Έτος Η'

Τεῦχος 168ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ — *Σελὶς*

Μάννα, ὑπὸ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Πηλοῦ 8143

Ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια εἰς Μ. Βρεταννίαν, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν Μ. Βρεττανίας κ. G. Haynes 8153

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἡμερησία ἐκδρομή. Ἀθῆναι—Βρυξέλλαι—Λονδῖνον—Παρίσιοι—Ρώμη—Ἀθῆναι, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 8147

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Τὰ ἀντιδραστήρια καὶ ἡ δακτυλοσκοπία, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς πολιτοφυλακῆς Γουατεμάλας, κ. A. R. Denia 8157

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΑΜΑΤΑ

Διεθνὴς ἐγκληματικότης—Ναρκωτικά, ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Life», κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' Δ. Μόρου 8159

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 8170

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ παρουσία τοῦ Γοτθικοῦ ρυθμοῦ στὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ Δ/δος Χαρούλας Τζαβέλλα 8175

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

4ωρο 22—2, ὑπὸ δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. Χ. Σταμάτη 8177

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8184

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Q. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8186

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8189

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΜΑΪΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 168ΟΝ

ΜΑΝΝΑ

Ὑπὸ κ. **Σ. ΠΗΛΟΥ**

«Μάννα! Δὲν βρίσκεται
λέξη καμμία,
νἄχῃ στὸν ἦχό της,
τόση ἁρμονία...»

Μάϊος 1960...

...Χιλιάδες ἄστρα τρεμοσβήνουν ψηλά, πάνω στὴν σκοτεινὴ ἀπεραντωσύνη τοῦ οὐρανοῦ...

...Τὰ βλέπω ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο τῆς φτωχικῆς μου κάμαρας, μέσα στὴν ὁποία ἔχει τρυπώσει ἡ γαλήνη τῆς προχωρημένης νύχτας...

Εἶμαι μόνος... Μὲ συντροφεύουν μονάχα οἱ σκιὲς ποὺ ξεπετάγονται ἀπὸ κάθε γωνιὰ τοῦ κήπου μου, ποὺ σφιχταγκαλιάζουνται, ποὺ παραδίνονται σ' ἕνα παράξενο χορό...

Καπνίζω... Κι' ὁ καπνὸς τοῦ τσιγάρου μου σὰν μιὰ ψιλόλιγνη ἀέρινη στήλη ἀνεβαίνει ψηλὰ πρὸς τὴν ὀροφή, καὶ χάνεται κάπου κοντὰ στὸν ἠλεκτρικὸ λαμπτήρα...

Σαββατόβραδο... Ἡ ἕκτη ἡμέρα...

Κι' αὔριο Κυριακή... Κυριακὴ 8 Μαΐου...

Αὐτὴ ἡ Κυριακὴ ἔχει μιὰ ἐντελῶς ξεχωριστὴ σημασία γιὰ σᾶς, γιὰ μένα, γιὰ κάθε ἄνθρωπο... Γιατὶ συμπίπτει μὲ τὴν παγκόσμια Γιορτὴ τῆς Μάννας... Ἁπλᾶ ἔφτασα στὸ θέμα μου, δίχως ποίηση, δίχως ρωμαντικοὺς προλόγους... Τὸ ξέρω.. Μὰ συμβαίνει νὰ γράφω ὕστερα ἀπὸ μιὰ φοβερὴ τρικυμία ποὺ μὲ τσάκισε... Δάκρυα ἄλλα δὲν ἔχω... Λόγια δὲν βρίσκω... Εἶμαι κουρασμένος, ἀνήμπορος, δίχως διάθεση... πρὶν λίγη ὥρα ἔκλεισα ἕνα ἄλμπουμ. Ἐκεῖ μέσα ἕνα σωρὸ φωτογραφίες τῆς μάννας μου, ἀπὸ τὰ μικρά της χρόνια ἴσαμε τὶς τελευταῖες της στιγμές, μὲ πλημμύρισαν πόνο, μὲ συνέτριψαν...

Καὶ τώρα δὲν ἔχω ἄλλο τὶ νὰ προσθέσω... Ἀρνιέται τὸ χέρι μου νὰ μὲ ὑπηρετήσῃ... Ἡ καρδιά μου δὲν λέει νὰ μιλήσῃ πιά...

Μά, αὔριο ξημερώνει ἡ γιορτή της...

Κάποιο λουλούδι πρέπει νὰ τῆς προσφέρω...

Χρέος μου εἶναι... Καὶ καθῆκον μου ἐπιτακτικό...

Γι' αὐτὸ προτιμῶ νὰ παραχωρήσω τὴ θέση μου σὲ κάποιον ἄλλον... νὰ τοῦ φιλοξενήσω στὴ στήλη μου τὸ πονεμένο τραγούδι του... νὰ ἀντιγράψω λίγες φράσεις ἀπ' τὸ ἡμερολόγιό του, σὰν εὐλαβικὸ μνημόσυνο στὴν παγκόσμια μέρα τῆς Μάννας... Εἶναι ἕνας φίλος μου... Πολὺ φίλος μου... Σὰν ἕνας δεύτερος ἑαυτός μου... Εἶναι ἕνας φίλος μου ὀρφανός... Ἔχασε τὴ μάννα του, πρὶν λίγα χρόνια. Καὶ στάθηκε κάποτε νὰ τὴ χαιρετήσῃ, γράφοντας ἐτοῦτα τὰ ἁπλᾶ λόγια :

.....

«...Ἀπόψε σὲ θυμήθηκα, γλυκειά μου μάννα...Ἀπόψε σὲ ζητάω μὲ παράπονο...

Ἀπόψε ἡ σκιά σου γυροφέρνει μέσα στὴν κάμαρά μου, καὶ μὲ συντροφεύει, καὶ μοῦ μιλᾷ...

Μάννα, ποῦ βρίσκεσαι; Μάννα, τί κάνεις; Σὲ ποιὲς μακρινὲς χῶρες ταξιδεύει ἡ ἅγια ψυχή σου ;

Μάννα, μ' ἀκοῦς ;...

Μά, καὶ βέβαια πρέπει νὰ μ' ἀκοῦς, καλή μου μάννα!!!

Τί σημασία ἔχει ἂν μᾶς χωρίζῃ μιὰ ἄβυσσος; Ὑπάρχει πιὸ ἀπέραντη ἄβυσσος ἀπ' τὴ δική σου τὴν ἀγάπη ;

Ὦ! ἡ ἀγάπη σου!!! Καὶ πόσα δὲν εἶπαν γι' αὐτήν!!! Πόσα τραγούδια δὲν ἔγραψαν!!!... Γιατὶ ἡ ἀγάπη σου, μάννα, δὲν συγκρίνεται μὲ καμμιὰ ἄλλη ἀγάπη στὴ ζωή...

Ζῶ στὴ σκιά σου.... Σ' ἐσένα προσεύχουμαι κάθε αὐγούλα καὶ κάθε δειλινό... Ἐσὺ γεμίζεις τὴ ζωή μου, ὁμορφαίνεις τὰ ὄνειρα. Γλυκειά μου μάννα.

Ἡ μεγάλη, ἡ ἀπέραντη νύχτα ποὺ σὲ κυκλώνει δὲν σ' ἀφήνει νὰ ἰδῇς τὴ γῆ... Δὲν σ' ἀφήνει νὰ ἰδῇς τὰ παιδιά σου, τὸν ἄντρα σου, ὅ,τι ἀγάπησες πολύ....

Κι' ὅμως... πέρα στὴ μακρινὴ χώρα τῆς Ἀθανασίας, ἐκεῖ ὅπου γεννήθηκαν οἱ καρδιὲς καὶ ποὺ ταξιδεύουν τὰ ὄνειρα τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖ, στὸ χάος τῆς ζωντανῆς καὶ μελῳδικῆς ἀνυπαρξίας μποροῦν νὰ φτάσουν οἱ προσευχές μας...

Καί, καθὼς κατευθύνονται πρὸς τὸ Θεό, σὰν θυμίαμα τῆς ψυχῆς μας, μπορεῖς νὰ τὶς ἀκούσῃς...

Γιὰ σένα προσεύχουμαι, μαννούλα... Ὅπως τόσες φορὲς προσευχήθηκες κι' ἐσὺ γιὰ μένα σὰν ἤσουνα κοντά μου, σὰν ἤμασταν μαζί...

Ἄχ! Νὰ μποροῦσα νἄβλεπα γιὰ μιὰ ἀκόμα, γιὰ μιὰ ὕστερη φορὰ τὰ δυό σου μάτια, νὰ μὲ φωτίσῃ τὸ χαμόγελό σου, ν' ἀκούσω τὴ φωνή σου!!!

Μάννα!!! Δὲν μπορῶ, μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ σὲ ξεχάσω!!!

Ζῇς!!! Καὶ θὰ ζῇς παντονεινὰ μέσα μου, θλιμμένο τραγούδι τῆς χαρᾶς μου...

Ἀλήθεια, καλή μου μάννα... θυμᾶσαι;

...Παιδάκι ἤμουνα τότε.... Παιδὶ μικρὸ καὶ ἄμυαλο... Μιὰ μέρα—μεσημέρι ἤτανε, θυμᾶσαι;—ξεχάστηκα στὸ δρόμο παίζοντας κι' ἄργησα νὰ γυρίσω σπίτι...

Κι' ἐσύ, κυττάζοντας τὸ ρολόϊ μὲ ἀγωνία, μὲ καρτεροῦσες στὴ θύρα... Ἐπέρασε ἕνα λεπτό, κι' ἄργησε τὸ παιδί σου.... Κι' ἄλλο... κι' ἄλλο... Δὲν ἔλεγα νἀρθῶ...

Συννέφιασε τὸ βλέμμα σου... Πέντε ὁλόκληρα λεπτὰ εἶχα ἀργήσει.... Κι' ἄρχισε νὰ σιγοπέφτῃ, ἀργὰ ἀργά, μιὰ δροσερή, ψιλὴ βροχούλα...

Κι' ἐσὺ μὲ καρτεροῦσες... Μιὰ τρικυμία εἶχε ξεσπάσει μέσα σου.... Καὶ πόσα δὲν πέρασαν ἀπ' τὸ μυαλό σου!!! Καὶ πόσα δὲν βάνει στὸ νοῦ της μιὰ μάννα π' ἀγαπᾷ!!!...

Καὶ τότες!!! Ἄνοιξες ἄξαφνα τὴν πόρτα κι' ὥρμησες μέσα στοὺς λασπωμένους δρόμους νὰ τρέχῃς, νὰ μ' ἀναζητᾷς... βράχηκες, μάννα, βράχηκες... Μὰ ποῦ νὰ νὰ τὸ προσέξῃς!!! Ἔτρεχες... Ἀνάμεσα ἀπ' αὐτοκίνητα καὶ ἀδιάφορους ἀνθρώπους, ἔτρεχες... Μερικοὶ στέκονταν νὰ σὲ κυττάζουν μὲ οἶκτο... «Εἶναι τρελλή, ἡ δύστυχη!!!» εἶπε κάποιος... Καὶ δυὸ ἀνόητα παιδιὰ σὲ περιγέλασαν...

Μά, ἐσύ δὲν εἶχες μάτια γιὰ νὰ ἰδῇς, οὔτε αὐτιὰ γιὰ ν' ἀκούσῃς... Μονάχα καρδιὰ εἶχες... Γιὰ ν' ἀγαπᾷς...

Κι' ἔτρεχες... Ὅλο ἔτρεχες μέσα στοὺς δρόμους, τραβῶντας γιὰ τὸ σχολεῖο μου.... Καί, μέσα στὴ βιασύνη σου, δὲν πρόσεχες τριγύρω σου τίποτε, καὶ κανένα... Ἔτσι δέχτηκες τὸ κτύπημα... Ἀπὸ τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου ἕνα βιαστικὸ αὐτοκίνητο ἔπεσε πάνω σου... Σ' ἔρριξε κάτω πληγωμένη... Περίεργοι μαζεύτηκαν τριγύρω σου... Σὲ κύκλωσαν διαβάτες... Ἕνας γιατρὸς ἔσκυψε ἐπάνω σου...

Ὅμως ἐσὺ δὲν εἶχες καιρὸ γιὰ χάσιμο...Τοὺς ἔσπρωξες ὅλους καί, βρεγμένη, ματωμένη, πνιγμένη στὴ λάσπη καὶ στὸν ἰδρῶτα σηκώθηκες κι' ὥρμησες ξανὰ μπροστά...

Στάθηκαν ὅλοι ἀπορημένοι νὰ σὲ κυττάζουν... Εἶπαν πῶς σάλεψε τὸ λογικό σου.... Σὲ φώναξαν... Ἔτρεξαν ξοπίσω σου... Μά, ποῦ νὰ σὲ προφτάσουν; Φτερὰ εἶχαν τὰ πόδια σου... Κι' ἔτρεχες... ὅλο ἔτρεχες.... βάφοντας, σταλαματιὰ — σταλαματιά, τὴν ἄσφαλτο μὲ τὸ ἅγιο αἷμα σου...

Πλησίαζες στὸ σχολεῖο, σὰν μὲ συνάντησες νὰ παίζω βώλους σὲ μιὰ μικρὴ πάροδο... Μάννα, θυμᾶσαι;... Ἔπεσες πάνω μου, μ' ἀγκάλιασες, μὲ γέμισες αἵματα, μὲ φίλαγες, κι' ἔκλαιγες... ἀδιάκοπα ἔκλαιγες...

«Τί ἔχεις μαννούλα; Γιατὶ κλαῖς; Εἶσαι ματωμένη;» σὲ ρώτησα μὲ τρεμουλιαστὴ φωνή...

Κι' ἐσὺ μοῦ χάϊδεψες μὲ στοργὴ τὰ μαλλιὰ καὶ μοῦπες μὲ καλωσύνη:

«Δὲν ἔχω τίποτε, ἀγόρι μου γλυκό... Δὲν κλαίω... Εἶναι οἱ στάλες τῆς βροχῆς ποὺ μοῦσκεψαν τὰ μάτια μου...»....

Κι' ὕστερα... Μάννα, θυμᾶσαι;... Ἕνα βράδυ... ἕνα ἥσυχο βράδυ, ἀνοιξιάτικο, γαληνεμένο... Μέσα στὴν καμαρούλα μου... Ὁ πυρετὸς ἔκαιγε τὸ πρόσωπό μου.... Ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι τἄβλεπα ὅλα θαμπὰ γύρω μου.... Σὰν σὲ ὁμίχλη... Κι' ὅμως.... θυμᾶμαι... θυμᾶμαι ἐσένα, κάτω ἀπὸ τὸ ὠχρὸ φῶς τοῦ καντηλιοῦ... Τὰ μάτια σου εἶχαν βουρκώσει.... Πήγαινες κι' ἐρχόσουν ἀδιάκοπα... Μὲ σκέπαζες, μὲ φίλαγες, μὲ ρώταγες ἂν πονῶ... Ὅμως, στ' ἀλήθεια... Ἐσὺ πονοῦσες δέκα φορὲς περισσότερο...

Ἄντε, ἀγάπη μου, νὰ κοιμηθῇς.... Θὰ μείνω ἐγὼ κοντά του, σοῦ εἶπε μιὰ στιγμὴ ὁ πατέρας...

Μά, ἐσὺ ἀγρίεψες!

«Νὰ κοιμηθῶ εἶπες; Νὰ κοιμηθῶ; Δὲν βλέπεις πόσο ὑποφέρει τὸ παιδί; Ἐμένα ἔχει ἀνάγκη.... Κανένα ἄλλο... Ἐγὼ πρέπει νὰ ξαγρυπνήσω πλάϊ του... Ἐδῶ εἶναι ἡ θέση μου. Κοντά του...».

Ναί! Κοντά μου... Ὅλο κοντά μου... Σ' ὅλη μου τὴ ζωή... Γελοῦσα καὶ γέλαγες μαζί μου.... Ἔκλαιγα κι' ἔκλαιγες... Πονοῦσα καὶ σπάραζε ἡ καρδιά σου...

Ποιὸ ἦταν τὸ μυστικὸ ἐκείνης τῆς παντοδύναμης θυσίας σου;... Μονάχα, ἡ ἀγάπη σου; Μά, κι' ἄλλοι ἄνθρωποι μ' ἀγαποῦν... Ὅμως κανεὶς ἔτσι... Κανένας σὰν κι' ἐσένα...

Κι' ἄλλοτε.... Σὰν ἔδινα ἐξετάσεις στὸ γυμνάσιο... Ἀπ' τὰ χαράματα ξυπνοῦσες... Ἑτοίμαζες τὸ γάλα μου, κι' ἄνοιγες τὸ βιβλίο...

«Γιὰ ξαναπὲς μου, ἀγόρι μου, αὐτὸ τὸ κεφάλαιο...».

Καὶ τὤλεγα... Καὶ τἄκουγες σὰν μαγεμένη... Σὰν ν' ἄκουγες μιὰ μελῳδία... Κρεμόσουν ἀπ' τὰ χείλη μου... Μ' ἀγκάλιαζες ὕστερα στοργικά... Κι' ἦταν τόσο ζεστὴ ἡ ἀγκαλιά σου, μάννα!!! Κι' ἦταν τόσο ἀπέραντη... Ἔμοιαζε μὲ ὁλόκληρο τὸν οὐρανό, μ' ὅλα μαζί τ' ἀστέρια.... Καὶ μὲ τὰ λούλουδα καὶ μ' ὅλα τὰ πουλιά...

Ἐρχόσουνα μαζί μου στὸ σχολεῖο... Καὶ στεκόσουν στὴν πόρτα νὰ μὲ καρτερῇς.... Τώρα μονάχα μπορῶ νὰ μαντεύσω τὴν ἀγωνία σου... Ἐπήγαινες κι' ἐρχόσουν... Ἡσυχία δὲν ἔβρισκες... ὥσπου ἔβγαινα ἐγώ... Ἐκάρφωνες τὸ βλέμμα σου στὸ

δικό μου.... Πάσχιζες νὰ καταλάβῃς τί ἔνοιωθα, τί ἔκανα, πῶς πῆγα.... Κι' ὅταν σοῦ ἔλεγα πὼς ἔγραψα καλά, γινόσουν ξαφνικὰ ἕνα ἄμυαλο κοριτσάκι... Πετοῦσες ἀπ' τὴ χαρά σου... Ἔπαιζες μαζί μου... Γελοῦσες... Πήδαγες σὰν μαθητριούλα...

Γιατί, μάννα, θυσιαζόσουνα ἀδιάκοπα γιὰ μένα; Ἤμουνα ἀρά γε ἄξιος τῆς ἀγάπης σου;....

Μπροστὰ ἐγὼ ν' ἀλαφροπερπατῶ τρικλίζοντας τὰ πρῶτα βήματα μέσα στοὺς δρόμους τῆς ζωῆς.... Καὶ ξοπίσω ἐσὺ νὰ μ' ἀκολουθῇς σὰν σκλάβα.... Νὰ ὑπομένῃς.... Νὰ θυσιάζεσαι... Νὰ μὴ παραπονιέσαι.... Μονάχα ν' ἀγαπᾷς...

Μάννα!!! Δὲν ὑπάρχει πιὸ ἅγια μορφὴ ἀπ' τὴ δική σου.... Δὲν ἀγαπῶ τίποτε πιὸ πολὺ στὴ ζωὴ ἀπὸ σένα... Τίποτε δὲν ἀξίζει σ' αὐτὸν τὸν κόσμον ὅσο ἐσύ... Ἐσὺ ποὺ μὲ γέννησες, ποὺ μὲ ἀνάθρεψες, ποὺ μὲ κράτησες μὲ περηφάνεια στὰ σπλάγχνα σου, ποὺ μοῦ ἔδωσες τὸ αἷμα σου, ποὺ θυσίασες τὴ ζωή σου γιὰ μένα, ποὺ μ' ἔθρεψες, ποὺ μὲ φρόντισες, ποὺ μ' ἔμαθες νὰ ἀγαπῶ καὶ νὰ πιστεύω...

Πόσο χαίρουμαι ποὺ γιορτάζεις μιὰ τέτοια μέρα σὰν κι' αὐτή!

Γιορτάζεις μέσα στὴν ἄνοιξη, μέσα στὰ λουλούδια, τὰ χρώματα, τὰ κελαηδήσματα τῶν πουλιῶν, τὴν ἀνάστηση τῆς φύσεως.... Καὶ μήπως ἐσὺ δὲν εἶσαι, γλυκειά μου μάννα, ἡ ἴδια, ἡ παντοτεινὴ ἄνοιξη τῆς ζωῆς, ἡ ὀμορφιὰ καὶ τὸ κεντρικό της νόημα;

Ὤ! Νὰ μποροῦσες νὰ ξαναγύριζες, βασίλισσα τῆς ἀγάπης, μέσα στὸ δικό σου μικρὸ βασίλειο!!! Νὰ ξαναγύριζες κοντά μου, ὅπως μιὰ φορά!!!

Μάννα, σὲ ζητάω μὲ παράπονο... Ποιὸς σὲ πῆρε ἀπὸ κοντά μου; Σὲ ποιὸν νὰ λέω τὶς λύπες καὶ τὶς χαρές μου; Μὲ ποιὸν νὰ μοιράζουμαι τὸν πόνο καὶ τὴν εὐτυχία μου;

Θυμᾶμαι ἐκεῖνο τὸ μεσημέρι... Ἦταν ἡ πιὸ ἄσχημη στιγμὴ τῆς ζωῆς μου... Σὲ πῆρε ὁ χάροντας στὴν κατάμαυρη ἀγκαλιά του καὶ τρέχοντας σ' ἔφερε μακρυά...

Τὴ μίσησα ἐκείνη τὴ στιγμή... Καὶ μίσησα μαζί της καὶ τὴ μέρα... Ὁ ἥλιος δὲν μ' ἀρέσει πιά... Σὰν λάμπῃ ψηλὰ στὸν οὐρανό, σβήνουν τὰ φῶτα τῆς καρδιᾶς μου... Καὶ μόνον σὰν φτάσῃ τὸ σούρουπο ζῶ, καὶ χαίρουμαι, καὶ νοιώθω εὐτυχία... Γιατὶ μπορῶ νὰ σ' ἀνταμώνω στὰ ὄνειρά μου.... Ἡ νύχτα σ' ἀντικατέστησε μέσα στὴν καρδιά μου.... Τὴ λάτρευσα, γιατὶ μπορεῖ νὰ σὲ φέρνῃ κοντά μου...

Μάννα!!! Θέλω χίλιες φορὲς νὰ πῶ σήμερα αὐτὴ τὴ λέξη, ποὺ, χρόνια καὶ χρόνια τώρα, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὴν προφέρω...

Μάννα, ΤΙΠΟΤΕ καὶ ΚΑΝΕΙΣ δὲν μπορεῖ νὰ σὲ φτάσῃ. Γιατὶ ΕΙΣΑΙ Η ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ.... Γιατὶ εἶσαι ἡ μοναδικὴ μου εὐτυχία...».

***

Ἁπλό, ἀπέριττο τὸ ἡμερολόγιο τοῦ ὀρφανοῦ φίλου μου.... Δὲν ἔχει φῶτα καὶ πολυτέλεια, δὲν ἔχει λάμψη καὶ μεταξωτά...

Κι' ὅμως! Εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ ἀνθρωπιά, ἀπὸ λατρεία γιὰ τὴ μάννα... Ἴσως νὰ μὴ ξέρῃ νὰ τὴν τραγουδήσῃ ὅμορφα... Ἴσως καὶ νὰ μὴ μπορῇ, γιατὶ ὁ πόνος ἐκμηδενίζει τὴ σκέψη καὶ τὴ λογική του....

Μά, ξέρει ν' ἀγαπᾷ.... Ν' ἀγαπᾷ πολύ...

Μάννα!!!... Δὲν θυμίζει μονάχα ἕνα πρόσωπο... Ζωντανεύει τὸν κόσμο ὅλο... Εἶναι μικρὴ Παναγιὰ τῆς Δημιουργίας.... Εἶναι τὸ ὀξυγόνο ποὺ ἀναπνέουμε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τὸ ἁλάτι τῆς γῆς...

Εἶναι ἡ δύναμή μας.... ὁ φύλακας ἄγγελός μας... ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία μας..

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

ΑΘΗΝΑΙ-ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ-ΛΟΝΔΙΝΟΝ-ΠΑΡΙΣΙΟΙ-ΡΩΜΗ-ΑΘΗΝΑΙ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Πῶς εἴπατε κύριε; Δὲν μὲ πιστεύετε; Δικαίωμά σας εἶναι. Φαίνεται πὼς θὰ σᾶς εὐχαριστοῦν ἀκόμη τὰ παραμύθια τοῦ Ἰουλίου Βέρν, ποὺ διαβάζαμε ὅταν εἴμαστε μαθητούδια, μὰ ποὺ κι' αὐτὰ ξεπεράστηκαν πιά. Ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω μάρτυρες πρόσωπα ἐπίσημα, τὰ ὁποῖα δέχονται νὰ προσυπογράψουν ὅσα θὰ σᾶς διηγηθῶ. Εἶναι οἱ ἀγαπητοί μου συνάδελφοι καὶ φίλοι κ.κ. Πᾶνος Μπαρδόπουλος δ/ντὴς ὑπηρεσίας ἀλλοδαπῶν, Θωμᾶς Νούσιας δ/ντὴς ὑπηρεσίας προστασίας ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ ὁ κ. Τασιόπουλος δ/ντὴς προσωπικοῦ Ἀστυν. Πόλεων τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν. Τώρα λοιπὸν θὰ μὲ πιστέψετε ἀσφαλῶς.

Ἔ λοιπόν! Ἂν θέλετε διαβᾶστε καὶ τὴν περιγραφὴ μιᾶς ἡμερησίας ἐκδρομῆς σὲ πέντε μεγάλες πρωτεύουσες τῆς Εὐρώπης.

ΑΘΗΝΑΙ—ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ—ΛΟΝΔΙΝΟ—ΠΑΡΙΣΙ—ΡΩΜΗ—ΑΘΗΝΑΙ

Μάλιστα! Στὶς 8 Μαΐου, ἡμέρα Κυριακή, ὥρα 9.25′ καὶ μέχρι 24ης ὥρας ἀνεβήκαμε στοὺς οὐρανοὺς καὶ κατεβήκαμε στὴ γῆ 4 φορές· καὶ τὸ βραδάκι κοιμηθήκαμε στὸ σπιτάκι μας. Καὶ ἰδοὺ πῶς:

Ἡ Ἀεροπορικὴ Ἑταιρία «**Ὀλυμπιακή**», ποὺ τιμάει τὸ Ἑλληνικὸ ὄνομα, ἀπόκτησε τὸ πρῶτο της ἀεριωθούμενο τύπου Κομήτης 4 Β. Κάνοντας τὰ ἐγκαίνια προσκάλεσε τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ τύπου καὶ μερικοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κράτους στὸν τομέα τῶν ὑπηρεσιῶν κινήσεως ἀλλοδαπῶν, συναλλάγματος καὶ ἀστυνομίας, νὰ μετάσχουν στὴν ἡμερησία ἐκδρομὴ σὲ πέντε Εὐρωπαϊκὲς πρωτεύουσες. Ἔτσι, χάρις στὶς εὐγενικὲς φροντίδες τοῦ κ. Ν. Χριστοπούλου, προϊσταμένου τοῦ ἀερολιμένος Ἑλληνικοῦ γιὰ τὴν Ὀλυμπιακὴ Ἑταιρία, βρεθήκαμε στὶς 9 καὶ 25′ λεπτὰ τῆς Κυριακῆς 8 Μαΐου μέσα στὸν Κομήτη, 70 ἄνθρωποι. Πολλοὶ ταξίδεψαν γιὰ πρώτη φορὰ μὲ ἀεροπλάνο καὶ ὅπως μᾶς διαβεβαίωσαν, περίμεναν τὸν...κομήτη γιὰ νὰ ταξιδέψουν στοὺς αἰθέρες, γιατὶ τὰ χαμηλὰ ὕψη τὰ θεωροῦσαν κατάλληλα μόνο γιὰ τοὺς...μικρούς. Ἂς εἶναι!... Ξεκινᾶμε... Σ' ἕνα λεπτὸ τῆς ὥρας νάμαστε κιόλας πάνω ἀπὸ τὸν Ὑμηττό. Καὶ τότε μιὰ γλυκειὰ φωνίτσα ἀκούγεται ἀμέσως νὰ μᾶς λέῃ ἀπὸ τὸ μικρόφωνο. «Ὁ πλοίαρχος κ. Ἰωαννίδης καὶ τὸ προσωπικὸ σᾶς εὔχεται τὸ καλῶς ὡρίσατε, στὸ ἀεροσκάφος τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἑταιρίας τύπου Κομήτη. »Μοναδικός μας σκοπὸς εἶναι νὰ σᾶς προσφέρουμε τὴ μεγαλύτερη ἐξυπηρέτηση, » καὶ ἐλπίζομε νὰ τὸ κατορθώσουμε. Τὸ σκάφος θὰ φθάσῃ στὶς Βρυξέλλες μετὰ » τρεῖς ὥρες. Σᾶς εὐχαριστοῦμε». Ἐπανελήφθη ὁ χαιρετισμὸς σὲ Γαλλικὴ καὶ Ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Μὰ νὰ κιόλας βρισκόμαστε πάνω ἀπὸ τὰ σύνεφα.

«...Παρακαλῶ μιὰ καραμελίτσα καὶ μία τσίχλα κύριοι». Εἶναι ἡ δ/νὶς Χριστίνα Γεωργίου, ἡ πρώτη χαριτωμένη ξανθιὰ συνοδός μας. Πέρνουμε τὴν καραμελίτσα μας καὶ τὴν τσιχλίτσα μας... Μὰ ὅλο ἀνεβαίνουμε καὶ ὅλο προχωροῦμε. Κυττάζουμε κάτω καὶ προσπαθοῦμε νὰ κατατοπιστοῦμε ποῦ βρισκόμαστε. Καὶ τότε ἡ γλυκειὰ φωνίτσα μᾶς ἀναγγέλλει. «Κυρίες καὶ κύριοι αὐτὴ τὴ στιγμὴ πετοῦμε πάνω ἀπὸ τὰς Πάτρας». Πῶς; Ἄ! ναί! μάλιστα.

...Μὰ τώρα ἀρχίζει τὸ βάσανο τοῦ... φαγητοῦ. Οἱ χαριτωμένες κοπέλλες

συνοδοί, ἡ Χριστίνα, ἡ 'Ελευθερία Σταμούλη καὶ ἡ Γκρέτη Dinek φορέσανε τὶς γαλάζιες ποδιὲς τῆς νοικοκυρᾶς κι' ἄρχισαν τὸ σερβίρισμα...

"Ενας δίσκος μὲ τὸ πρωϊνό... Τὸν περιεργάζεται ὁ κ. Τασιόπουλος. Βούτυρο, ζαμπόν, δύο αὐγὰ ὀμελέττα, τυρί, μαρμελάδα, γάλα, καφὲς κλπ. κλπ. Σκέπτεται τὴ δίαιτά του γιὰ τὴ χοληστερίνη. Πιστὸς στὶς ἐπιταγὲς τοῦ κ. Πάγγου (εἶναι ὁ γιατρός μας)... ἀπέχει. 'Η συνοδὸς Χριστίνα τὸν συμβουλεύει νὰ φάῃ, γιατί, ὅπως λέγ, ἀπεδείχθη ὅτι τὸ μεγάλο ὕψος στὸ ὁποῖο βρισκόμαστε θεραπεύει τὰ πάντα καὶ τὸν κοκκίτη τῶν παιδιῶν καὶ ὅλες τὶς παθήσεις τῶν... κυρίων τῆς ἡλικίας μας.. 'Επακολουθεῖ καφεδάκι κλπ. κλπ.

...Καὶ ἡ γλυκειὰ φωνίτσα μᾶς πληροφορεῖ, σὲ τρεῖς γλῶσσες: «Κυρίες μου καὶ » κύριοι, τοπικὴ ὥρα 10 καὶ μισή. Πλησιάζουμε στὴ Ζυρίχη, ὅπου θὰ προσγειω- » θοῦμε σὲ μισὴ ὥρα».

'Εν πρώτοις ἀρνούμεθα νὰ γυρίσουμε τὰ ρολόγια μας στὴν τοπικὴ ὥρα, ἀφοῦ ὅταν φτάσουμε στὴν 'Αθήνα θὰ ἔχουμε πάλι τὴ δική μας ὥρα. "Υστερα, γιατὶ νὰ μπερδευτοῦμε στοὺς λογαριασμοὺς γιὰ τὸ χρόνο τῶν ἀποστάσεων ποὺ διανύουμε; Μένει λοιπὸν ἡ ὥρα ἡ 'Ελληνική, δηλαδὴ 11 καὶ μισή.

Κυττάζουμε κάτω, βλέπουμε πολλὲς λίμνες, ἀνάμεστα στοὺς κάμπους καὶ στὰ χιονισμένα ὀροπέδια. Βρισκόμαστε λοιπὸν στὴν 'Ελβετία... Κυττάζοντας τὶς πολλὲς λιμνοῦλες τῆς χώρας αὐτῆς, ποὺ μοιάζουν σὰν χάντρες ἀπὸ ἕνα πολύχρωμο περιλαίμιο περασμένο στὸ λαιμὸ μιᾶς ὡραίας κυρίας, θυμήθηκα ἕνα βιβλίο μὲ τὸν τίτλο «'Η χώρα μὲ τὶς γαλάζιες λίμνες» τοῦ λογοτέχνη καὶ Συμβούλου τῆς 'Επικρατείας κ. Μιχάλη Στασινοπούλου, ὅπου εἶναι γραμμένοι ὕμνοι γιὰ τὸ πνεῦμα τῆς λίμνης μὲ τὰ γαλάζια νερά.

«Τὸ πνεῦμα τῆς λίμνης, γράφει, φτερουγᾷ πάνω ἀπ' αὐτὴ τὴ χώρα. "Ενα πνεῦ- » μα ἤρεμο καὶ σοβαρό, ποὺ εὐλογεῖ τὸ μόχθο τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπαλύνει τοὺς » σκληροὺς χειμῶνες τῆς ζωῆς. Οἱ χιονοθύελλες καὶ οἱ καταιγίδες, θἄλεγε κανείς, » ὅτι κατεβαίνουν καὶ ἡμερεύουν στὶς ὄχθες τῶν λιμνῶν κι' ἐκεῖ χάνεται ὁ θυμός τους » καὶ γίνεται ὄνειρο καὶ συλλογή, ὅμοια καθὼς οἱ γαλανοὶ ποταμοὶ κατεβαίνουν » θυμωμένοι κι' ἀφρίζοντες ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ χύνονται κι' ἡσυχάζουν καὶ ξανασαί- » νουν μέσα στὴν ἥμερη καὶ πλατειὰ τῆς λίμνης ἀγκαλιά...

«'Εδῶ στῶν λιμνῶν τὰ περίχωρα, κάθε κίνηση, εἶναι πάντα ἤρεμη καὶ μαλακὴ » καὶ καμπύλη, ἐνῷ στὶς στεγνὲς τὶς στεριὲς ἡ κίνηση ἔχει κάτι τὸ σκληρὸ καὶ τὸ » τσακισμένο καὶ τὸ νευρικό. Εἶναι ἡ διακύμανση τοῦ ρεμβαστικοῦ αὐτοῦ νεροῦ, » ποὺ δίνει σ' ὅλα τὴ μαλακὴ γραμμή της καὶ τὸν καμπύλο τόνο της...

«Τὰ βουνὰ ποὺ περιστοιχίζουν τὶς λίμνες μποροῦν νὰ ἔχουν τὴν πιὸ διαφορετικὴ » ὄψη. "Οταν εἶναι ἥμερα καὶ καταπράσινα καὶ προσιτά, ὅπως

» εἶναι στὴν ἀνατολικὴ λίμνη τοῦ 'Ιντερλάκεν, ζώνουν τὴ λί- » μνη μ' ἕνα δροσερὸ πράσινο στεφάνι. "Οταν ὅμως, γύρω » στὴ λίμνη ὑψώνονται ὁλοένα πανύψηλα βουνά, ποὺ ἀπομα- » κρύνονται καὶ χάνονται γαλανὰ καὶ χιονισμένα στὸ στερέω- » μα τοῦ οὐρανοῦ, τότε τὸ πνεῦμα τῆς λίμνης εἶναι πιὸ ἀσύλληπτο, εἶναι πιὸ ξένο, » πιὸ μακρυνό.

«Φτερουγάει ἀνάμεσα στὸν ἀσημένιο καθρέφτη της καὶ στὴν ἀστραφτερὴ » λευκότητα τῶν κορυφῶν κι' ἡ πνοή του εἶναι μακρυνή, καὶ φέρνει στὴν ψυχὴ ἕνα » παγωμένο ρῖγος. Τὶς κρύες νύχτες τοῦ χειμῶνα μιὰ μυστικὴ ἀνταπόκριση θὰ » γίνεται ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ἐδῶ τὰ ἥσυχα μὰ γεμᾶτα ἀλπικὲς ἀναμνήσεις νερὰ καὶ » σ' ἐκεῖνες τὶς αἰώνιες πηγὲς ἐκεῖ πάνω, ποὺ ἡ παγωμένη τους ψυχὴ δὲ σταματᾷ » ποτὲ νὰ χτυπᾷ καὶ νὰ γίνῃ ζωὴ σ' ὅλη τὴ χώρα, νὰ κινῇ τὶς γαλάζιες φλέβες της » καὶ τὰ σφιχτοδεμένα της νεῦρα. Μιὰ μυστικὴ ἀνταπόκριση ἀνάμεσα στὸ νερὸ τῆς

» λίμνης καὶ τῶν βουνῶν τὰ χιόνια, μὲ ἀγγελιοφόρο τὴν ἀδιάκοπη ψιλὴ βροχὴ τῆς » χειμωνιάτικης νύχτας. Ἀπὸ τὰ ψηλὰ βουνὰ κατεβαίνουν οἱ ἀναμνή- » σεις στὴν ὄχθη τῆς λίμνης, νὰ στοχαστοῦν καὶ ν' ἀναλογιστοῦν τὰ » περασμένα».

Ὅλες αὐτὲς τὶς λίμνες, μέσα στὸ θαῦμα τῆς φύσεως ποὺ λέγεται Ἑλβετία τὶς βλέπουμε ἀπὸ ὕψος 10 χιλιάδων μέτρων καὶ πιὸ πολύ. Ὅλα, ἐδῶ, μᾶς φαίνονται μικρούτσικα, ἀλλὰ ὡραῖα. Εἶναι ἕνα φυσικὸ ἔγχρωμο σινεμασκὸπ μέχρις ἐκεῖ ποὺ φτάνει τὸ μάτι μας. Μὲ τὴ διαφορά, ὅτι δὲν κινοῦνται οἱ εἰκόνες ὅπως γίνεται στὸ σινεμά, κινούμεθα ἐμεῖς καὶ μάλιστα πιὸ γρήγορα ἀπὸ τὴν ταχύτητα τῆς ταινίας.

«...Τὸ οὐΐσκυ σας παρακαλῶ...» καὶ πάλι μᾶς συνεφέρνει ἡ φωνὴ τῆς συνοδοῦ μας, τῆς μελαχροινῆς καλόκαρδης Ἐλευθερίας ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη. Ὁ κ. Μπαρδόπουλος πιστὸς στὰ...πάτρια, δὲν δέχεται τὸ οὐΐσκυ καὶ παρακαλεῖ νὰ τοῦ φέρουν λίγη...ρετσίνα Σπατανέϊκη...Τὸν κυττάζει χαμογελαστὴ ἡ Ἐλευθερία καὶ τοῦ λέγει «πολὺ εὐχαρίστως θὰ παραγγείλουμε ἀμέσως». Πραγματικά, ἡ παραγγελία ἔγινε μὲ τὸν ἀσύρματο ἀπὸ τὸν πλοίαρχο κ. Ἰωαννίδη, ποὺ εἶναι φίλος τοῦ κ. Μπαρδοπούλου καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ χαλάσῃ τὸ χατήρι. Ὅταν λοιπὸν φτάσαμε στὴν Ἀθήνα τὰ μεσάνυχτα, ἔτρεξε ἡ Ἐλευθερία καὶ τοῦ προσέφερε...ἕνα ποτηράκι μὲ ρετσίνα...

Μὰ τώρα ξανοίγεται κάτω ἕνα πανόραμα, ποὺ μᾶς κάνει νὰ μένουμε ἐκστατικοί. Πετᾶμε πάνω ἀπ' ὅλα τὰ συγκροτήματα τῶν Ἑλβετικῶν Ἄλπεων, ποὺ τὰ βλέπουμε σχεδὸν σ' ὅλη τὴν ἔκταση, λόγῳ τοῦ ὕψους στὸ ὁποῖο βρισκόμαστε, σὰν ἕναν ἀπέραντο ζωγραφικὸ πίνακα. Θαυμάζουμε τὴ φύση. Ὅλα χιονισμένα, ὅλα κάσασπρα. Ὁ συνάδελφος κ. Νούσιας, ὅταν ἀντίκρυσε τὶς τεράστιες χιονισμένες ἐκτάσεις, ἄθελά του ἄρχισε νὰ φορῇ τὴν καπαρντίνα του. Τὸν εἶδα καὶ τὸν ἐρώτησα γιατὶ ντύνεται ἐνῷ κάνει τόση ζέστη στὸ ἀεροπλάνο... Ἄ! ναί! ξέχασα, μοῦ λέει. Προφανῶς τὸ τόσο χιόνι τοῦ προκάλεσε κρυάδες...

...Καὶ πάλι ἡ γλυκειὰ φωνίτσα στὸ μικρόφωνο.

«Κυρίες μου καὶ κύριοι σὲ πέντε λεπτὰ θὰ προσγειωθοῦμε στὶς Βρυξέλλες. Εὐχαριστῶ».

...Ναί! ἔχει προβάλλει ἡ περίφημη αὐτὴ πρωτεύουσα τῆς χώρας τοῦ Γουλιέμου Τέλλου, μὲ τοὺς μεσαιωνικοὺς πύργους της, μὲ τοὺς ἀνδρείους πολεμιστὲς ποὺ φοροῦνε πανοπλίες καὶ κρατοῦνε τόξα καὶ ἀσπίδες καὶ ἀρκεβούζια ν' ἀποκρούουν κάθε ἐχθρό. Μὰ ἀντικρύζοντας τοὺς σημερινοὺς Ἑλβετοὺς συνερχόμεθα καὶ βλέπουμε ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ πολέμου κοιμᾶται μέσα στὶς βαθειὲς χαράδρες τῶν Ἄλπεων καὶ στὰ γαλανὰ νερὰ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν.

—Προσγείωσις ὁμαλή, ὁμαλωτάτη. Μπράβο κ. Ἰωαννίδη.

Κατεβαίνουν ὅλοι οἱ ἐπιβάτες στὸ ἀεροδρόμιο μὲ τὸ κρυστάλλινο παλάτι του.

Μᾶς καλωσορίζει ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας κ. Μιχ. Κοντάκης καὶ μᾶς ὁδηγεῖ στὶς αἴθουσες τοῦ ἀεροδρομίου. Τὰ κτίρια εἶναι φτιαγμένα ἀπὸ ἀτσάλι καὶ κρύσταλλο. Προχωροῦμε μέσα. Πολιτισμὸς παντοῦ, μὰ παντοῦ! Στὴν εἴσοδο τοῦ μεγάρου ὑπάρχουν ὡραιότατα ὑψηλὰ μεταλλικὰ καθίσματα, ποὺ κυλοῦν σὲ ρόδες ἀπὸ καουτσούκ. Ἀνεβαίνει ἡ μικρὴ—δεσποινίδα ἢ ἡ κυρία—καὶ ὁ συνοδὸς σπρώχνει τὸ ἁμαξάκι ποὺ ἀθόρυβα καὶ ἐλαφρὰ μεταφέρει τὸν ἄνθρωπο ἢ τὶς ἀποσκευές του μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ τελωνείου κλπ. Οἱ αἴθουσες κατακάθαρες, πολιτισμένες· ἀγοράσαμε μερικὰ ἐνθύμια, χαρήκαμε τὴ χάρι καὶ τὸν πολιτισμὸ ποὺ συναντοῦσε κανεὶς παντοῦ καὶ ἀφοῦ χαιρετίσαμε τὸ φίλο μας κ. Ἀλβέρτο Δρακόπουλο τῆς «AIR FRANS» ποὺ ἦταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἀεροσκάφους πολύπειρος συνταξιδιώτης, μπήκαμε καὶ πάλι στὸν κομήτη στὶς 13 καὶ 30′ (τοπικὴ ὥρα 12.30′)....

«...Κυρίες μου καὶ κύριοι, ὁ κυβερνήτης κλπ..., ψάλλει ἡ γλυκειὰ φωνίτσα... σὲ 35′ λεπτὰ θὰ φτάσουμε στὸ Λονδῖνο. Εὐχαριστῶ...». Ξανὰ καὶ πάλι καραμελίτσα καὶ τσίχλα.

Ὕστερα μεζεδάκια μὲ οὐΐσκυ κλπ. κλπ. Καὶ νὰ ποὺ πετᾶμε πάνω ἀπὸ τὸ Λονδῖνο. Κυττάζουμε τὸν Τάμεση ποὺ σχίζει τὴν πόλη στὴ μέση. Κυττάζουμε, κυττάζουμε ἀδιάκοπα... καὶ τί δὲν κυττάζουμε... εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρχε ὁμίχλη καὶ ἔτσι προσγειωθήκαμε στὶς 14 ἡ ὥρα κατὰ τὸ μισημέρι (τοπικὴ ὥρα 13) στὸ τεράστιο ἀεροδρόμιο τοῦ Λονδίνου. Μὲ πούλμαν μᾶς μετάφεραν στὸ κτίριο τοῦ σταθμοῦ καὶ ἐκεῖ μείναμε μιάμισυ ὥρα στὶς τεράστιες καὶ πολύπλοκες αἴθουσες, πλατφόρμες, πλατεῖες κλπ. τῶν κτιρίων αὐτῶν. Τὰ πάντα εἶναι μηχανοκίνητα. Παντοῦ κινητὲς κλίμακες, κινητοὶ μεταφορεῖς γιὰ τὰ μπαγάζια. Παντοῦ ρυθμός.

Περιμένουμε στὸ σαλόνι τῶν ἐπιβατῶν τράνζιτ καὶ παρατηροῦμε τὰ γκαρσόνια. Πολλὰ... πλὶζ ἀκοῦμε καὶ θέγκ-γιοῦ... Μὰ τί τὰ θέλετε, ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα ποὺ κινοῦνται ἐδῶ μέσα ἔχουν μιὰ παγεράδα, ποὺ σὲ κάνει νὰ χάνῃς τὸ κέφι σου, κι' ἂς σοῦ λένε χίλιες φορὲς πλὶζ καὶ θέγκ-γιοῦ. Λείπει τὸ χαμόγελο, ἡ ζεστὴ καρδιά, ἡ σπιρτάδα, τὸ ξέσπασμα, ἂν θέλετε, ποὺ φανερώνει ζωντάνια. Κάποτε μᾶς ὁδηγοῦν στὸ ρεστωρὰν νὰ φᾶμε βιαστικά, γιατὶ τὸ ἀεροπλάνο σὲ 17' λεπτὰ θὰ ἀναχωρήσῃ... Περίεργο... στὸ τραπέζι δὲν ὑπάρχουν πετσέτες... μήτε κἂν χαρτοπετσέτες. Μᾶς σερβίρουν καὶ τρῶμε βιαστικά. Προσωπικῶς, ὅταν ἔτρωγα μοῦ κόπηκε ἡ ὄρεξη ἀπότομα, γιατὶ εἶδα τὸν προϊστάμενο τῶν σερβιτόρων νὰ παίρνῃ μὲ τὰ χέρια του μπιφτέκια ἀπὸ τὴν πιατέλα καὶ νὰ τὰ βάζῃ στὰ πιάτα...Τὸ ἔδειξα στοὺς συναδέλφους μου καὶ ὁμολογῶ ὅτι σκέφθηκα, πῶς πολλὲς φορὲς ἐμεῖς στὴν Ἑλλάδα εἴμαστε πολὺ αὐστηροὶ στὰ ζητήματα αὐτά. Συνέβη καὶ μιὰ ἄλλη μικρὴ ἀταξία ποὺ μᾶς ἔκανε ἐντύπωση. Αὐτὸ τὸ ἀντελήφθη ἡ κ. Οἰκονομάκου, ἡ Ἑλληνίδα συνοδὸς τῆς «Ὀλυμπιακῆς», ἡ ὁποία μᾶς συνώδευε καὶ μὲ κάποια χαιρεκάκια μᾶς λέει «εὐχαριστιέμαι... γιατὶ ἐσεῖς στὸ δικό μας τὸ ἀεροδρόμιο μᾶς ψένετε τὸ ψάρι » στὰ χείλη!». Τί νὰ ποῦμε; φαίνεται πὼς κείνη τὴν ὥρα συγκριτικῶς μὲ τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Λονδίνου εἶχε δίκηο... Ἂς εἶναι.

Ὥρα 17 (τοπικὴ 16) ἀπογειωνόμαστε ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Λονδίνου. Ἄλλο ἀριστουργηματικὸ θέαμα μᾶς περίμενε. Ἡ κάτοψη τοῦ Λονδίνου μὲ τὸν Τάμεση κι' ὕστερα ἡ Μάγχη.

...Στὸ μικρόφωνο καὶ πάλι ἡ γνωστή μας γλυκειὰ φωνή. Καλοσωρίσματα γιὰ τοὺς νέους ἐπιβάτες καὶ εἰδοποίηση ὅτι μετὰ 45' λεπτὰ τῆς ὥρας φτάνουμε στὸ Παρίσι.

Ἐπακολουθεῖ καραμελίτσα, τσίχλα, καφές, λεμονάδες κλπ. κλπ.

Ἀπολαμβάνουμε ἀπὸ τοὺς αἰθέρες τὸ πανόραμα τῆς γῆς, ποὺ παίζει κρυφτούλη κάτω ἀπὸ τὰ σύννεφα. Σὲ μιὰ στιγμὴ μάλιστα ἁπλώνεται κάτω μας ἕνα ἀπέραντο κατάλευκο σεντόνι. Ἦταν μιὰ νέφωση ποὺ ἔμοιαζε σὰν χιόνι, στρωμένο ὅμως ἴσια μὲ κάποιο τεράστιο μηχάνημα τῆς φύσης.

Τώρα ξεπροβάλλει ἡ περιοχὴ τοῦ Παρισιοῦ.

Ὥρα 17 καὶ 45', ἀφοῦ πετάξαμε πάνω ἀπὸ τὴ χαριτωμένη Γαλλικὴ πρωτεύουσα καὶ θαυμάσαμε μιὰ κάτοψι καταπληκτικὰ ὡραία, προσγειωθήκαμε καὶ τρέξαμε στὰ κτίρια τοῦ σταθμοῦ ν' ἀγοράσουμε μερικὰ ἐνθύμια. Οἱ γαλλιδοῦλες, πάντα χαριτωμένες καὶ γελαστές, μᾶς ἐξυπηρέτησαν.

Τὰ μεγάφωνα μᾶς εἰδοποιοῦν νὰ πᾶμε στὸν κομήτη. Ἡ ὥρα εἶναι 19. Πετᾶμε στὰ 36.000 πόδια. Ὁ ἥλιος μπαίνει ἀπὸ τὸ παραθυράκι στὸ ἀεροπλάνο. Πετᾶμε καὶ πάλι πάνω ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ θαυμάζουμε τὶς γαλλικὲς ἅλπεις, ποὺ θέλησε νὰ περάσῃ ὁ Μουσολίνι γιὰ νὰ κτυπήσῃ πισόπλατα τὴ Γαλλία στὰ 1939. Ὡμορφιὰ ἀφάνταστη ποὺ δὲν τὴν χορταίνουμε. Ἀλλά, νά σου καὶ πάλι ἡ συνοδός μας ἡ Γκρέτη μὲ τὰ μεγάλα ἐκφραστικὰ ἀμυγδαλωτὰ μάτια. Καραμελίτσα, τσιχλίτσα καὶ ὕστερα δίσκος μὲ λογῆς-λογῆς λιχουδιὲς βάζουν σὲ μπελάδες τὸν κ. Τασιόπουλο, ποὺ στὸ τέλος ἀποφάσισε νὰ παραβῇ τοὺς κανόνες τῆς δίαιτας.

Τώρα πετᾶμε πάνω ἀπὸ τὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα. Ἔχουμε ἥλιο στὰ 36.000 πόδια. Μὰ ἡ ὥρα εἶναι 20 καὶ 10'. Περίεργο, στὴγῆ πρέπει νὰ ἔχῃ νυχτώσει. Ἔτσι εἶναι... γιατὶ τώρα δὲν βλέπουμε τίποτε κάτω μάς. Μιὰ πυκνὴ νέφωση μᾶς κρύβει τὰ πάντα.

...Στὸ μικρόφωνο καὶ πάλι ἡ γνωστὴ φωνίτσα...

«Κυρίες μου καὶ κύριοι πλησιάζουμε στὴ Ρώμη. Σὲ δέκα λεπτὰ θὰ προσγειω-»θοῦμε, προσδεθῆτε παρακαλῶ. Εὐχαριστῶ».

Αὐτὰ τὰ 10′ λεπτὰ τῆς ὥρας μᾶς μεταφέρουν ἀπὸ τὸ βασίλειο τοῦ ἥλιου στὸ βασίλειο τῆς νύχτας. Πραγματικά, ἐνῶ εἴχαμε ὕψος μεγάλο, ἄρχισε νὰ κατεβαίνῃ τὸ ἀεροπλάνο, καὶ μπαίναμε σιγὰ-σιγὰ στὸ μισοσκόταδο. Πίσω μας φάνηκε ἡ σελήνη. Κάτωθέ μας ἀρχίσαμε νὰ διακρίνουμε τὰ φῶτα τῆς Ρωμαϊκῆς πρωτεύουσας κι' ἔτσι μπήκαμε στὴ νύχτα ἀπολαμβάνοντας φωτισμένη τὴ Ρώμη. Σὲ λίγο προσγειω-θήκαμε στὸ ἀεροδρόμιο μὲ βροχή, ὁπότε ἔγινε χρήση τῆς πολυθρύλητης ὀμπρέλλας ποὺ ἔσερνα μαζί μου.

Μείναμε στὴ Ρώμη μιὰ ὥρα καὶ στὶς 19 καὶ 20′ νάμαστε πάλι μέσα στὸν κομήτη μας. Πάνω στὸ τραπεζάκι βρίσκω ἕνα λεύκωμα τοῦ τουρισμοῦ μὲ ὡραιό-τατο ἔγχρωμο ἐξώφυλλο, ποὺ παριστάνει ἕνα κομμάτι τοῦ Παρθενῶνα καὶ πάνω ὁ τίτλος **Gréce**. Τὸ ξεφυλλίζω ἀχόρταγα. Ἔχει πάμπολλες θαυμάσιες φωτογραφίες καὶ ἔγχρωμα σκίτσα μὲ λεζάντες γραμμένες στὴ γαλλική. Ἡ ἀρχαία Ἑλλάδα καὶ ἡ σύγχρονη. Ἡ πόλη, τὸ βουνό, καὶ ὁ κάμπος, ἡ ζωή, τὰ ἐργοστάσια, τὰ πλοῖα μας, οἱ λαϊκὲς τέχνες, τὰ λιμάνια μας, ἡ κοινωνική μας ζωή, τὸ ὕπαιθρο, παρελαύνουν σ' ἕνα σύμπλεγμα ἀριστουργηματικὸ καὶ στὸ τελευταῖο φύλλο τοῦ ἐξωφύλλου μιὰ νέα, μιὰ ἐξωτικὴ Ἑλληνικὴ ὀμορφιά, μὲ μακεδονικὸ κουστούμι.

Τί τὰ θέλετε, τὸ καμαρώνω τὸ λεύκωμα αὐτό, τὸ χαϊδεύω, τὸ κυττάζω ξανὰ καὶ ξανὰ καὶ ὅλο νοιώθω περηφάνεια. Καὶ κάνω κριτική, ὕστερα ἀπὸ ὅσα εἶδα στὴν ἡμερήσια ἐκδρομή μας μὲ τὸν κομήτη τῆς «Ὀλυμπιακῆς». Ἡ Ἑλλαδίτσα μας εἶναι τὸ καμάρι τοῦ κόσμου. Εἶναι ἕνα ἀτίμητο σμαράγδι, πλούσιο σὲ αἰσθήματα καὶ σὲ καρδιά. Μὲ ψυχὴ ποὺ τὴ νοιώθεις νὰ σὲ χαϊδεύῃ γλυκὰ καὶ νὰ σὲ νανουρίζῃ. Δέκα τρεῖς ὧρες ἔφυγα μακρυά σου καὶ σὲ νοστάλγησα γλυκειά μου Ἑλλαδίτσα καὶ τώρα σὲ βλέπω μὲ πιὸ πολὺ ἀγάπη, γιατὶ τὸ ἀξίζεις. Κι' ἂς γκρινιάζουμε πολλὲς φορὲς κι' ἂς σὲ προσβάλλουμε καὶ ἂς σὲ τραυματίζουμε μόνοι μας οἱ ἀνόητοι! Εἶσαι στο-λίδι στὴν οἰκουμένη καὶ τώρα ποὺ οἱ κομῆτεςτῆς «Ὀλυμπιακῆς» μὲ τὰγαλάζια φτερά τους θὰ πετοῦν στοὺς οὐρανούς, θὰ σοῦ φέρνουν προσκυνητές, γιατὶ θὰ γίνῃς ὅπως καὶ τὸν παληὸ καιρό, ὅπως πάντοτε τὸ προσκύνημα τῆς οἰκουμένης.

...Κυρίες μου καὶ κύριοι πλησιάζουμε στὰς Ἀθήνας. Σὲ 15′ λεπτὰ θὰ προσ-γειωθοῦμε...».

Μπράβο Χριστίνα μας. Ἔλα νὰ σὲ φιλήσουμε. Εἶσαι καὶ ἐσὺ ἕνας ἄγγελος γιὰ τὴν Ἑλλάδα, εἴσαστε ὅλες οἱ κοπέλλες,ποὺ πετᾶτε μὲ τοὺς κομῆτες τῆς«Ὀλυ-μπιακῆς» στὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ἄγγελοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ μὲ τὴν «Ὀλυμπιακὴ» φλόγα φωτίζετε τὰ σκοτεινιασμένα πνεύματα νὰ στρέψουν τὸ βλέμμα τους στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ δοῦν τοὺς θησαυρούς, τοὺς πνευματικούς, τοὺς φυσικούς, τοὺς ψυ-χικούς, τοὺς αἰώνιους.

—Χαρὰ Θεοῦ εἶναι ἡ φωτισμένη Ἀθήνα μας μὲ τὰ προάστειά της. Κάνουμε ἕνα κύκλο γύρω της καὶ προσγειωνόμαστε στὸ χαρούμενο ἀεροδρόμιό μας, ποὺ πολὺ σύντομα θὰ εἶναι τὸ πιὸ ὡραῖο καὶ τὸ πιὸ ἐξυπηρετικὸ τῆς Εὐρώπης.

Συγχαίρουμε καὶ εὐχαριστοῦμε τοὺς πλοιάρχους κ.κ. Παῦλον Ἰωαννίδην καὶ Χαρ. Καλογερίδην, τὸν συγκυβερνήτη κ. Κ. Ἀνταχόπουλο καὶ τοὺς μηχανικοὺς κ.κ. Α. Παπαγεωργίου καὶ Εὐγ. Βεργίδη. Σφίγγουμε τὸ χέρι μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ καὶ εὐχαριστοῦμε τοὺς φροντιστὰς κ.κ. Κ. Μαυροειδῆ καὶ Π. Κόρακα, ποὺ πραγματικὰ μᾶς ἔδωσαν καὶ φάγαμε τὸν... κόρακα.

Τελευταῖες οἱ τρεῖς χαριτωμένες κοπέλλες μᾶς ἀποχαιρετοῦν γελαστὲς κατὰ τὴν ἔξοδο καὶ μεῖς τὶς καμαρώνουμε, γιατὶ μᾶς ἀποδείξανε ὅτι οἱ Ἑλληνίδες συνα-γωνίζονται καὶ ξεπερνοῦν τὶς ξένες συνοδούς, γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὀμορφιά, εἶναι γεμᾶτες εὐγενικὰ αἰσθήματα καὶ καλωσύνη. Κατεβήκαμε τὶς σκάλες καὶ πατήσαμε τὸ Ἑλληνικὸ χῶμα, εὐχαριστῶντες τὸ Θεὸ καὶ τὴν «Ὀλυμπιακὴ» Ἑταιρεία, ποὺ μᾶς ἀξίωσε νὰ κάνουμε τὸ ὑπέροχο καὶ πραγματικὰ οὐράνιο αὐτὸ ταξίδι.

Ὕστερα ἀπὸ αὐτά, χαρούμενοι, ξεκούραστοι καὶ γεμᾶτοι ἐντυπώσεις ξεκινήσαμε γιὰ τὰ σπίτια μας.

Ἔτσι τελείωσε μιὰ ἐκδρομὴ στὶς πρωτεύουσες τῆς Εὐρώπης, ποὺ ἐπραγματοποιήθη σὲ 14 ὧρες.

'Αθῆναι — Βρυξέλλαι — Λονδῖνον — Παρίσιοι — Ρώμη — 'Αθῆναι.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ὑστερόγραφον:

ΑΘΗΝΑΙ - ΒΗΡΥΤΟΣ

Τὴν περασμένη Πέμπτη, 12 Μαΐου, στὶς τρεῖς ἡ ὥρα μετὰ τὸ μεσημέρι, πήραμε μιὰ πρόσκληση τῆς «'Ολυμπιακῆς» Ἑταιρείας ποὺ μᾶς τὴν ἔστειλε ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Χριστόπουλος, ἡ ὁποία ἔγραφε τὰ ἑξῆς:

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

«Ἡ «'Ολυμπιακὴ» Ἑταιρεία σᾶς παρακαλεῖ ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ τιμή»σητε τὸ γεῦμα της εἰς τὸ Κέντρον Καζίνο τῆς Βηρυτοῦ τοῦ Λιβάνου τὴν 10 μ.μ. »ὥραν τῆς Πέμπτης 12 Μαΐου 1960. Μεταφορὰ ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου 'Αθηνῶν »διὰ τοῦ νέου ἀεριωθουμένου «Κομήτης 4 Β».

'Αποδεχτήκαμε τὴν πρόσκληση καὶ πήγαμε ἀμέσως στὸ ἀεροδρόμιο γιατὶ ἡ ἀναχώρηση ἀπὸ τὴν 'Αθήνα ὡρίσθη στὶς 3 καὶ 30′ μ. μ. ἀκριβῶς καὶ ἡ ἄφιξη στὴν πρωτεύουσα τοῦ Λιβάνου, Βηρυτό, στὶς 4 καὶ 55′ μ. μ.

Ἐπιβιβαστήκαμε, ἀνέβηκε στοὺς αἰθέρες ὁ «Κομήτης», ἔγινε ὁ χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν πλοίαρχο κ. Μάριο Μανέττα μὲ τὸ πλήρωμα τοῦ σκάφους, ἤτοι τοὺς κ.κ. Σ. Παπαδόπουλο συγκυβερνήτη, Δ. Μιχαηλίδη καὶ Μ. Μογιαννάκη μηχανικούς. Οἱ νέες συνοδοί μας ἡ 'Ιωάννα Δημητρίου καὶ ἡ Τζένη Ραΐση μᾶς ἔφεραν καραμελίτσες, τσίχλες κλπ. κλπ. καὶ νά σου στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Βηρυτοῦ μὲ τοὺς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Μαζί μας αὐτὴ τὴ φορὰ ἦταν καὶ ὁ κ. Μαριάκης ποὺ φρόντιζε γιὰ ὅλα μὲ βοηθὸ τὸ συμπαθέστατο ὀργανωτὴ τῆς ἐκδρομῆς καὶ φίλο κ. Παπανικολόπουλο.

Τούτη τὴ φορὰ μᾶς ἔδωσαν καὶ διερμηνέα στὴν... ἀραβικὴ γλῶσσα τὴ συνοδὸ Σαπφὼ Καβαδία ποὺ μᾶς ἔμαθε νὰ λέμε σαμπάϋ ἐλχεΐρ, σαϊντὰ μασαλὰ καὶ ἀναμπαχέμπα ἀγλαμαζουζαχλάμα, μὲ τὴν ὡραία ἀνατολίτικη προφορά.

Στὸ θαυμάσιο ἀεροδρόμιο τῆς Βηρυτοῦ μὲ τὴ μοντέρνα καὶ πολυτελέστατη ἐπίπλωση μᾶς ὑπεδέχθη ὁ πρεσβευτὴς κ. 'Αντωνόπουλος καὶ ἀφοῦ τακτοποιηθήκαμε στὸ ξενοδοχεῖο μας, τὸ βράδυ στὶς 8 καὶ μισὴ μᾶς πῆγαν στὸ περίφημο Καζίνο. Θαυμάσαμε τὸ τεράστιο αὐτὸ ὑπερμοντέρνο καὶ ὑπερπολυτελέστατο συγκρότημα, στὸ ὁποῖο συχνάζουν οἱ μαχαραγιάδες καὶ οἱ ζάπλουτοι. Ἐκεῖ ἡ «'Ολυμπιακὴ» παρέθεσε στοὺς ἐκδρομεῖς γεῦμα στὸ ὁποῖο παρεκάθησαν διακεκριμένα πρόσωπα τῆς κοινωνίας τοῦ Λιβάνου, ὅπως ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ 'Αρείου Πάγου καὶ ἄλλοι δικαστικοί, οἱ γενικοὶ δ)νται ὑπουργείων, οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ὁμολογουμένως τὸ συγκρότημα αὐτό, τὸ περιβάλλον του, ὁ ἐξοπλισμός του ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καθὼς καὶ τὰ ψυχαγωγικά του προγράμματα μεταφέρουν τοὺς εὐτυχεῖς τουρίστες στὰ μυθικὰ παλάτια τῆς Χαλιμᾶς, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τὶς ὁδαλίσκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὶς ἀντικαθιστοῦν σύγχρονες γαλλίδες ποὺ ἀναπαριστάνουν σὲ μοντέρνους ρυθμοὺς τὶς ὀνειρεμένες χίλιες καὶ μιὰ νύχτες.

Καὶ τὸ πρωῒ τῆς Παρασκευῆς, 13 Μαΐου, ὥρα 9 καὶ 30′ παρόντες στὰ γραφεῖα μας στὴν'Αθήνα γιὰ δουλειά.

.....Καὶ ποὺ εἴμαστε ἀκόμη!!!.....

Σίγουρα μὲ τὴν «'Ολυμπιακὴ» θὰ ταξιδέψουμε καὶ στὸν Ἄρη. Τὸ εὐχόμαστε καὶ τὸ περιμένουμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΝ

Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν Μεγ. Βρεταννίας κ. **GEORGE HAYNES**

Ὁ ὅρος κοινωνικὴ πρόνοια, ὅπως χρησιμοποιεῖται ἐν Μεγ. Βρεταννίᾳ, καλύπτει ἕνα εὐρὺ τομέα ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸν λαόν. Δι' εὐκολίαν αὐταὶ δύνανται νὰ διαιρεθοῦν εἰς δύο μέρη. Πρῶτον τὰς ὑπηρεσίας δι' οἰκονομικὴν βοήθειαν καὶ δεύτερον τὰς ὑπηρεσίας ὑγιεινῆς καὶ προνοίας, αἱ ὁποῖαι προορίζονται διὰ τὴν βοήθειαν τῶν εὑρισκομένων εἰς εἰδικὴν ἀνάγκην. Οἱ δύο αὐτοὶ τύποι ὑπηρεσιῶν ἔχουν σχέσιν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, ὁμοῦ δὲ ἀποτελοῦν ἓν συνοπτικὸν σχέδιον προνοίας δι' ὅλας τὰς τάξεις, εὐρέως γνωστὸν ὡς κράτος προνοίας.

Εἰς μίαν προσπάθειαν κατανοήσεως τῆς σημαντικῆς αὐτῆς πλευρᾶς τῆς βρεταννικῆς ζωῆς, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι αὕτη δὲν ὑπῆρξεν ἓν ἀπότομον δημιούργημα μετὰ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον. Εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα τὸ ἀποκορύφωμα τῶν προσπαθειῶν πολλῶν ἐτῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν διαφόρων εἰδῶν κοινωνικῶν καὶ προσωπικῶν ἀναγκῶν. Ἡ νομοθεσία τῆς πολεμικῆς καὶ τῆς ἀμέσως μεταπολεμικῆς περιόδου ἐσχέτισε τὰς διαφόρους αὐτὰς ὑπηρεσίας μεταξύ των, ἐπεξέτεινε πολλὰς ἐξ αὐτῶν εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα καὶ ὑψηλότερα ἐπίπεδα καὶ εἰσήγαγε νέα μέτρα τὰ ὁποῖα κατέστησαν δυνατὴν τὴν ὠφέλειαν μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ.

Τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν ἤρχισαν εἰς μικρὰν κλίμακα διαρκοῦντος τοῦ 19ου καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20ου αἰῶνος, συνήθως ὡς ἀποτέλεσμα ἐθελοντικῆς ἐργασίας καὶ πρωτοβουλίας περιφήμων σκαπανέων ὡς τῆς Φλώρενς Ναιτινγκαίηλ, Σάϊηφτσμπουρυ, Μπαρνάρντιο, Μπάρνεττ, Ὀκτάβια Χίλλ καὶ πολλῶν ἄλλων. Αἱ ἐθελοντικαὶ ὀργανώσεις συνεισέφερον τὰ μέγιστα εἰς αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν, πολλαὶ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται εἰς στενὴν συγγένειαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ τῶν σκαπανέων οὐδέποτε περιωρίσθη εἰς μικρὸν τμῆμα τῆς κοινότητος, ὑπεστηρίχθη δὲ διαφοροτρόπως ἀπὸ ἐπαγγελματίας, ἐπιχειρηματίας, μέλη τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις, τοπικοὺς παράγοντας καὶ ὑπευθύνους ἐργάτας καὶ πολίτας. Ἀλλά, φυσικῶς, αἱ δραστηριότητες συνεκεντρώθησαν πέριξ ὡρισμένων προικισμένων μὲ χαρίσματα ἡγετῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, μὲ κατανόησιν καὶ εὐσπλαχνίαν, οἱ ὁποῖοι ἀντελήφθησαν τὰς ἀνάγκας, ἐξήγησαν τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεώς των καὶ ἐξήγειραν τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία τελικῶς ἐξεφράσθη δι' ἐνεργειῶν τῶν κυβερνήσεων καὶ συνεχῶς αὐξανομένης ὑπὸ τοῦ κράτους παραδοχῆς τῶν εὐθυνῶν του.

Εἶναι ἐπίσης σημαντικὸν νὰ ἀναφέρωμεν τὸν σπουδαῖον ρόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάπτυξιν ἡ βαθυτέρα μελέτη τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων. Αἱ ἔρευναι, ἀναζητήσεις, ἐπιθεωρήσεις καὶ ἡ ἐξερευνητικὴ ἐργασία ἐπηρέασαν κατὰ πολὺ τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων. Ὁ ἐφοπλιστὴς Τσὰρλς Νπούθ, ὅστις ἀπεσύρθη ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις του διὰ ν' ἀφιερώσῃ τὴν ζωήν του εἰς τὴν μελέτην τῆς πενίας εἰς τὸ Λονδῖνον, ἦτο ὁ μεγάλος σκαπανεὺς τῆς κοινωνικῆς μελέτης τῆς ἀμερολήπτου ἐρεύνης τῶν γεγονότων. Τὸ μνημειῶδες ἔργον του συντελεσθὲν ἐντὸς περιόδου μεγαλυτέρας τῶν 20 ἐτῶν, ἔσχεν μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἀπετέλεσε τὴν ἀρχικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς νομοθεσίας τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος. Τὸ παράδειγμά του ἠκολουθήθη ἔκτοτε ἀπὸ ἕνα αὐξανόμενον ἀριθμὸν κοινωνικῶν ἐπιστημόνων, κοινωνιολόγων καὶ κοινωνικῶν ἐργατῶν εἰς πολλὰς χώρας. Ἡ γνῶσις καὶ ἡ κατανόησις εἶναι ἡ ἀπαραίτητος προεισαγωγὴ

δι' ἀποτελεσματικὴν κοινωνικὴν δρᾶσιν. Τὸ ἔργον τοῦ Τσὰρλς Μπούθ συνεπληρώθη 40 καὶ πλέον ἔτη ἀργότερον ἀπὸ ἕνα βοηθόν του, ὁ ὁποῖος συνέχισε τὴν ἐργασίαν τοῦ διδασκάλου του εἰς τὰς κοινωνικὰς μελέτας καὶ ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὴν πλέον ἐνδιαφέρουσαν ἔκθεσιν τῆς πολεμικῆς περιόδου εἰς τὴν Βρεταννίαν. Τὸ ὄνομά του εἶναι Λόρδος Μπέβεριτζ.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Λόρδου Μπέβεριτζ ἀφεώρα κυρίως τὸ πρόβλημα τῆς πενίας καὶ τὴν πρόληψίν της. Αἱ κύριαι συστάσεις του ἀφεώρουν τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἐθνικοῦ καὶ συνοπτικοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξησφάλιζε ἓν βασικὸν ἐλάχιστον ὅριον οἰκονομικῆς βοηθείας ὅλων τῶν ἀτόμων, τὸ εἰσόδημα τῶν ὁποίων ἦτο ἀνεπαρκὲς διὰ νὰ καλύψῃ τὰς βιωτικάς των ἀνάγκας. Ἐπαρουσίασε μὲ ἀξιόλογον φιλαρέσκειαν τὴν περίπτωσιν ἑνὸς ἑνοποιημένου συστήματος ἐθνικῆς ἀσφαλίσεως, καλύπτονταος τὴν ἐπιδότησιν τῆς ἀνεργίας καὶ ἀσθενείας, τὰς συντάξεις χηρείας καὶ γήρατος, βοηθήματα διὰ τὰ παιδιά, ἐπιδόματα μητρότητος, βοηθήματα εἰς ὀρφανὰ καὶ ἀποζημιώσεις ἐργατικῶν ἀτυχημάτων. Αἱ βασικαὶ προτάσεις του ἐγένοντο δεκταὶ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν κυβέρνησιν τῆς πολεμικῆς περιόδου (Τσῶρτσιλ) καὶ συνεπληρώθησαν ἀπὸ τὴν ἐργατικὴν κυβέρνησιν τῆς εἰρηνικῆς περιόδου (Ἄττλυ).

Ὑπάρχουν τρεῖς μέτοχοι εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ τῆς συνοπτικῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Τὸ κράτος, ὁ ἐργοδότης καὶ ὁ ἐργάτης. Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν συνεισφέρει εἰς τὸ ἐθνικὸν κεφάλαιον ἐκ τοῦ ὁποίου καταβάλλονται τὰ ἐπιδόματα. Ἡ ἀσφάλισις τοῦ συζύγου καλύπτει τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του. Καλύπτεται ἐπίσης καὶ ὁ αὐτοαπασχολούμενος, ὑπάρχει δὲ πρόβλεψις καὶ δι' ἐκεῖνον ὅστις δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζεῖν. Ἀπὸ ἀπόψεως σκοποῦ εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ περιλαμβάνει ὅλα, ἀρχίζει μὲ ἐπιδόματα μητρότητος καὶ καταλήγει μὲ ἐπιδόματα δι' ἔξοδα κηδείας. Ἀπὸ ἐκεῖ προέρχεται καὶ αὐτὸ ποὺ λέγουν «ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τάφου».

Αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ εἶναι αἱ ἑξῆς :

1) Εἶναι σχέδιον συνεισφορᾶς. Ὁ καθεὶς πληρώνει καὶ ὁ καθεὶς ὠφελεῖται.

2) Τὸ βάρος καταμερίζεται μεταξὺ τοῦ ἐργάτου, τοῦ ἐργοδότου καὶ τοῦ κράτους.

3) Παρέχει ἕνα βασικὸν ἐλάχιστον ὅριον εἰσοδήματος πρὸς συντήρησιν. Δὲν ὑποκαθιστᾷ ὅμως τὴν ἀτομικὴν προσπάθειαν.

4) Παρέχει ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰς ἀσφαλιστικὰς προβλέψεις ἓν σχέδιον ἐθνικῆς βοηθείας, τὸ ὁποῖον δίδει οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν εἰς ἐκείνους τὴν ὁποίων τὸ εἰσόδημα καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ ἐπιδόματα εἶναι ἀνεπαρκῆ δι' ἕνα ἐλάχιστον ὅριον καθημερινῆς ἐπιβιώσεως, καταργοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰς προβλέψεις τοῦ παλαιοῦ νόμου περὶ πενίας, ὅστις ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ τῆς Α'—πρὸ τριακοσίων δηλαδὴ ἐτῶν.

Ὁ Μπέβεριτζ ἔκαμε ὡρισμένας ὑποθέσεις ἐπὶ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν μὲν θέμα τῆς «ἐκθέσεως» του, ἦσαν ὅμως θεμελιώδεις διὰ τὰς συστάσεις του. Αἱ βασικαὶ ὑποθέσεις του ἦσαν αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ὅτι κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξασφάλισις πλήρους ἀπασχολήσεως εἰς τὴν χώραν. Ἐπιστροφὴ εἰς τὴν παρατεταμένην καὶ βαρεῖαν ἐργασίαν, χαρακτηριστικοῦ τῆς περιόδου 1920—1939, θὰ κατέστρεφε τὸ ἐθνικὸν σχέδιον ἀσφαλίσεως.

β) Ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καθολικὴ ὑπηρεσία ὑγείας δικαιωματικῶς προσιτὴ εἰς πάντας.

Ἀμφότεραι αἱ ὑποθέσεις αὐταὶ ἐγένοντο δεκταὶ παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ μεγάλης μερίδος τοῦ κοινοῦ. Ὁ βρεταννικὸς λαὸς εἶναι τυχερός, διότι ἡ πρώτη ὑπόθεσις (α) ἀπεδείχθη κατορθωτή. Ὁ Μπέβεριτζ ὥρισε τὸν ἀριθμὸν 7 % ὡς τὸ ἐθνικὸν ποσοστὸν ἀνεργίας ἐξ ὁλοκλήρου τῆς δυνάμεως τῶν ἐργατῶν. Ὑψηλότερον τούτου θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον. Ὁ παρὼν ἀριθμὸς εἶναι κάτω τοῦ 3 %. Οὕτω ἡ ἀρχικὴ

αἰτία πενίας—παρατεταμένη ἀπασχόλησις—ἔχει ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὴν σύγχρονον σκηνὴν ἐν Μ. Βρεταννίᾳ.

Ἡ δευτέρα ὑπόθεσις (β) διὰ μίαν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν ὑγιεινῆς ἐγένετο ἐπίσης δεκτὴ καὶ κατὰ τὸ 1948 ἐπραγματοποιήθη μὲ τὴν νέαν ὑπηρεσίαν νοσοκομείων καὶ γενικῆς ἰατρικῆς, ἡ ὁποία ἔφερε κατ' οὐσίαν ἅπαντα τὰ νοσοκομεῖα τῆς χώρας καθὼς καὶ τοὺς περισσοτέρους τῶν ἰατρῶν ὑπὸ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ κράτους μέσῳ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Αὐτὴ ἦτο ἡ πλέον συζητήσιμος ἐξ ὅλων τῶν ἀλλαγῶν εἰς τὸ νέον κράτος προνοίας. Ἐξέφυγε ἀπὸ τὴν παράδοσιν, δημιουργήσασα νέας σχέσεις μεταξὺ τῶν ἰατρῶν καὶ τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ὑφ' ὅλας τὰς ἀπόψεις ἀφ' ἑνός, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ κράτους, ἀφ' ἑτέρου. Μετὰ ἀπὸ πολλὰς ἀρχικὰς δυσκολίας, τελικῶς ἐφηρμόσθη καλῶς. Σκοπός της ὑπῆρξεν ἡ καλυτέρα δυνατὴ ἰατρικὴ ὑπηρεσία δι' ὅλους. Ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἐπεκτείνεται κατ' ἔτος καθὼς ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη ἀναπτύσσεται καὶ αἱ παλαιαὶ ἀνάγκαι ἀντικαθίστανται ὑπὸ νέων. Τὰ παιδιὰ εἶναι ὑγιέστερα, ὑπάρχουν ὅμως περισσότεροι γέροντες. Αἱ ἐπιδημίαι περιωρίσθησαν κατὰ πολύ, τὰ προβλήματα ὅμως διανοητικῆς ὑγιεινῆς ἐγένοντο πλέον ἐπείγοντα. Ἡ φυματίωσις σχεδὸν ἐξηφανίσθη, ἀλλ' ὁ καρκίνος ηὐξήθη. Τὸ συνολικὸν κόστος αὐξάνει ταχέως καὶ ἡ θεραπεία ἡ παρεχομένη ὑπὸ τῶν ἱνστιτούτων ὑπόκειται εἰς συνεχῆ ἀλλαγήν.

Αἱ προτάσεις Μπέβεριτζ καὶ ἡ καθιέρωσίς των παρέχουν τὴν κλεῖδα διὰ τὴν κατανόησιν τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἐν Μ. Βρεταννίᾳ, ἀποτελοῦν ὅμως μέρος μόνον τῆς ὅλης εἰκόνος. Προσφάτως ἐγένοντο ἐξελίξεις καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς ζωῆς τῆς κοινότητος. Τὰ ἀκόλουθα εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν βασικῶν ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἔλαβε χώραν σταθερὰ ἐπέκτασις τῆς προβλέψεως τῆς ἀπευθυνομένης πρὸς ὁλόκληρον τὴν κοινότητα. Τὸ ἔτος ἀποχωρήσεως ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἀνῆλθεν εἰς ἓν ὑποχρεωτικὸν κατώτατον ὅριον δι' ὅλα τὰ παιδιά, εἰς τὰ 15 καὶ βαθμιαίως εἰς τὰ 16. Τὸ σχολικὸν σύστημα ἀνεδιωργανώθη διὰ νὰ παράσχῃ κατωτέραν (μέχρι 11 χρονῶν) καὶ μέσην (15 ἕως 16 χρονῶν) ἐκπαίδευσιν εἰς ὅλα τὰ παιδιά. Ὁλονὲν καὶ περισσότερα παιδιὰ παραμένουν εἰς τὰ γυμνάσια μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 18 χρόνων. Νέα πανεπιστήμια ἀνηγέρθησαν καὶ ὁ συνολικὸς μαθητικὸς πληθυσμὸς ἀνῆλθε σημαντικῶς. Ἀνοικοδομήθησαν νέα σχολεῖα καὶ μορφωτικὰ ἱδρύματα πάσης φύσεως, αἱ ἀνάγκαι ὅμως ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπερτεροῦν τὰς προβλέψεις καὶ μὲ τὴν παροῦσαν μεγάλην αὔξησιν τοῦ παιδικοῦ πληθυσμοῦ ἡ Βρεταννία ἀντιμετωπίζει ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν σοβαρῶν προβλημάτων κατὰ τὰ προσεχῆ ὀλίγα ἔτη.

Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον τυγχάνει πρὸς τὸ παρὸν τῆς πλέον ζωηρᾶς ἐξονυχιστικῆς ἐξετάσεως ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ εἶναι ἡ θέσις τῆς νεολαίας τοῦ ἔθνους. Εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον ὅτι οἱ σημερινοὶ νέοι εὑρίσκονται εἰς εὐνοϊκὴν θέσιν, ἐν συγκρίσει μὲ ἐκείνους τῆς προπολεμικῆς γενεᾶς. Εἶναι ὑγιέστεροι καὶ καταλληλότεροι πρὸς ἐργασίαν ἀπὸ οἱανδήποτε προηγουμένην φοράν. Ἔχουν καλυτέρας προοπτικὰς ἐξευρέσεως ἐργασίας. Ἔχουν ἐπίσης περισσότερα χρήματα εἰς τὰ θυλάκια των καὶ ἐκτίθενται (ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς νέους πολλῶν χωρῶν) εἰς τὰς κοινωνικὰς πιέσεις ἑνὸς μεταβατικοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ παλαιὰ ὑποδείγματα συμπεριφορᾶς συζητοῦνται δημοσίως καὶ νέα πειθαρχία καταλαμβάνει τὴν θέσιν ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἡ νεολαία ἀπορρίπτει.

Ἡ ἐθνικὴ ὑπηρεσία νεότητος ἔπαιξε ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου ἕνα δευτερεύοντα ρόλον εἰς τὴν δημοσίαν πολιτικήν. Τὸ φορτίον ἐπὶ τῶν ἐθελοντικῶν ἐοργανώσεων ὑπῆρξε βαρύ. Παροῦσα πρόθεσις εἶναι ἡ διόρθωσις τῆς ἀποτυχίας αὐτῆς. Ἡ κυβέρνησις πρόκειται συντόμως νὰ ἀναγγείλῃ τὴν πολιτικήν της ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος καὶ φαίνεται μᾶλλον βέβαιον, ὅτι τοῦτο θὰ ἀπαιτῇ μεγάλην ἐπέκτασιν

τῶν δραστηριοτήτων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐθελοντικῶν ὀργανώσεων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν νέων.

Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐντυπωσιακὰς ἐξελίξεις εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν τῆς Μ. Βρεταννίας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου, ἔλαβε χώραν εἰς τὸν τομέα τῆς ἐργασίας διὰ τοὺς ἀναπήρους καὶ ἀνικάνους. Τὴν ἔκθεσιν Μπέβεριτζ ἠκολούθησε μιὰ ἄλλη ἐπίσημος ἀνασκόπησις τῶν ἀναγκῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κατέστησαν ἀνάπηροι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, στρατιωτῶν καὶ πολιτῶν, θεωρηθέντος ὡς σημαντικοῦ τομέως τοῦ ὁλικοῦ προβλήματος ὅλων τῶν μελῶν τῆς κοινότητος τῶν πασχόντων ἀπὸ σοβαρὰν ἀναπηρίαν, ἐκ γενετῆς ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος. Ἡ ἀνασκόπησις αὕτη τῶν ἀναγκῶν ὅλων τῶν ἀναπήρων ὡδήγησεν εἰς νέαν νομοθεσίαν, ἡ ὁποία κατέστρωσε μίαν νέαν καὶ συνοπτικὴν προσέγγισιν ὁλοκλήρου τοῦ προβλήματος τῆς θεραπείας καὶ ἀποκαταστάσεως. Τοῦτο συνεπήγετο τὴν συνεργασίαν τῶν νοσοκομείων, ἰατρῶν, βιομηχανίας, τοπικῶν ἀρχῶν, εἰς ἓν ἐπίπεδον ἐντατικῆς δράσεως τὸ ὁποῖον εἶναι καινούργιο εἰς τὴν ἱστορίαν μας. Θὰ χρειασθοῦν πολλὰ ἔτη διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ ἰδανικὰ τὰ ὁποῖα ἀπαντῶνται εἰς τὸ σχέδιον. Γίνεται ὅμως ἱκανοποιητικὴ πρόοδος. Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ὡπλισμέναι μὲ νέας δυνάμεις καὶ καθήκοντα. Αἱ ἐθελοντικαὶ ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκ παραδόσεως ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐργασίαν αὐτήν, ηὔξησαν κατὰ πολὺ τὰς εὐκαιρίας πρακτικῆς καὶ εἰδικευμένης ὑπηρεσίας.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ γενικὴ κατάστασις δύναται νὰ περιγραφῇ ὡς μία συστηματικὴ σχετικὴ πρόοδος εἰς τοὺς βασικοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης προνοίας. Ἀπαιτεῖ ὅλους τοὺς πόρους τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ παράσχουν τὸ κράτος, ἡ κοινότης καὶ ἡ βιομηχανία. Προσφέρει μίαν νέαν βάσιν συνεργασίας μεταξὺ κράτους, τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ἐθελοντικῶν ὀργανώσεων. Ἀπαιτεῖ περισσότερον πεπειραμένην ἡγεσίαν, καλυτέραν διοίκησιν καὶ ὑπεράνω ὅλων κοινότητα σθεναρὰν καὶ μὲ αὐτοπεποίθησιν, ἡ ὁποία νὰ συμμετέχῃ προθύμως εἰς τὰς ὑπηρεσίας ὡς κινητήριος δύναμις διὰ μίαν καλυτέραν ζωὴν καὶ ὄχι ὡς παθητικὴ κατάστασις.

Εἰδικὴ προσοχὴ ἔχει δοθῇ εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἡγετῶν καὶ κοινωνικῶν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν σταθερὰν ἀνάπτυξιν τοῦ προγράμματος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς νεότητος, τὴν ἐργασίαν διὰ τοὺς ἀνικάνους, τοὺς διανοητικῶς ἀσθενεῖς, τοὺς ὑπερήλικας, τὰς προβληματικὰς οἰκογενείας, τοὺς ἠθικῶς ἀσταθεῖς, τοὺς ἀμελεῖς κ.λ.π.

Ὁ ρόλος τῶν ἐκπαιδευομένων μισθωτῶν καὶ ἐθελοντῶν κοινωνικῶν ἐργατῶν κερδίζει ταχέως τὴν ἐπίσημον καὶ κοινὴν ἐκτίμησιν ὡς ζωτικὸν στοιχεῖον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, ὅπου τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς καὶ προσωπικῆς δυσαρμονίας εἶναι πλέον ὀξέα.

Τελικῶς παρατηρεῖται μία αὔξουσα ἐνημερότης τῆς ἀνάγκης διὰ μακροχρόνιον σχέδιον καὶ διὰ μίαν θεμελιωδεστέραν καὶ στρατηγικωτέραν προσέγγισιν, διὰ τὴν πρόληψιν τῶν κοινωνικῶν κακῶν.

Ἡ δημιουργία 15 πόλεων ἐν Μεγ. Βρεταννίᾳ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου, παρέχει τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν τοῦ ὀρθοῦ τρόπου στρατηγικῆς προσεγγίσεως, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὴν συνεργασίαν διαφορετικῶν συνεισφορῶν διὰ τὴν δημιουργίαν ἰσορροπημένων, προοδευτικῶν κοινοτήτων.

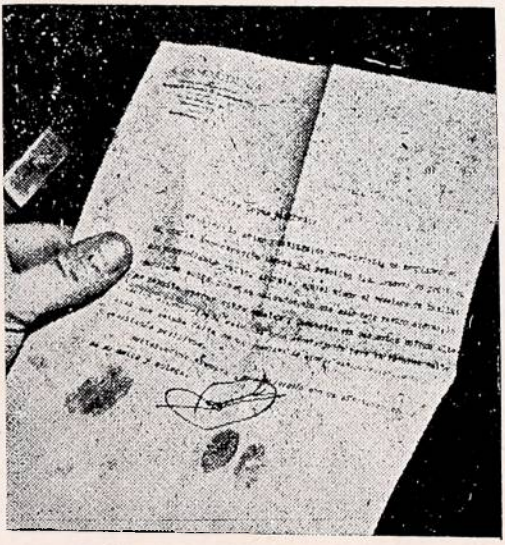
ΤΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

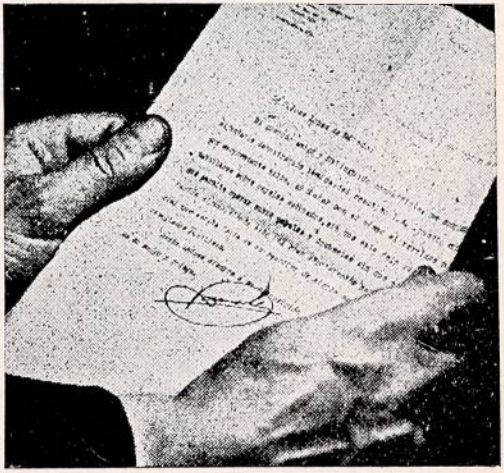
Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς πολιτοφυλακῆς Γουατεμάλας, κ. **ANGEL RAMOS DENIA**

Ἡ χρῆσις χημικῶν καὶ ἀκτινολογικῶν ἀντιδραστηρίων κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων δὲν εἶναι πλέον νεωτερισμός, οὔτε διὰ τοὺς εἰδικοὺς τῆς δακτυλοσκοπίας, οὔτε διὰ τὸ κοινόν.

Ἐὰν ὁ κυριώτερος σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπιζητεῖ ὁ ἀνακριτὴς εἶναι τὸ νὰ ἐπιτύχῃ ἐνίοτε τὴν σταθερότητα τοῦ χημικῶς ληφθέντος ἀποτυπώματος, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ παρατείνῃ τὸ ἀντιδραστήριον, ἐν τούτοις συμβαίνει πολλάκις τοῦτο εἰς μερικὰς περιπτώσεις νὰ ἀποτελῇ μειονέκτημα.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα τὴν ἀστυνομικὴν ἔρευναν προβλήματα ἦτο πάντοτε ἡ δυνατότης τῆς διαθέσεως ταχέων, ἀποτελεσματικῶν καὶ εὐχεροῦς ἐφαρμογῆς μέσων, εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας ἡ τεχνικὴ ἐργασία ἔπρεπε

Ἀριστερά: Ἀποτυπώματα ἐμφανισθέντα διὰ τοῦ ἀντιδραστηρίου ioal. Ἄνω: Ἡ ἰδία εἰκὼν μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἀντιδραστηρίου.

νὰ μένῃ ἀπαρατήρητος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔχουν λόγους νὰ ὑποπτεύωνται.

Πολυάριθμοι εἶναι αἱ ἐγκληματικαὶ ὑποθέσεις εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἀνακριταὶ φαίνονται πολὺ στενοχωρημένοι ἐργαζόμενοι ἐπὶ ἐγγράφων καὶ πειστηρίων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἴτε ἐντὸς τῶν διαμερισμάτων τοῦ θύματος ἢ τῶν διαμερισμάτων τῶν δραστῶν ἐγκληματικῆς πράξεως.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἐξέτασις γίνεται πάντοτε κατὰ τρόπον κλασσικὸν καὶ ἐνίοτε εἶναι ἀληθὲς ὅτι σπανίως ὁ ἀνακριτὴς καταφεύγῃ εἰς εἰδικὰ ἀντιδραστήρια, οἷα αἱ φθορίζουσαι οὐσίαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικαί, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι σχεδὸν πάντοτε ἔχουν τὸ μειονέκτημα νὰ ἀφήνουν ἴχνη ἐμφανῆ κατὰ τὴν τεχνικὴν ἐργασίαν.

Κατά τίνα τρόπον οἱ ἀνακριταὶ θὰ δυνηθῶσιν ν' ἀναζητήσωσιν ἐν ἴχνος, ὅταν ἡ ἡ ἐργασία πρέπῃ νὰ παραμείνῃ μυστικὴ καὶ ὅταν χειρίζωνται τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ

πειστήρια χωρὶς νὰ πρέπῃ νὰ φθείρωσι καὶ χωρὶς νὰ δυνηθῇ τις νὰ ὑποπτευθῇ τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν ἐπ' αὐτῶν ἐπραγματοποίησαν;

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα μὲ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀπησχολήθημεν. Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν συνθέσεως ἁπλῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς, ἡ ὁποία δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἀπὸ οἱονδήποτε ἐρευνητὴν ἔστω καὶ μὴ εἰδικόν.

Ὡς ἐτονίσαμεν ὅμως, ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη ἀπαιτεῖ μεγάλην λεπτότητα καὶ καθαριότητα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ὑγρασίας ἐπὶ τῶν ἀντιδραστηρίων μας.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν τούτων κατέληξεν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἑνὸς προϊόντος ὀνομαζομένου Ioal, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθεσις μεταλλικοῦ ἰωδίου καὶ ὑδατάνθρακος (τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα ἄμυλον). Ἡ σύνθεσις αὕτη ἀπαρτίζεται ἐκ τῆς ἀναμίξεως ἑνὸς μέρους μεταλλικοῦ ἰωδίου καὶ πέντε μερῶν ἀμύλου, τὸ ὁποῖον ἀφήνωμεν νὰ ἀναμειχθῇ μέχρις οὗ σχηματισθῇ μία κόνις ἐντόνως μέλαινα.

Ἡ κόνις αὕτη δέον νὰ τίθηται ἐντὸς ὑαλίνου σωλῆνος καὶ ὅστις νὰ κλείῃ ἑρμητικῶς καὶ εἰ δυνατὸν νὰ εἶναι προφυλαγμένος ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἡλίου.

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀντιδραστηρίου Ioal εἶναι ὡς θὰ ἴδωμεν ἁπλουστάτη.

Ὅταν εὑρισκώμεθα πρὸ ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἐξεταζόμενα μὲ μεγεθυντικὸν φακὸν ὑπὸ ἔντονον πλάγιον φῶς, ἀποκαλύπτουν κατὰ τρόπον πιθανοφανῆ τὴν παρουσίαν ἰχνῶν δακτύλων, πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν ὡς ἀκολούθως:

Πρωτίστως θὰ ἀποφύγωμεν νὰ τοποθετήσωμεν τὸ ἀντικείμενον πλησίον τοῦ στόματός μας, διὰ νὰ τὸ προστατεύσωμεν ἀπὸ τὰ μικροσκοπικὰ μόρια τοῦ σιέλου καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς ἀναθυμιάσεις τὰς προκαλουμένας ἀπὸ τὴν ἀναπνοήν. Θὰ ρίψωμεν κατόπιν μετὰ μεγάλης προσοχῆς ποσότητά τινα ἀντιδραστηρίου ἐπὶ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι εὑρίσκονται τὰ ἀποτυπώματα καὶ θὰ κινήσωμεν ἐλαφρῶς τὸν χάρτην διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ κανονικὴ διανομὴ τοῦ ἀντιδραστηρίου εἰς τὸ ὕποπτον μέρος τοῦ χάρτου. Πρέπει τότε νὰ ἀναμείνωμεν ὀλίγα λεπτά. Μετὰ ταῦτα ἀφαιροῦμεν τὸ ἀντιδραστήριον διπλώνοντες τὸ χαρτί, ὥστε ἡ ὡρισθεῖσα κόνις νὰ συγκεντρωθῇ καὶ νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ δοχείου. Ὅταν ἡ ἐργασία αὕτη περατωθῇ, ἐὰν ἴχνη ἀπὸ τὰ ἀποκαλυφθέντα ἐμφανίζουν μερικὰ σημεῖα πολὺ ἔντονα, πρέπει νὰ τὰ καθαρίσωμεν μετὰ μεγάλης ἐπιδεξιότητος μὲ τὸ κλασσικὸν πινέλο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρίχας καμήλου. Θὰ προκύψῃ τότε μία εἰκὼν τελεία, λίαν κατάλληλος διὰ μίαν καλὴν φωτογραφίαν. Ὅταν τὸ ἔγγραφον φωτογραφηθῇ, πρέπει νὰ ἐξαφανίσωμεν τὰ ἴχνη τοῦ ἀντιδραστηρίου. Πρὸς τὸ σκοπὸν τοῦτον σύρωμεν ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου μικρὸν τεμάχιον βάμβακος, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ συγκρατῇ τὸ ἀντιδραστήριον. Ἡ κίνησις αὕτη ἐπαναλαμβάνεται 3 ἕως 4 φοράς, ἕως οὗ ξαναφανῇ μόνον ἡ χαρακτηριστικὴ σκιὰ τὴν ὁποίαν παρουσιάζει οἱονδήποτε χαρτί, τὸ τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐγγίσει τὰ δάκτυλα τῆς χειρός.

Τὸ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον μετεχειρίσθημεν ὄντως, δὲν ὑφίσταται βλάβην καὶ δὲν προσλαμβάνει οὐδὲν ὕποπτον χρῶμα, ἐν ἀντιθέσει μὲ ὅ,τι συμβαίνει ὅταν χρησιμοποιῇ τις ἀτμοὺς ἰωδίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι δύσκολος καὶ τὰ ἀποτελέσματα οὐχὶ πάντοτε ἱκανοποιητικά.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Life» κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. **Δ. ΜΟΡΟΥ**

Τὰ ναρκωτικὰ ἀποτελοῦν τὸν πιὸ ὕπουλο κίνδυνο καὶ τὴν πιὸ μεγάλη καὶ θανάσιμη ἀπειλὴ ποὺ γνώρισε ποτὲ ἡ ἀνθρωπότης. Τὰ κέρδη ἀπὸ τὴν ἐμπορία τῶν ναρκωτικῶν εἶναι τεράστια, ἀλλὰ καὶ οἱ κίνδυνοι εἶναι ἀκόμη μεγαλύτεροι.

Ἂν τύχῃ νὰ ζῆτε σὲ ὁποιαδήποτε ἀπὸ τὶς θερμὲς χῶρες τοῦ κόσμου, καὶ ἂν τὸ ἔδαφος τῆς χώρας αὐτῆς τύχῃ νὰ εἶναι κάπως γόνιμο καὶ εὔφορο, μπορεῖτε νὰ καλλιεργήσητε ἕνα ἀρκετὰ ὄμορφο φυτό, ὕψους 1.20 μ. περίπου, γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα ὑ π ν ο φ ό ρ ο ς μήκων (Papaver Somniferum).

Ὅταν τὸ φυτὸ αὐτὸ ἀνθίσῃ καὶ πέσουν τὰ πέταλα τῶν μεγάλων ἀνθέων του, παραμένει ἕνα περικάρπιο μετρίου μεγέθους, ὅταν δὲ τὸ περικάρπιο αὐτὸ χαραχθῇ μὲ μαχαίρι, ἐκρέει ἕνα γαλακτῶδες ὑγρό. Ἂν αὐτὸ τὸ ρευστὸ γαλάκτωμα ἀφεθῇ νὰ ξηραθῇ ἐπὶ μίαν ἡμέραν, πέρνει ἕνα χρῶμα καστανὸ καὶ μπορεῖ νὰ συγκεντρωθῇ καὶ ζυμωθῇ σὲ μικρὰ πλακίδια. Αὐτά, εἶναι πλακίδια ἀπὸ καθαρὸ ὄπιο.

Ἰδού, λοιπόν, πόσο εὔκολα παράγεται ἡ πρώτη ὕλη, ἑνὸς ἀπὸ τὰ πιὸ ὕπουλα καὶ καταστρεπτικὰ ἐμπορεύματα, ποὺ ἐγνώρισε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος.

Ὅσο ἁπλῆ ὅμως εἶναι ἡ καλλιέργεια καὶ παραγωγὴ τοῦ ὄπίου, τόσο δύσκολος καὶ πολύπλοκος εἶναι ἡ κατεργασία, μεταφορὰ καὶ ἐμπορία αὐτοῦ. Αἱ συναλλαγὲς σὲ ὄπιο καὶ τῶν παραγώγων αὐτοῦ εἶναι μιὰ ὑπόθεσις ἐξαιρετικὰ πολύπλοκος, δύσκολος καὶ ἐπικίνδυνος καὶ ἀποτελοῦν τὸν πιὸ ἐπικερδῆ κλάδον τῆς ἐγκληματικῆς δραστηριότητος τοῦ διεθνοῦς ὑποκόσμου : τ ὸ λ α θ ρ ε μ π ό ρ ι ο ν ν α ρ κ ω τ ι κ ῶ ν.

Τὸ διεθνὲς ἔγκλημα, ὡς ἐλέγχθη στὸ δημοσιευθὲν εἰς προηγούμενον τεῦχος τοῦ περιοδικο 1ον ἄρθρον, εἶναι ἡ μεγαλύτερη καὶ ἐπικερδέστερη ἀφανὴς ἐμπορικὴ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρηση. Ἀπὸ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ἐγκληματικῆς δραστηριότητος, τὴν πρώτη διεθνῆ θέσι, σὲ ἔκτασι, ὄγκο καὶ ποικιλία ἐγκληματικῆς δραστηριότητος, κατέχει τὸ λ α θ ρ ε μ π ό ρ ι ο ν, ὅπως ἐλέχθη στὸ 2ον ἄρθρον. Καὶ ἀπ' ὅλα τὰ εἴδη λαθρεμπορίου, κανένα δὲν ξεπερνᾷ σὲ ὄγκο χρηματικῶν συναλλαγῶν καὶ σὲ παράνομα κέρδη τὰ ν α ρ κ ω τ ι κ ά.

Ἡ παραγωγή, κατεργασία, ἐπεξεργασία καὶ ἐμπορία τῶν ναρκωτικῶν, εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὰ περίπλοκος ἐπιχείρησις καὶ ἀποτελεῖ ἔργον τῶν διεθνῶν ἐγκληματικῶν κύκλων, ποὺ διευθύνονται ἀπὸ μερικοὺς δόλιους, καταχθόνιους, σκοτεινοὺς καὶ σατανικοὺς τύπους τοῦ διεθνοῦς ὑποκόσμου, μέσα στοὺς ὁποίους συγκαταλέγονται καὶ τὰ μέλη τῆς διαβόητης ἐγκληματικῆς ὀργανώσεως μαφία.

Σὲ κάθε τοιαύτη συναλλαγή, τὰ κέρδη πάντοτε εἶναι τεράστια· ὅμως, τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα, εἶναι πάντοτε ἡ ἀθλιότης καὶ ἡ καταστροφή.

Ἕνα μεγάλο μέρος τῆς διεθνοῦς παράνομης παραγωγῆς σὲ ναρκωτικά, διοχετεύεται στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτερη αἰτία τῆς ηὐξημένης ἐγκληματικότητος. Ὅμως μὲ τὴν βοήθεια καὶ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ἄλλων χωρῶν, ἡ ὑπηρεσία διώξεως ναρκωτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχει κηρύξει καὶ διεξάγει μὲ ἐπιτυχία ἕνα ἀμίλητο καὶ ἐξοντωτικὸ πόλεμο κατὰ τῶν λαθρεμπόρων τῶν ναρκωτικῶν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Ὑπάρχουν διάφορα εἴδη ναρκωτικῶν, ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Τὸ κάθε

ναρκωτικό, ἔχει τὴν προέλευσί του καὶ τὰ ἰδιαίτερά του ἀποτελέσματα πάνω σ' αὐτοὺς ποὺ κάμουν χρῆσι αὐτοῦ (τοὺς τοξικομανεῖς). Ὑπάρχουν ὅμως δύο κύριες κατηγορίες. Τὰ καταπτωτικά, ποὺ μειώνουν, χαλαρώνουν καὶ παραλύουν τὶς σωματικές, πνευματικὲς καὶ ψυχικὲς ἱκανότητες τοῦ τοξικομανοῦς καὶ δίδουν σ' αὐτὸν ἕνα αἴσθημα, ὅτι εὑρίσκεται σὲ πολὺ καλὴ κατάστασι, καὶ τὰ διεγερτικὰ ἢ τονωτικὰ ποὺ τονώνουν καὶ ἀνυψώνουν ἀπατηλὰ τὸ αἴσθημα τοῦ τοξικομανοῦς περὶ τῆς δυνάμεως, ἰσχύος καὶ ὑπεροχῆς του.

Ἀπὸ τὰ καταπτωτικά, τὰ πιὸ σπουδαῖα εἶναι τὰ ὀπιώδη—τὸ ὄπιο καὶ τὰ παράγωγά του. Ὅλα τὰ ὀπιώδη, ἐκτὸς βέβαια τῶν συνθετικῶν τοιούτων, ποὺ δὲν συμπεριλαμβάνονται στὴν κατηγορία τῶν ναρκωτικῶν, προέρχονται ἀπὸ τὸν ὑπνοφόρο μήκωνα (παπαρούνα), ποὺ εἶναι συγγενὴς τῆς κατηγορίας τῆς οἰκιακῆς παπαρούνας καὶ ποὺ ἀναπτύσσεται καὶ εὐδοκιμεῖ κυρίως στὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ Νοτιοανατολικὴ Ἀσία. Μὲ κατάλληλη χημικὴ ἐπεξεργασία, τὸ ὄπιο δίδει μιὰ ποικιλία ναρκωτικῶν, ὅπως ἡ μορφίνη, κωντεΐνη ἢ ἡρωΐνη κ.λ.π. Ἡ ἡρωΐνη ἀποτελεῖ τὸ πιὸ δραστικὸ ναρκωτικὸ καὶ εἶναι ἐπίσης τὸ πιὸ ἀκριβὸ τοιοῦτον. Ἡ ἡρωΐνη ἔχει μιὰ τέτοια ἐπίδρασι, ὥστε ἕνας ἡρωϊνομανὴς θὰ διεκινδύνευε καὶ τὴν ζωή του γιὰ μιὰ δόσι, πρέζα ἢ «φίξ», ὅπως ἀποκαλεῖται. Τὰ ἄμεσά της ἀποτελέσματα εἶναι ὑπνηλία, ἀδιαφορία καὶ χαυνότης. Τακτικὴ καὶ καθ' ἕξιν χρῆσις ὁδηγεῖ σὲ ἠθική, ψυχική, πνευματικὴ καὶ φυσικὴ κατάπτωσι, ὡς καὶ στὴν ἀλλαγὴ τῆς προσωπικότητος. Ἡ χρῆσις γίνεται δι' εἰσπνοῆς, ἀλλὰ κυρίως δι' ἐνέσεων καὶ τ' ἀποτελέσματά της εἶναι περισσότερο δραστικὰ καὶ ἄμεσα, ὅταν εἰσάγεται ἀπ' εὐθείας στὸ αἷμα μὲ ἐνδοφλέβιες ἐνέσεις.

Τὰ καταπτωτικὰ ναρκωτικὰ ποὺ γίνεται χρῆσις σὲ πολὺ εὐρεῖα κλίμακα, προέρχονται ἀπὸ τὸ θηλυκὸ φυτό, γνωστὸν ὡς ἰνδικὴ κάνναβις (τὸ ἀρσενικὸ φυτὸ τῆς κατηγορίας αὐτῆς χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν κατασκευὴ σχοινίων). Ἡ κάνναβις ποὺ καλλιεργεῖται στὸ Μεξικό, παράγει τὴν μαριχουάνα.

Ἀπὸ τὴν ἴδια κάνναβι στὴν Μέση Ἀνατολὴ παράγεται τὸ χ α σ ὶ ς καὶ στὶς Ἰνδίες τὸ ναρκωτικὸ ποὺ καλεῖται τσάρας, κάντζα καὶ μπχάνγκ (charas, canja, bhang).

Ὅλα τὰ ναρκωτικὰ ποὺ παράγονται ἀπὸ τὴν ἰνδικὴν κάνναβιν ἔχουν ἕνα κοινὸ γνώρισμα. Εἴτε καπνίζονται, εἴτε ρουφῶνται, εἴτε ἄλλως πως εἰσάγονται στὸν ὀργανισμό, δίδουν στὸν πότη ἕνα παράξενο ψευδαίσθημα τῆς ἀνυπαρξίας. Τὸ πάτωμα μπορεῖ νὰ φαίνεται ὅτι παίρνει διάφορες κλίσεις καὶ τὸ δωμάτιο ὅτι παίρνει μεγάλες διαστάσεις. Ἔπειτα, ἄλλες ὁρματικὲς ψευδαισθήσεις κυριεύουν τὸν πότη: π.χ. βλέπει πιὸ ζωηρὰ τὰ χρώματα, πιὸ λαμπερὸ τὸ ὑπάρχον φῶς καὶ ἐπικρατεῖ ἐπίσης σ' αὐτόν, τὸ αἴσθημα τοῦ ἀνευθύνου καὶ παρατεταμένου χρόνου.

Τὸ πιὸ ἰσχυρὸ καὶ δραστικὸ ναρκωτικὸ ἀπὸ τὰ παραγόμενα ἀπὸ τὴν ἰνδικὴν κάνναβιν, εἶναι τὸ χ α σ ί ς. Τὸ χασὶς παράγεται ἀπὸ τὶς λεπτὲς ἀνθώδεις τολύπες (ἀνθώδη τσαμπιὰ) τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ. Τὰ ἀνθώδη αὐτὰ τσαμπιὰ ὅταν ὡριμάσουν καλά, ἐκρέουν μιὰ κολλώδη κίτρινη ρητίνη ποὺ μυρίζει λίγο σὰν τὴν μέντα. Ὅταν δέ, ἡ ρητίνη αὐτὴ παίρνει μαῦρο χρῶμα, σημαίνει, ὅτι ἔφθασε ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς καὶ ἀφοῦ τρυγηθοῦν, ἁπλώνονται προσεκτικὰ σὲ χονδρὰ βαμβακερὰ πανιά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα νὰ μπορῇ ν' ἀποκολληθῇ ἡ ρητίνη αὐτή, ἅμα ξηραθῇ. Ἡ πρώτη αὐτὴ ἀκατέργαστος ὕλη ποὺ συγκεντροῦται ἀπὸ τὸν τρυγηθέντα καὶ ἀποξηραθέντα καρπὸ τῆς καννάβεως, εἶναι ἰσχυρὴ καὶ λίαν δραστική· συνεχὴς δὲ ταύτης χρῆσις, μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπο στὴν τρέλλα.

Ἡ μαριχουάνα, τοποθετεῖται μέσα στὰ σιγάρα καὶ καπνίζεται, τὸ χασὶς ὅμως καὶ τὰ ἄλλα παράγωγα τῆς καννάβεως καπνίζονται βέβαια μέσα στὰ σιγάρα ἢ μὲ τοὺς ναργιλέδες, ἀλλὰ ἐπίσης μασσιέται ὅπως οἱ τσίχλες καὶ μερικὲς φορὲς ἀκόμη πίνονται μὲ τὸ τσάϊ ἢ τὸν καφέ.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη κατηγορία τῶν ναρκωτικῶν, δηλ. τὰ τονωτικὰ ἢ διεγερτικά, τὸ πιὸ ἰσχυρὸ καὶ δραστικὸ εἶναι ἡ κοκαΐνη, ποὺ παράγεται ἀπὸ τὰ φύλλα ἑνὸς θαμνώδους φυτοῦ ὀνόματι κόκα καὶ ποὺ ἀναπτύσσεται καὶ εὐδοκιμεῖ στὸ Περοῦ, Βολιβία καὶ Ἰάβα. Ὡς ναρκωτικό, ἡ κοκαΐνη προκαλεῖ ἕνα αἴσθημα πλήρους μέθης. Οἱ περουβιανοὶ ἰνδοὶ θεωροῦν τὴν κοκαΐνη σὰν μιὰ πηγὴ θεϊκῆς δυνάμεως καὶ ὑπάρχει ἡ πρόληψις ὅτι, ἂν μασσήσουν φύλλα τῆς κόκα, θὰ μποροῦν νὰ ἐργασθοῦν πιὸ ἐντατικὰ καὶ πιὸ σκληρά, χωρὶς πολὺ τροφὴ καὶ ὕπνο. Ὅμως οἱ κοκκαϊνομανεῖς, καὶ αὐτὴ ἡ ἕξις προσκτᾶται πολὺ γρήγορα, παρουσιάζουν συμπτώματα κάθε ἄλλο παρὰ θεϊκῆς δυνάμεως. Τὰ πρόσωπά τους κιτρινίζουν γρήγορα, τὰ χείλη τους γίνονται ὠχρά, στὰ μάτια τους σχηματίζονται κόκκινοι κύκλοι, τὸ δὲ βάδισμα καὶ ὁμιλία τους γίνονται ἀσταθῆ. Ἡ συνεχὴς χρῆσις ἐπὶ μακρόν, καθιστᾷ αὐτοὺς παράλογους καὶ σχεδὸν παράφρονας.

Οἱ περουβιανοί, ἀπολαμβάνουν τὸ ἄρωμα τῆς κοκαΐνης μασσῶντας φύλλα τῆς κόκα, ἡ ἐξαγομένη ὅμως στὸ ἐξωτερικὸ κοκαΐνη παράγεται διὰ κατεργασίας τῶν φύλλων, ὁπότε τὸ προϊὸν αὐτὸ λαμβάνει μορφὴν κρυσταλιζέ. Ἡ χρῆσις της γίνεται εἴτε δι' εἰσπνοῆς, εἴτε δι' ἐνέσεων, εἴτε διὰ ραντισμοῦ τῆς τροφῆς. Ἀναφέρεται, ὅτι κάποια ὡραιοτάτη σύζυγος ἑνὸς ἰταλοῦ βιομηχάνου, ἔκαμε χρῆσι κοκαΐνης, ρίπτουσα στὸ φαγητό της ἀπὸ μιὰ ἰδιαίτερη ἁλατιέρα, ὅπως γίνεται μὲ τὴν χρῆσι τοῦ ἅλατος.

Κάτι παρόμοιο μὲ τὴν κοκαΐνη, σὲ ἀποτελέσματα, εἶναι τὸ προϊὸν φυτοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ποὺ οἱ μαῦροι ὀνομάζουν «mira», οἱ δὲ Ἄραβες «khat». Πολὺ μικρὲς ποσότητες ἀπὸ αὐτὰ τὰ τελευταῖα ναρκωτικά, ὄχι δὲ καὶ πολὺ μεγάλες τοιαύτης κοκαΐνης, εἰσάγονται στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Τὸ κύριο ναρκωτικὸ ποὺ εἰσάγεται κατὰ μεγάλες ποσότητες καὶ ἀνησυχεῖ τὶς ἀμερικανικὲς ἀρχές, εἶναι ἡ ἡρωΐνη.

Γιὰ νὰ μεταφερθῇ μιὰ μικρὴ ποσότης ἡρωΐνης, ἀπὸ μιὰ περιοχὴ τῆς Τουρκίας ὅπου τὸ πρῶτον παράγεται ὡς ὄπιο, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅπου μπορεῖ νὰ παραδοθῇ σ' ἕνα ἔφηβο πρὸς χρῆσιν, σ' ἕνα ἀθλητικὸ γήπεδο, μεσολαβεῖ ἕνας ὁλόκληρος κόσμος σὲ πολλὲς χῶρες. Ἡ καλλιέργεια τοῦ ὑπνοφόρου μήκωνος καὶ ἡ παραγωγὴ ὀπίου, ἀπαγορεύεται στὰ περισσότερη μέρη τοῦ κόσμου. Ὅμως, στὴν Τουρκία, τὸ ὄπιο θεωρεῖται σὰν ἕνα ἱστορικὸ καὶ ἐθνικὸ προϊὸν καὶ σὰν μιὰ πηγὴ ἐθνικοῦ πλούτου, ἀπὸ μακροῦ δὲ ἤδη χρόνου ἡ Τουρκία ἐφοδιάζει τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες μὲ τὸ περισσότερο ὄπιο, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη γιὰ φαρμακευτικοὺς σκοπούς. Τοῦτο βέβαια δὲν ἐμποδίζει νὰ ἔχῃ στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς ἀμερικανούς, κατὰ τοῦ ἀντιναρκωτικοῦ ἀγῶνος, ποὺ διεξάγουν οἱ τελευταῖοι. Οἱ περιπλοκὲς στὴν Τουρκία ἀρχίζουν μὲ τὴν ὑπερπαραγωγὴ ὀπίου. Σύμφωνα μὲ τοὺς τουρκικοὺς νόμους, οἱ τοῦρκοι ἀγρότες πρέπει νὰ πωλήσουν ὅλες τὶς παραγόμενες ποσότητες ὀπίου στὸ κράτος. Πολλοὶ ὅμως παραγωγοὶ παράγουν ὄπιο σὲ μεγαλύτερες ποσότητες ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ συγκεντρώσῃ, ἔτσι δὲ παρουσιάζονται σ' αὐτοὺς ἔμποροι σύριοι καὶ λιβανέζοι, ποὺ ἀναλαμβάνουν ν' ἀγοράσουν τὰ πλεονάσματά τους καὶ μάλιστα σὲ τιμὲς μεγαλύτερες ἀπ' αὐτὲς ποὺ προσφέρει ἡ κυβέρνησις. Μιὰ συνιθισμένη τιμὴ γιὰ 10 κιλὰ ἀκατεργάστου ὀπίου, εἶναι 500 δολλάρια. Βγάζοντας ὅμως αὐτὸ λάθρα κοντὰ στὰ σύνορα τῆς Συρίας καὶ τοῦ Λιβάνου, ἡ τιμὴ του φθάνει τά 700 δολλάρια.

Στὴ Βηρυττό, τὸ ἀκατέργαστο ὄπιο ὑποβάλλεται σὲ εἰδικὴ ἐπεξεργασία καὶ μετατρέπεται σὲ ἀκατέργαστη μορφίνη. Τὰ 10 κιλὰ ὀπίου ἀποδίδουν 1 κιλὸ ἀκατέργαστης μορφίνης. Στὴν μορφὴν αὐτήν, εἶναι περισσότερο εὐχερὴς ἡ λαθρεμπορία ἀπὸ ὅ,τι σὲ ὄπιο, διότι τὸ ἕνα κιλὸ κρύπτεται καὶ μεταφέρεται εὐχερέστερα. Ἡ τιμὴ κατὰ κιλὸ τῆς ἀκατέργαστης αὐτῆς μορφίνης, ἀνέρχεται σὲ 1.500 δολλάρια. Καθαρὴ μορφίνη, εἴτε δι' ἰατρικὴν χρῆσιν, εἴτε διὰ χρῆσιν ἐκ μέρους τοξικομανῶν, παράγεται

εὔκολα ἀπὸ τὴν ἀκατέργαστη τοιαύτη. Ὅμως, τὰ κέρδη εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα σὲ ἡρωΐνη, παρὰ σὲ μορφίνη καὶ ἐπειδὴ οἱ λιβανέζοι στεροῦνται καταλλήλων τεχνικῶν καὶ χημικῶν ἐργαστηρίων, γιὰ τὴν μετατροπὴ τῆς ἀκατέργαστης μορφίνης σὲ ἡρωΐνη, ἀποστέλλουν λάθρα αὐτὴν στὸ ἐξωτερικό.

Ἡ μετατροπὴ τοῦ ὀπίου σὲ ἀκατέργαστη μορφίνη εἶναι μιὰ ἁπλῆ ἐπεξεργασία, ἀλλὰ ἡ μετατροπὴ τῆς ἀκατέργαστης μορφίνης σὲ ἡρωΐνη, εἶναι μιὰ λεπτὴ δύσκολη καὶ πολύπλοκη τοιαύτη. Ἐκτὸς τῆς ὑπάρξεως λαθραίου χημικοῦ καταλλήλου ἐργαστηρίου, ἐξωπλισμένου μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα τεχνικὰ μέσα, ἀπαιτοῦνται καὶ χημικοὶ ἐπιστήμονες, πρόθυμοι νὰ ἀναλάβωσι ἕνα τοιοῦτο παράνομο καὶ τόσο ἐπικίνδυνο ἔργο καὶ ποὺ ἡ ἀμοιβή τους ἀνέρχεται σὲ 100 δολλάρια κατὰ κιλό. Στὴ Μασσαλία καὶ τὸ Παρίσι, λειτουργοῦν τοιαῦτα μυστικὰ παράνομα ἐργαστήρια. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια τοῦ Παρισιοῦ, ποὺ συνεργάζεται μὲ τὶς ἀμερικανικὲς ἀρχὲς κατὰ τοῦ ἀντιναρκωτικοῦ ἀγῶνος, ἔχει ἀνακαλύψει τοιαῦτα παράνομα ἐργαστήρια, ἕνα κατὰ μέσον ὅρον κατ' ἔτος, κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια.

Τὴν Γαλλία, ὅπως καὶ τὴν Ἰταλία, δὲν τὴν ἀπασχολεῖ σοβαρὰ τὸ πρόβλημα τῶν τοξικομανῶν, οὔτε δὲ καὶ ἔχει κανένα ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον μὲ τὰ ναρκωτικὰ καὶ ἔτσι, μποροῦν νὰ εἰσέρχωνται καὶ ἐξέρχωνται στὴ χώρα, χωρὶς μεγάλους κινδύνους ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομίας. Κάποιος εὐρωπαῖος ἀστυφύλαξ σὲ γενομένη συζήτησι, ἀπήντησε ὡς ἑξῆς: «Γιατὶ μποροῦμε καὶ παίρνομε ἐλεύθερα ἀσπιρίνη γιὰ τὸν κεφαλόπονο μιᾶς ἄλλης μορφῆς».

Ἐν τούτοις, ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια τοῦ Παρισιοῦ ἔχει καταπολεμήσει τὸ πρόβλημα τῶν ναρκωτικῶν, μὲ τὸ συνηθισμένο της θερμὸν ἐνδιαφέρον, τὴν ἐξαιρετικήν της δραστηριότητα καὶ συχνά, μὲ ἐξαιρετικῶς λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ἕνα παράδειγμα τῆς ἀξιεπαίνου δράσεώς της, ὑπῆρξε ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἐξάρθρωσις πολὺ πρόσφατα μιᾶς συμμορίας ἀπὸ 106, ποὺ διενήργει λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν, σὲ μεγάλη κλίμακα, ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολὴ στὴ Μασσαλία. Ἡ ἀνωτέρω συμμορία λαθρεμπόρων εἶχε τὴν ἕδρα της στὴ Μασσαλία καὶ ἐνήργει τακτικὰ ἀποστολὲς ἡρωΐνης στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια ἐκ τῆς παρακολουθήσεως καὶ πληροφοριῶν, ἤχθη στὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ κύκλος ἦτο πολὺ μεγάλος καὶ ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρχε τηλεγραφικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ λαθρεμπόρων. Ὡρίσθησαν λοιπὸν τέσσαρες δραστήριοι καὶ πεπειραμένοι ἀστυνομικοί, νὰ μελετήσουν καὶ διερευνήσουν 1.200.000 τηλεγραφήματα ποὺ εἶχαν διαβιβασθῆ ἀπὸ τὰ τηλεγραφικὰ γραφεῖα τῆς Μασσαλίας. Ἔπειτα ἀπὸ ἔρευνες 15 ἑβδομάδων, ἀνεκάλυψαν ὅτι, κάποιο μικρὸ καφενεδάκι, ἔπαιρνε πολλὰ τηλεγραφήματα, συχνὰ δὲ ἀπευθυνόμενα πρὸς κάποια «Ζοζέττα». Ὅταν διεπίστωσαν, ὅτι ἡ «Ζοζέττα» εἶχε λάβει τρία εὐχετήρια τηλεγραφήματα γιὰ τὰ γενέθλιά της, τὴν ἴδια ἑβδομάδα ἀπὸ κάποιαν ὀνόματι «Σολάνζ», συμπέραναν ὅτι ἢ τὸ ὄνομα Ζοζέττα ἦτο πολὺ κοινὸ μεταξὺ τῶν πελατῶν τοῦ καφενείου καὶ συμπτωματικὰ τρεῖς διάφορες ἑόρταζαν τὰ γενέθλιά τους τὴν ἴδια ἐποχὴ ἢ ὅτι ἡ Σολάνζ ἦτο πολὺ ξεχασιάρα.

Μιὰ ἔρευνα στὰ δρομολόγια τῶν πλοίων, φανέρωσε ὅτι ἡ Ζοζέττα ἐλάμβανε τηλεγραφήματα ὀλίγον πρὸ τῆς ἀφίξεως ὡρισμένων πλοίων καὶ ὅτι διεβίβαζε αὐτὰ στὴν Κούβα κατὰ τὴν ἀναχώρησι πάλιν ὡρισμένων πλοίων. Τὸ καφενεδάκι ἐτέθη ὑπὸ ἄγρυπνο, ἀφανῆ παρακολούθησι καὶ πρὶν περάσῃ ἀρκετὸς χρόνος, κάποιος λαθρέμπορος ναρκωτικῶν, ποὺ ἡ Ἀσφάλεια ὑπωπτεύετο, ἐνεφανίσθη. Ἐπηκολούθησε αἰφνιδιαστικὴ ἔρευνα σὲ διάφορα μέρη, ἀποτέλεσμα δὲ ὑπῆρξε ἡ ἀνακάλυψις ναρκωτικῶν σὲ μεγάλες ποσότητες, ἡ σύλληψις τῶν κυριωτέρων λαθρεμπόρων καὶ ἡ ἐξάρθρωσις τῆς συμμορίας ὁλοκλήρου.

Μετὰ τὴν μετατροπὴ τῆς ἀκατέργαστης μορφίνης σὲ ἡρωΐνη στὸ Παρίσι ἢ τὴν Μασσαλία,—ἀπὸ ἕνα δὲ κιλὸ ἀκατέργαστης μορφίνης παράγεται ἕνα κιλὸ ἡρωΐνη—ἀποστέλλεται στὴν Ἰταλία, ἡ δὲ τιμή της κατὰ κιλὸ ἀνέρχεται πλέον στὰ 5.000 δολλάρια.

Ἡ σπεσιαλιτὲ (εἰδικότης) τῶν ἰταλῶν στὴν διοχέτευσι τοῦ δηλητηρίου τοῦ λευκοῦ θανάτου στὶς χῶρες καταναλώσεως, εἶναι ἀσυναγώνιστος καὶ ἀκαταμάχητος. Τὴν Ἰταλία, ὅπως καὶ τὴν Γαλλία, δὲν τὴν ἀπασχολῆ πρόβλημα τοξικομανῶν, ὅμως ἡ ἰταλικὴ οἰκονομικὴ ἀστυνομία (Guardia di Finanza), ἀποδέχεται τὴν παρουσία 2.000 διεθνῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν στὴν Ἰταλία, πού δροῦν ποικιλοτρόπως.

Πράγματι, ἡ Ἰταλία κάποτε εἶχε χαρακτηρισθῆ ὡς «ἀεροπορικὸς μεταφορεὺς τῶν λαθραίως μεταφερομένων ναρκωτικῶν», λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως, μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν χωρῶν τῆς καταναλώσεως. Ὑπάρχουν πολλὲς ἔμμεσες σχέσεις καὶ δεσμοὶ μεταξὺ τοῦ ἰταλικοῦ ὑποκόσμου καὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ τοιούτου, ἡ δὲ συνεργασία τους σ' ὅλες τὶς ἐγκληματικὲς ἐκδηλώσεις εἶναι λίαν στενή. Ἡ ἰταλικὴ δραστηριότης σὲ λαθρεμπορικὲς συναλλαγὲς ναρκωτικῶν, δὲν συγκεντροῦται στὴ Νεάπολι, ὡς ἀπὸ ὅλους ἐπιστεύετο, ἀλλὰ στὸ Μιλάνο. Οἱ μιλανέζοι λαθρέμποροι διοχετεύουν τὴν ἡρωΐνη μὲ πλοῖα ἀπὸ τὴν Νεάπολι, Γένοβα, Παλέρμο ἢ ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸν ἀερολιμένα τῆς Ρώμης. Τελικὸς προορισμὸς σχεδὸν πάντοτε τῶν ἀποστολῶν, εἶναι ἡ Νέα Ὑόρκη, στὴν παραλία τῆς ὁποίας φθάνει μὲ τιμὴ ἀξίας κατὰ κιλὸ 16.000 δολλαρίων.

Τὰ προσδοκώμενα κέρδη, δὲν τελειώνουν βέβαια ἐδῶ. Ἡ ἡρωΐνη περνᾷ ἀπὸ πολλὰ χέρια ἀλληλοδιαδόχως στὴν Ἀμερική, πρὶν φθάσῃ στὸν καταναλωτή. Ἕνα κιλὸ ἡρωΐνης, ἀφοῦ «κοπῇ» κατὰ τὴν ἔκφρασι τῶν λαθρεμπόρων, πολλὲς φορὲς δίδει 70.000 δόσεις (πρέζες ἢ φίζες ὅπως λέγωνται ἐκεῖ) πού πωλοῦνται τελικὰ ἡ κάθε μιά, 5 δολλάρια. Τὰ 10 κιλὰ λοιπόν, ὁ τοῦρκος ἀγρότης ἐπώλησε 500 δολλάρια, πωλοῦνται τώρα στὴν κατανάλωσι ἀντὶ 350.000 δολλαρίων.

Αὐτὰ τὰ μυθώδη κέρδη ἐξηγοῦν γιατὶ ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ὁ μεγαλύτερος καὶ κυριώτερος στόχος τῶν λαθρεμπόρων στὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο, στὸν τομέα τῶν ναρκωτικῶν. Σύμφωνα μὲ τὶς στατιστικὲς τῆς ὑπηρεσίας διώξεως τῶν ναρκωτικῶν, ὑπάρχουν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες 45.957 τοξικομανεῖς. Ἐπειδὴ ἡ Ἀμερικὴ εἶναι χώρα εὐημεροῦσα σήμερα οἰκονομικῶς ὅσο καμμιὰ ἄλλη, οἱ τοξικομανεῖς ἔχουν οἰκονομικὴν εὐχέρειαν νὰ διαθέσουν τ' ἀπαιτούμενα χρήματα γιὰ τὴν προμήθειαν τῶν ναρκωτικῶν, σ' αὐτὲς τὶς ὑψηλὲς τιμὲς ἢ μποροῦν ἀκόμη εὔκολα νὰ ἐξεύρουν ταῦτα διὰ κλοπῶν καὶ ἄλλων ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν.

Ἀποτέλεσμα τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς εὐχερείας καὶ τῆς μεγάλης ὡς ἐκ τούτου ζητήσεως τῶν δηλητηριωδῶν αὐτῶν προϊόντων, εἶναι ἡ προσπάθεια τῶν λαθρεμπόρων, ὅπως διοχετεύουν ὅλες τὶς παραγόμενες ποσότητες στὴν Ἀμερικὴ καὶ μὴ διαθέτουν στὴν κατανάλωσι σ' ἄλλες χῶρες, ὅπου τὰ κέρδη βέβαια εἶναι πολὺ μικρότερα.

Οἱ περισσότεροι τῶν τοξικομανῶν στὴν Ἀμερική, σχεδὸν τὰ 90 % αὐτῶν, κάμουν χρῆσιν ἡρωΐνης καὶ ὁ μέσος ὅρος τῶν διατιθεμένων παρ' αὐτῶν χρημάτων γιὰ τὴν ἀγορὰ ταύτης, ἀνέρχεται σὲ 20 δολλάρια κατὰ τοξικομανῆ τὴν ἡμέρα. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς βέβαια διαθέτουν καὶ διπλάσια. Ἐξ ὅλων τῶν τοξικομανῶν τῆς Ἀμερικῆς τὰ 45 % ἔχουν συγκεντρωθῆ στὴ Νέα Ὑόρκη. Ἐκ τῶν ὑπολοίπων δέ, οἱ περισσότεροι πάλιν εὑρίσκονται στὰ τρία μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, Λὸς Ἄντζελες 14 %, Σικάγο 13 % καὶ Ντιτρόϊτ 5 %, τὸ δὲ ἐναπομένον μικρὸ ποσοστόν, σὲ διάφορες ἄλλες πόλεις. Ἐπὶ τοῦ συνόλου πάλιν τῶν τοξικομανῶν, 59 % εἶναι μαῦροι.

Ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι, ὅλοι οἱ τοξικομανεῖς τῆς Ἀμερικῆς, δαπανοῦν κατ' ἔτος περισσότερα ἀπὸ 500 ἑκατομμύρια δολλάρια γιὰ τὴν προμήθεια τῶν ἀναγκαιούντων σ' αὐτοὺς ναρκωτικῶν, δηλ. εἶναι οἱ καλύτεροι καταναλωτὲς σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Οἱ τοξικομανεῖς, εἶναι οἱ πιὸ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, διότι αἱ στιγμιαῖες ἡδονὲς πού ἀπολαμβάνουν στὸ ἀρχικὸ στάδιο, ὅταν παίρνουν τὴν

δόσι τους (πρέζα), διαρκοῦν πολύ λίγο, πολύ δὲ γρήγορα χάνουν καὶ αὐτὴ τὴν ἱκανότητα τῆς προσωρινῆς ἀπολαύσεως τῶν ἡδονῶν τοῦ δηλητηρίου, διότι καταντοῦν ἕρμαια τοῦ πάθους των, ὑποφέρουν τρομερὰ ψυχικῶς καὶ διανοητικῶς καὶ αἰσθάνονται φοβεροὺς σωματικοὺς πόνους, μέχρις ὅτου πάρουν τὴν δόσιν τους (πρέζαν), ἀλλὰ οὐδεμίαν ἀπόλαυσιν αἰσθάνονται πλέον, παρ' ἁπλῶς καταπραΰνονται δι' ὀλίγον τὰ φοβερά τους μαρτύρια, μέχρις ὅτου παρέλθῃ ἡ νάρκωσις καὶ ἐπακολουθήσῃ μιὰ νέα κρίσις πόνων, μαρτυρίων καὶ βασανιστηρίων.

Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα τρυπήματα καὶ ἐνέσεις, σχηματίζονται ἀποστήματα στὰ χέρια καὶ πόδια τους καὶ ἐπέρχεται ἔμφραξις τῶν φλεβῶν. Δὲν μποροῦν νὰ ἐργασθοῦν, χαίρουν πλήρους ἀνυποληψίας καὶ περιφρονήσεως παρὰ πάντων, ἀκόμη δὲ καὶ σὲ λίγα νοσοκομεῖα γίνονται δεκτοὶ πρὸς θεραπείαν. Ἐν τῷ μεταξὺ διαπράττουν ἄφθονες κλοπὲς γιὰ νὰ ἐξοικονομήσουν τ' ἀπαραίτητα χρήματα, ἵνα ἱκανοποιήσουν τὸ ἄθλιο πάθος τους.

Καίτοι δὲν ὑπάρχοι πρόθεσις διαψεύσεως ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ἀμερικανοὶ τοξικομανεῖς πληρώνουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ φόρου τοῦ λευκοῦ θανάτου, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δεχθῶμεν, ὅτι καὶ μερικὲς ἄλλες χῶρες θὰ ἔχουν ἀσφαλῶς κάποιο μεγαλύτερο ἀριθμὸ τοξικομανῶν, ἀπ'ὅ,τι οἱ στατιστικές τους παρουσιάζουν καὶ θὰ τὰς ἀπασχολῇ κάπως σοβαρώτερα τὸ πρόβλημα τῶν ναρκωτικῶν. Πολὺ λίγες ἀπὸ τῆς ἀμερικανικὲς ὑπηρεσίες ποὺ ἀπασχολοῦνται μὲ τὸ θέμα τῶν ναρκωτικῶν, πιστεύουν π.χ. ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τοξικομανῶν στὴν Μεγάλη Βρεταννία εἶναι τόσο περιωρισμένος, ὥστε ν' ἀνέρχωνται μόλις σὲ 442, ὡς αἱ πρόσφατες στατιστικὲς ἀναφέρουν, ἢ ὅτι ἡ Γαλλία ἔχει 300 μόνον τοξικομανεῖς καὶ ἡ Ἰταλία 360.

Αἱ ἁρμόδιες βρεταννικὲς ἀρχές, χαρακτηρίζουν τὸ πρόβλημα τῶν ναρκωτικῶν ὡς μηδαμινὸ—«ἐξαιρέσει βέβαια μεταξὺ τῶν μαύρων καὶ τῶν καταγομένων ἀπὸ τὴν ἀνατολή». Ἀλλὰ ἂν ἀφαιρέσωμε αὐτὲς τὶς κατηγορίες, λέγουν οἱ ἀμερικανοί, ἀσφαλῶς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοξιμονανῶν στὴν Ἀμερικὴ θὰ περιωρίζετο λίαν σημαντικά. Αἱ βρεταννικὲς στατιστικές, βασίζονται κυρίως στὶς ἀναφορὲς τῶν γιατρῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλία καὶ Ἰταλία, λέγουν, οἱ στατιστικὲς μπορεῖ βέβαια νὰ εἶναι ἐσφαλμένες, πάντως ὅμως ἡ ροπὴ καὶ συνήθεια χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν, ποτὲ δὲν εἶχε λάβει ἐκεῖ μεγάλες διαστάσεις, καὶ τοῦτο ὀφείλεται κατὰ ἕνα μέρος στὸ ὅτι οἱ γάλλοι καὶ ἰταλοὶ εἶναι πάρα πολὺ ἀφοσιωμένοι στὰ κρασιά τους καὶ δὲν κάμουν τὴν ἀνοησία νὰ ἐγκαταλείψουν αὐτά, γιὰ τὶς ἡδονὲς τῆς πίπας καὶ τοῦ ναργιλὲ ἢ τῆς ὑποδερμικῆς εὐτυχίας. Ὅλα σχεδὸν τὰ ὀπιώδη ναρκωτικὰ ποὺ φθάνουν στὶς ἀνατολικὲς ἀκτὲς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅλη ἡ κοκαΐνη ποὺ εἰσέρχεται ἐκεῖ καὶ ἕνα μεγάλο ποσοστὸ τῆς μαριχουάνας, διοχετεύοται στὴν κατανάλωσι ἀπὸ τὴν μαφία, αὐτὴ τὴν μυστηριώδη, δόλια, σκοτεινὴ καὶ σατανικὴ ἐγκληματικὴ ὀργάνωσι, γιὰ τὴν ὁποία θὰ μιλήσωμε στὸ προσεχὲς καὶ τελευταῖο ἄρθρο τῆς διεθνοῦς ἐγκληματικότητος.

Ἡ μαφία εἶναι τόσο πανίσχυρος ποὺ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἁρμόδιους πιστεύουν ὅτι, καὶ αἱ συναλλαγὲς σὲ ναρκωτικά, ποὺ φθάνουν ἀπὸ τὶς δυτικὲς ἀκτές, ἐλέγχονται ἀπ' αὐτή. Πάντως, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές. Τὸ λαθρεμπόριο σὲ ναρκωτικὰ μέσῳ τοῦ εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, εἶναι προφανῶς ἔργον ἄλλων δολίων, σκοτεινῶν καὶ σατανικῶν ὀργανώσεων, τῶν κινέζων, ποὺ προμηθεύονται τὸ ἀκατέργαστο ὄπιο ἀπὸ τοὺς καλλιεργητὲς τῆς ἐρυθρᾶς Κίνας, Μπούρμας καὶ Λάος.

Τὸ ἀκατέργαστο ὄπιο τῶν τελευταίων χωρῶν, μετατρέπεται σὲ ἀκατέργαστη μορφίνη στὴν Ραγκοὺν καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες πόλεις καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀποστέλλεται στὸ Χόνγκ-Κόνγκ καὶ Σιγκαπούρη, ὅπου ὑπάρχουν κατάλληλα ἐργαστήρια καὶ μετατρέπεται σὲ ἡρωΐνη. Ἀπὸ ἐκεῖ λαθραίως διοχετεύεται στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, Καναδᾶ, Ἰαπωνία, Φλιππίνας καὶ Νότιο Ἀμερικὴ καὶ σὲ τιμὲς παρόμοιες μὲ τὴν ἡρωΐνη τῆς Εὐρώπης.

Ἄλλη σοβαρὰ ἐπίσης πηγὴ ἐφοδιασμοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δι' ἡρωΐνης, εἶναι τὸ Μεξικό. Ἀγρότες τῶν βορειοανατολικῶν πολιτειῶν τοῦ Μεξικοῦ, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Ντουράνγκο, Σιναλέας καὶ Σονόρας, καλλιεργοῦν μεγάλες ἐκτάσεις ὑπνοφόρου μήκωνος καὶ συχνὰ καμουφλάρουν τὴν ἀπὸ ἀέρος ἀναγνώρισιν, διὰ τῆς καλλιεργείας στὸν ἴδιο ἀγρὸ ἑνὸς φυτοῦ ὀνόματι alfalfa, ποὺ τ' ἄνθη του μοιάζουν πολὺ μὲ τῆς παπαρούνας. Ἡ μεξικανικὴ ἀστυνομία ἐργάζεται σκληρὰ γιὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν παράνομη καλλιέργεια τῆς παπαρούνας, ραντίζουσα τοὺς ἀγροὺς μὲ κηροζίνη καὶ καίουσα αὐτούς, ὅταν διαπιστώσῃ καλλιέργεια ὑπνοφόρου μήκωνος (παπαρούνας). Παρ' ὅλα αὐτά, ὑπολογίζεται ὅτι οἱ λαθραῖες ἐξαγωγὲς σὲ ἡρωΐνη, ἀποφέρουν περισσότερα ἀπὸ 2 ἑκατομμύρια δολλάρια κατ' ἔτος στοὺς μεξικανοὺς λαθρεμπόρους.

Ἀκατέργαστο ὄπιο, συχνὰ διοχετεύεται στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπὸ τὸ Μεξικό, ἀπὸ γυναῖκες ἀμερικανίδες μεξικανικῆς καταγωγῆς, ποὺ εἰσέρχονται στὸ Μεξικὸ νὰ ψωνίσουν καὶ ἐπιστρέφουσαι μεταφέρουν μιὰ-δυὸ πλάκες ἀκατέργαστο ὄπιο, μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰδῶν ποὺ ἀγοράζουν. Ἰταλοὶ λαθρέμποροι ἐπωφελοῦνται τῶν θαλασσίων ρευμάτων καὶ ρίπτουν συχνὰ στὴ θάλασσα ἀπὸ τὰ πλοῖα, δέματα μὲ ναρκωτικὰ ποὺ ἐπιπλέουν καὶ φθάνουν σ' ἕνα συμφωνημένο μὲ τοὺς παραλῆπτες μέρος στὶς ἀκτές.

Πράκτορες τῆς ὑπηρεσίας διώξεως ναρκωτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀνεκάλυψαν προσφάτως ἕνα ἔξυπνο τέχνασμα ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ λαθρέμποροι στὸ Σὰν Φραντζίσκο, γιὰ νὰ βγάλουν τὴν ἡρωΐνη ἀπὸ τὸ πλοῖο. Ἕνας ἐκφορτωτὴς ποὺ φοροῦσε μιὰ μακρυὰ μάλλινη μπέρτα μὲ κουκούλα, ἀνέβηκε σ' ἕνα πλοῖο ποὺ εἶχε ἀφιχθῇ, φαινομενικὰ γιὰ νὰ βοηθήσῃ κατὰ τὴν ἐκφόρτωσι. Στὸ πλοῖο ἦτο ἕνας ναύτης ποὺ φοροῦσε μιὰ τελείως ὅμοια μπέρτα. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ εὑρέθησαν σὲ μέρος ὥστε νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀθέατοι, ἄλλαξαν τὶς μπέρτες τους καὶ ἀκολούθως ὁ ἐκφορτωτὴς ἐξῆλθε στὴν ἀποβάθρα μὲ τὴν μπέρτα τοῦ ναύτου, ποὺ περιεῖχε ἡρωΐνη κρυμμένη μέσα στὶς φόδρες, ὅπου ἦταν ραμμένη. Ἄλλοι λαθρέμποροι κατελήφθησαν νὰ ἔχουν κρυμμένη ἡρωΐνη σὲ εἰδικὲς κρύπτες, σὲ «β ί β λ ο υ ς» ποὺ μετέφεραν παπάδες. Μερικὲς γυναῖκες μποροῦν θαυμάσια νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς μεταφορεῖς, λόγῳ τῶν σωματικῶν των καμπυλοτήτων. Σὲ σχετικὴ συζήτησι, κάποιος πεπειραμένος πράκτωρ ἔλεγε ὅτι μιὰ εὔρωστη γυναῖκα μὲ ἀνάλογες σωματικὲς καμπυλότητες, θὰ μποροῦσε νὰ κρύψῃ ἐπάνω της μέχρι 4 κιλὰ ἡρωΐνης. Εὐτυχῶς, λέγει, ὑπάρχουν πολὺ λίγες κατάλληλες κυρίες ποὺ εἶναι μεμυημένες σ' αὐτὲς τὶς βρωμοδουλειές.

Ἕνας αἰγύπτιος ἐλεγκτὴς στὰ σύνορα, παρετήρησε κάποτε ἕνα κοπάδι ἀπὸ καλοθρεμμένες καμῆλες ποὺ διέσχιζαν τὰ σύνορα. Μιὰ ἐξέτασι ἀπὸ πλησιέστερα ἀπεκάλυψε, ὅτι οἱ λαθρέμποροι εἶχαν ξυρίσει τῆς καμῆλες στὶς πλάτες, εἶχαν κολλήσει ἐπάνω πακέττα μὲ χασὶς καὶ ἐπάνω σ' αὐτὰ εἶχαν κολλήσει τὰ μαλλιὰ κατὰ τρόπο ποὺ δὲν μποροῦσε εὔκολα νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸ τὸ τέχνασμά τους.

Ἡ τέχνη τῆς ἐρεύνης πρὸς ἀνεύρεσιν κρυμμένων ναρκωτικῶν, εἶναι μιὰ πολὺ λεπτὴ καὶ δύσκολη ὑπόθεσις, ἀπὸ πεπειραμένους ὅμως καὶ εἰδικευμένους σήμερα πράκτορες· μπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι φθάνει στὸ τέλειο, ὅταν ὁμὰς εἰδικῶν ἐρευνητῶν παίρνει κατὰ μέρος ὁλόκληρο πλοῖο νὰ τὸ ἐρευνήσῃ γιὰ ν' ἀνακαλύψῃ λίγα κιλὰ ναρκωτικῶν. Οἱ ἐρευνητές, μπορεῖ νὰ ἐρευνοῦν ἡμέρες ὁλόκληρες, μὲ μακρυοὺς συρμάτινους καθετῆρες, μικροὺς λοστούς, ἐκτυφλωτικὰ φῶτα καὶ καθρέφτες προσηρμοσμένους στὸ ἄκρον καταλλήλων ὀργάνων. Στὴν Ἀγγλία, τὸν περασμένο Αὔγουστο, ἡ ἀστυνομία θαλάσσης ἐνήργησε μιὰ ἐξαντλητικὴ καὶ σχολαστικὴ ἔρευνα σ' ἕνα πλοῖο 5.809 τόννων. Ἔπειτα ἀπὸ ἔρευνες 4 ἡμερῶν, ἀνεκάλυψε ποσότητα 160 κιλῶν χασίς, τὴν μεγαλύτερη ποὺ παρουσιάσθη στὰ βρεταννικὰ χρονικά. Τὰ δύο τρίτα αὐτοῦ, ἦτο κρυμμένο κάτω ἀπὸ ἕνα ψευδοπυθμένα μιᾶς δεξαμενῆς σαβούρας, ποὺ ἦταν σκεπασμένη μὲ 6 ἴντζες λάδι, στὸ διαμέρισμα τοῦ μηχανοστασίου.

Ἡ μεγαλύτερη ὑπηρεσία διώξεως ἀποκλειστικῶς τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν, εἶναι ἡ ὑπηρεσία διώξεως ναρκωτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, μὲ προϊστάμενον τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν Harry Anslinger. Οἱ 280 πράκτορες τοῦ Anslinger, εἶναι διεσπαρμένοι σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα σ' ὅλη τὴν Ἀμερική, ὄχι μόνο νὰ παρακολουθοῦν ὑπόπτες τυχὸν κινήσεις στοὺς μεγάλους λιμένες καὶ ἀερολιμένες, ἀλλὰ ἐπίσης ν' ἀνακαλύπτουν καὶ τὶς σπεῖρες τῶν λιανοπωλητῶν τῶν ναρκωτικῶν στὶς μεγάλες πόλεις. Ἐπὶ πλέον, πράκτορες τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς εὑρίσκονται ἐγκατεστημένοι σὲ διάφορες χῶρες στὸ ἐξωτερικό, μὲ προορισμὸ νὰ βοηθοῦν τὶς ἀστυνομικὲς ἀρχὲς τῶν χωρῶν αὐτῶν, στὸν ἀγῶνα τους ὅπως ἀνακαλύψουν τὸ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν στὶς πηγές τους.

Τὸ ἔργο αὐτῶν στὸ ἐξωτερικό εἶναι βέβαια πολὺ λεπτὸ καὶ δύσκολο, γιατὶ οὐδεμία πραγματικὴ δικαιοδοσία ἔχουν ἔξω τῶν συνόρων τῆς χώρας τους. Ἐν τούτοις οἱ πράκτορες τῆς Ρώμης μόνον, ἐβοήθησαν σὲ περισσότερες ἀπὸ 600 συλλήψεις γιὰ ναρκωτικὰ κατὰ τὰ τελευταῖα 9 χρόνια.

Ἕνας πράκτωρ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς στὸ ἐξωτερικό μοχθεῖ καὶ διακινδυνεύει νὰ ἐξιχνιάσῃ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς πιὸ πανούργους, σατανικούς, θρασεῖς καὶ ἐπικινδύνους διεθνεῖς ἐγκληματίες καὶ ὅταν φθάσῃ ἡ κατάλληλη στιγμὴ γιὰ τὴν σύλληψι, πρέπει νὰ συνεργάζεται μὲ τὶς τοπικὲς ἀστυνομίες, διότι τὰ δικαιώματά του σὲ ξένες χῶρες περιορίζονται μόνο στὴ συλλογὴ πληροφοριῶν. Ὁ ρόλος του εἶναι πολὺ περιωρισμένος, δηλ. ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ντέντεκτιβ καὶ ἀπαιτεῖται νὰ συνδυάζῃ πολλὰ προσόντα καὶ ἱκανότητες. Οἱ 280 πράκτορες τοῦ Anslinger συγκεντρώνουν πράγματι ἐξαιρετικὰ καὶ ἀσυνήθη προσόντα καὶ ἱκανότητες. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι νομομαθεῖς. Ὅλοι τους μιλοῦν εὐχερῶς τουλάχιστο μιὰ ξένη γλῶσσα, ἐκτὸς τῆς ἀγγλικῆς. Ἔχουσι ἀνωτέραν πνευματικὴν μόρφωσιν καὶ εὐρυτάτην ἐγκυκλοπαιδικὴν τοιαύτην. Τυγχάνουσι ἄριστοι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτου, ἄριστοι σκοπευταὶ καὶ ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ εἰσχωροῦν καὶ νὰ προσαρμόζωνται σ' ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς κύκλους. Γιὰ νὰ μποροῦν νὰ δράσουν ἐπιτυχῶς καὶ νὰ παίξουν τὸν ρόλον τους ἄριστα πρέπει νὰ εἶναι ἱκανοί, λέγει ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς Charles Siraguza «νὰ μιλοῦν σὰν ἄνθρωποι τοῦ πεζοδρομίου, ἀλλὰ καὶ ὡς τζέντλεμεν». Ἑτοιμότης καὶ εὐστροφία πνεύματος, σύνεσις, θάρρος, ψυχραιμία καὶ ἀποφασιστικότης εἶναι προσόντα ποὺ συγκεντρώνουν ἅπαντες οἱ ἐν λόγῳ πράκτορες, τὸ δὲ ἀπαραίτητο καὶ οὐσιῶδες προσόν, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ λείπῃ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι ἡ «ἀνεξάντλητος ὑπομονή».

Ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα καὶ ἱκανότητες ἐτέθησαν ὑπὸ δοκιμασίαν πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ὅταν δύο πράκτορες τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἦλθαν σ' ἐπαφὴ καὶ συνειργάσθησαν μὲ τὴν ἀστυνομία τοῦ Μεξικοῦ, προκειμένου νὰ ἐξαρθρώσουν μιὰ σπεῖρα λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν στὸ Μεξικὸ-Σίτυ.

Ἡ ὑπόθεσις στὴν πραγματικότητα ἄρχισε στὴν Νέα Ὑόρκη, ὅταν ὁ Reynoldo Maduro, ἕνας πράκτωρ τῆς ὑπηρεσίας διώξεως ναρκωτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πορτορικανὸς τὴν καταγωγήν, ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἕνα πληροφοριοδότη του, ὅτι ἕνας λαθρέμπορος μαριχουάνας ἔφθασε στὴν πόλι μὲ 250 λίτρες μαριχουάνα.

Ὁ λαθρέμπορος ἐνήργει πωλήσεις σ' ἕνα ρεστωρὰν στὴ λεωφόρο Ἀμπερνταὰμ καὶ διέμενε σ'ἕνα ξενοδοχεῖο ἐκεῖ κοντά. Ὁ Maduro καὶ ὁ πληροφοριοδότης του, πῆγαν στὸ ἑστιατόριο καὶ βρῆκαν τὸ λαθρέμπορο βυθισμένο σὲ συζήτησι μὲ διάφορα πρόσωπα, πελάτες του προφανῶς. Ἐπωφελούμενοι τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς, πῆγαν στὸ ξενοδοχεῖο ποὺ διέμεινε ὁ λαθρέμπορος καὶ ἀπὸ τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ἔμαθαν τὸ ὄνομά του, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ὀνόματα διαφόρων προσώπων μὲ τὰ ὁποῖα οὗτος εἶχε ἔλθει σὲ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία. Ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα ἐτέθησαν ὑπὸ αὐστηρὰν παρακολούθησιν. Ὁ Maduro, μέσῳ τοῦ πληροφοριοδότου του, κατώρθωσε

νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα ραντεβοῦ μὲ τὸν λαθρέμπορο Escabi ποὺ ἦτο πορτορικανός. Ὅταν ὁ πράκτωρ Maduro καὶ ὁ λαθρέμπορος Escabi συνηντήθησαν σ' ἕνα διαμέρισμα στὴν 75ην ὁδὸν τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ Escabi προσεφέρθη νὰ τοῦ πωλήσῃ ἀντὶ μαριχουάνας κοκαΐνη. Ἡ παράδοσις θὰ ἐγίνετο στὸ Μεξικό, ὡς συνεφώνησαν. Ὁ Escabi θὰ μποροῦσε βέβαια νὰ συλληφθῇ ἀμέσως, μὲ τὴν κατεχομένη μαριχουάνα. Ὁ πράκτωρ Maduro, ὅμως, ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε ν' ἀνακαλύψῃ τὴν πηγὴ καὶ πῆγε στὸ Μεξικό. Στὸ Μεξικὸ–Σίτυ ὁ Maduro ἐγκατεστάθη σ' ἕνα ξενοδοχεῖο ποὺ ἔμεινε καὶ ἕνας ἄλλος πράκτωρ τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας, ὁ Τζαίημς Attie. Ὁ Attie, ποὺ ἦτο σύριος τὴν καταγωγήν, εἶχε ἔλθει στὸ Μεξικὸ γιὰ κάποια ἄλλη ὑπόθεσι, ὅταν δὲ ἔμαθε ὅτι εἶχε ἔλθει ἐκεῖ καὶ ὁ συνάδελφός του Maduro, παρέτεινε τὴν ἐκεῖ παραμονήν του, χωρὶς βέβαια νὰ ἔλθῃ σὲ ἐμφανῆ ἐπαφὴ μαζί του ἢ ἄλλως πως νὰ φανερωθῇ ὅτι ἐγνωρίζοντο. Ὁ λαθρέμπορος Escabi ἔφερε ἀμέσως τὰ δείγματα στὸν Maduro, ἐπρόκειτο δὲ γιὰ ἡρωΐνη καὶ ὄχι κοκαΐνη.

Ἐπηκολούθησαν μακρυὲς διαπραγματεύσεις καὶ παζαρέματα. Οἱ λαθρέμποροι τοιούτων ἐμπορευμάτων εἶναι πάντοτε καχύποπτοι καὶ λαμβάνουν λίαν σχολαστικὰ προφυλακτικὰ μέτρα, ἐρχόμενοι σὲ πολυήμερες διαπραγματεύσεις καὶ ἐξακριβώσεις ταυτοχρόνως.

Τελικὰ ὁ Maduro ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ Escabi ἐφωδιάζετο τὰ ναρκωτικὰ ἀπὸ κάποιον ἄραβα ὀνόματι Asaf. Τότε ὁ Maduro ἐσκέφθη νὰ παρουσιάσῃ τὸν συνάδελφό του Attie ποὺ ἦτο ὡς ἐλέχθη σύριος, ὡς συνεργάτην του ποὺ διέθετε τὰ χρήματα. Ὁ Attie ποὺ ὁμιλεῖ τέσσαρες γλῶσσες εὐχερῶς καὶ ἀπταίστως, χαιρέτισε τὸν Asaf θερμότατα στὴν ἀραβικὴ καὶ ὁ Asaf ἱκανοποιημένος τότε ἀπήντησε : «τώρα δὲν ἀνησυχῶ, γιατὶ εἶσαι πράγματι Ἄραπης σὰν καὶ μένα».

Μετὰ ἀπὸ τὴν γνωριμία τους, ὁ λαθρέμπορος Asaf πρότεινε ἐμπιστευτικὰ στὸν Attie ἂν μποροῦσε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν Maduro, θὰ ἀπηλλάσσετο καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν Escabi, ὁπότε σὰν δυὸ καλοὶ ἄραβες μποροῦσαν νὰ κάμουν χρυσὲς δουλειές. Τέλος, χώρισαν καὶ συνεφώνησαν νὰ συναντηθοῦν ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα σὲ κάποιο ἑστιατόριο. Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ πράκτωρ Attie φρόντισε νὰ ἐνημερώσῃ μὲ τὰ σχέδιά του τὴν μεξικανικὴ ἀστυνομία καὶ τὸν Dor Oscar Rabasa, μεξικανὸ ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπιτροπῆς παρακολουθήσεως ναρκωτικῶν στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη. Ὁ Attie ἔμαθε τότε ὅτι ὁ Asaf εἶναι ἡ πιὸ ἐξέχουσα ἐγκληματικὴ προσωπικότης στὸ Μεξικό, ὅτι εἶναι πανίσχυρος καὶ ὅτι ἔχει ἰσχυροὺς δεσμοὺς ἀκόμη καὶ μέσα στὴν τοπικὴ ἀστυνομία. Οἱ Attie καὶ Asaf συνηντήθησαν πάντως στὸ ραντεβοῦ τους στὸ ἑστιατόριο. Γρήγορα ὁ Attie ἀντελήφθη ὅτι παρηκολουθεῖτο ἀπὸ κάποιον μουστακοφόρο ἄραβα, ποὺ ἐκάθητο στὸ παραπλεύρως τραπέζι. Στὴν ἀρχὴ ὁ Attie δὲν ἔκαμε νῦξιν γι' αὐτό. Ἐν τῷ μεταξὺ ἦλθε στὸ ἑστιατόριο ἕνας γέρων, καὶ ἀφοῦ συνεστήθη σ' αὐτόν, τὸν ἠρώτησε ἀγγλιστὶ γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη, ἀπ' ὅπου ὁ Attie εἶχε δηλώσει ὅτι προέρχεται. Ὁ γέρων ἐβεβαίωσε τὸν Asaf κατόπιν τῶν ἐρωτήσεων ποὺ ἔκαμε στὸν Attie, ὅτι πράγματι πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην. Κατόπιν καὶ πάλιν οἱ Asaf καὶ Attie πῆγαν σὲ διάφορα ἑστιατόρια διαδοχικῶς, συζητοῦντες καὶ παρακολουθούμενοι πάντοτε ἀπὸ τὸν μουστακοφόρο ἄραβα. Τελικὰ ὁ Attie παρεπονέθη στὸν Asaf γιὰ τὸν ἐνοχλητικὸν αὐτὸν τύπον, ὁ δὲ τελευταῖος εἶπε «ἄ! αὐτὸς εἶναι ἕνας δικός μας».

Στὸ τελευταῖο ρεστωρὰν ποὺ πῆγαν, ἄλλοι πελάτες τοῦ ἑστιατορίου χαιρέτησαν τὸν Asaf μὲ κάποιον σεβασμὸ καὶ θαυμασμό, σὰν ἄλλον «Al–Capone».

Ἐν τούτοις παρὰ τὶς συνεχεῖς συζητήσεις των, ἐχρειάσθη ἀρκετὸς χρόνος νὰ κλείσουν μιὰ συμφωνία καὶ ἕνα ραντεβοῦ γιὰ τὴν παράδοσι 3 κιλῶν ἡρωΐνης, ἀντὶ τοῦ συμφωνηθέντος ποσοῦ τῶν 37.500 δολλαρίων. Τώρα καὶ οἱ τέσσαρες, οἱ πράκτορες Maduro καὶ Attie καὶ λαθρέμποροι Escabi καὶ Asaf συνηντήθησαν στὸ σαλόνι τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Attie καὶ ἀπ' ἐκεῖ πῆγαν σ' ἕνα διαμέρισμα ἑνὸς ἄλλου

ξενοδοχείου ἐκεῖ κοντά. Ὁ Asaf παρουσίασε τρία δέματα καὶ ὁ Attie ἐδοκίμασε τὸ ἐμπόρευμα (ἡρωΐνη), σὲ ζεστὸ νερὸ νὰ διαπιστώσῃ ἂν διαλύεται ἀμέσως, γεγονὸς ποὺ ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος τῆς ἡρωΐνης. Οἱ πράκτορες εἶχαν στὰ χέρια τους τώρα τὰ πειστήρια τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως τῶν λαθρεμπόρων.

Ὁ Escabi ἐστάλη ἔξω νὰ παρακολουθῇ μήπως παρουσιασθῇ καμμιὰ ὕποπτος κίνησις τῆς ἀστυνομίας. Τότε ὁ Attie καὶ ὁ Maduro ἔβαλαν τὸν Asaf στὸ μέσον καὶ ἔσυραν τὰ ὅπλα τους. «Θὰ μὲ σκοτώσητε, ἕνα πατέρα μὲ ἑπτὰ παιδιά;» ἀνέκραξε μὲ ἀγωνία ὁ Asaf. «Ναὶ ἐβροντοφώνησε ὁ Attie», καίτοι ἀμφότεροι οἱ πράκτορες εὑρίσκοντο σὲ ἀμηχανία, γιατὶ τὰ δικαιώματά τους ἦσαν πολὺ περιωρισμένα, δηλ. θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν παραδώσουν μὲ τὰ πειστήρια στὴν τοπικὴ ἀστυνομία. Ὁ Asaf ἅρπαξε τὸ αὐτόματό του καὶ βλοσυρὰ ἔκραξε : «πυροβολῆστε καὶ σᾶς παίρνω καὶ τοὺς δυό σας μαζί μου, στὸν ἄλλο κόσμο». Ἡ ὑπόθεσις ἔβαινε πρὸς τὴν καταστροφήν. Ὁ Attie μὲ ἑτοιμότητα τότε, κύτταξε πρὸς τὸν Asaf καὶ μὲ σταθερὸ καὶ πειστικὸ τόνο εἶπε : «λυποῦμαι πολύ. Ἄκουσα κάποιον θόρυβο καὶ νόμισα ὅτι ἦσαν τὸ σύνθημα ποὺ ἔδωσες νὰ μοῦ ἐπιτεθοῦν καὶ μοῦ πάρουν τὰ χρήματα ποὺ φέρω μαζί μου». Καὶ παίζοντας κορῶνα γράμματα καὶ τὴν ζωήν τους ἀκόμα, ἔβαλε τὸ ὅπλο του στὴ θήκη του. Ὁ Asaf ἐφάνη διστακτικὸς πρὸς στιγμὴν ἀλλὰ ἐπείσθη, ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ παρεξήγησι καὶ ἄφησε καὶ αὐτὸς τὸ ὅπλο του. Τέλος ὁ Attie δικαιολογήθηκε ὅτι δὲν εἶχε ὅλα τὰ χρήματα μαζί του καὶ πρότεινε νὰ πᾶνε στὸ ξενοδοχεῖο του, πρᾶγμα ποὺ ἐδέχθη ὁ Asaf. Καὶ οἱ τρεῖς τους τώρα πῆγαν πράγματι στὸ διαμέρισμα τοῦ Attie. Ἐκεῖ ὁ Maduro ἄφησε τοὺς δυὸ στὸ διαμέρισμα καὶ πῆγε στὸ δικό του, νὰ φέρῃ τὰ ὑπόλοιπα χρήματα, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα πῆγε καὶ τηλεφώνησε στὴν ἀστυνομία νὰ σπεύσῃ, μάλιστα δὲ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Escabi ποὺ εὑρίσκετο ἔξω καὶ παρακολουθοῦσε, τηλεφώνησε στὸν Maduro ἂν τέλειωσε ἡ ὑπόθεσις καὶ εἰς ἀπάντησιν πὼς ὅλα εἶναι ἐν τάξει εἰσῆλθε στὸ ξενοδοχεῖο. Σὲ λίγα λεπτὰ κατέφθασε ἡ ἀστυνομία καὶ τώρα ὁ Escabi καὶ ὁ «Al–Capone» τοῦ Μεξικοῦ, βρίσκονται στὶς φυλακές.

Τὰ ἀρχεῖα τῆς ὑπηρεσίας διώξεως ναρκωτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀριθμοῦν πολλὲς δωδεκάδες παρομοίων περιπτώσεων καθὼς καὶ τὰ ἀρχεῖα τῶν ὑπηρεσιῶν διώξεως ναρκωτικῶν ἄλλων χωρῶν. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ λαθρεμδόριο ναρκωτικῶν, ἐπισύρει ἀκόμη τὸ ἀμείωτον ἐνδιαφέρον τῶν διεθνῶν λαθρεμπόρων, λόγῳ τῶν μεγάλων κερδῶν ποὺ παρουσιάζει καὶ οἱ παράνομες συναλλαγὲς στὸν τομέα αὐτὸν εὑρίσκονται σὲ ὑψηλὸν καὶ ἀνησυχητικὸν διὰ τὴν κοινωνίαν ἐπίπεδον.

Ὁ Anslinger εἰσηγήθη τὴν ὑποχρεωτικὴν θεραπείαν τοῦ τοξικομανῶν στὰ νοσοκομεῖα καὶ αὐστηρὲς ποινὲς στοὺς λαθρεμπόρους, λέγων ὅτι, ὅπου οἱ νόμοι εἶναι αὐστηροὶ καὶ σκληροί, ὑπάρχει κάμψις τῆς λαθρεμπορικῆς δραστηριότητος καὶ τοξικομανίας.

Ὅταν στὸ Ὀχάϊο π.χ. ἐθέσπισαν ὡς ἐλάχιστο ὅριο ποινῆς φυλάκισι 20 χρόνων γιὰ μιὰ πρώτη παράβασι τοῦ νόμου περὶ ἐμπορίας ναρκωτικῶν, τὸ λαθρεμπόριο τῶν εἰδῶν αὐτῶν ἐμειώθη κατὰ 80%. Ὅταν ἐπίσης στὴν Κολούμπια ἐθεσπίσθη ὑποχρεωτικὴ εἰσαγωγὴ τῶν τοξικομανῶν στὰ νοσοκομεῖα, ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἕξιν τοξικομανῶν ἀπὸ 200 ἐμειώθη στοὺς 60 ἐντὸς δύο ἐτῶν.

Καὶ ἄλλες χῶρες ἐπίσης ἐψήφισαν αὐστηροὺς νόμους. Ἡ Αἴγυπτος ἐπιβάλλει φυλάκισι μέχρι 25 ἐτῶν, ἀκόμη καὶ στοὺς μικροεμπόρους ναρκωτικῶν. Τὸ Μεξικὸ τώρα, ἐπιβάλλει φυλάκισι ἀπὸ 1—10 χρόνια καὶ ὁ Καναδᾶς μέχρι 14 τοιαῦτα. Μέσα στὰ τελευταῖα πέντε χρόνια, χῶρες ἐπίσης ποὺ ἦσαν πηγὲς ἀνεφοδιασμοῦ σὲ ναρκωτικά, ὅπως ἡ Ταϋλάνδη, Ἰνδίαι καὶ Ἰράν, ἔχουν θέσει ἐκτὸς νόμου καὶ τὴν ἐμπορίαν ναρκωτικῶν καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὑπνοφόρου μήκωνος (παπαρούνα).

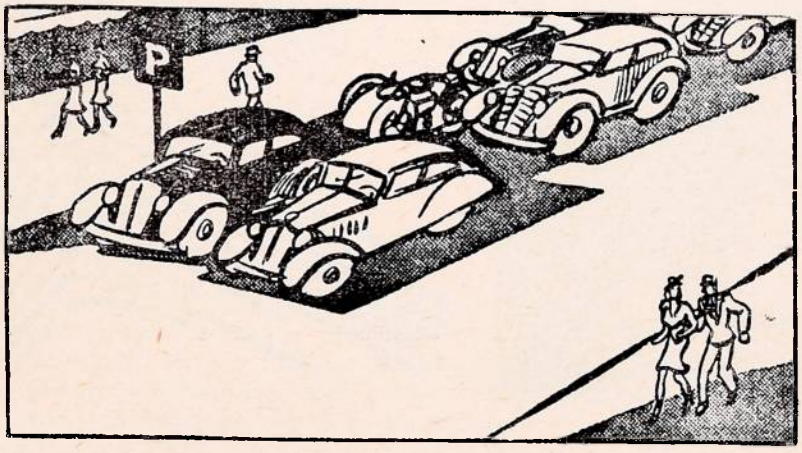
Ὁ Anslinger, εἶναι πεπεισμένος ὅτι ἡ τοξικομανία μειοῦται συνεχῶς στὶς

Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ θὰ τεθῇ ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν. Ὑπάρχουσι δικαιολογητικὰ στοιχεῖα γιὰ τὶς αἰσιόδοξες προβλέψεις του. Κατὰ τὸ 1900, ἕνας ἀμερικανὸς στοὺς 400 ἦτο τοξικομανής, σήμερα ὅμως εἶναι ἕνας στοὺς 4.000. Ὅμως, οἱ λόγοι τῆς αἰσιοδοξίας του προχωροῦν ἀκόμη πιὸ βαθειά, ἀπὸ τὶς στατιστικές.

Σύμφωνα μὲ τὶς ἀντιλήψεις τῆς ὑπηρεσίας διώξεως ναρκωτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ περίφημο αὐτὸ συνέδριο τῆς διεθνῶν ἐγκληματικῶν προσωπικοτήτων στὸ Ἀπαλατσὶν τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ τὸ 1957, εἶχε ὡς κύριο θέμα ἐξετάσεως «τὸ ἐμπόριο τῶν ναρκωτικῶν», γιὰ τὸ ὁποῖο ἐνδιεφέρετο τὰ μέγιστα. Τὸ συνέδριο, ποὺ ἔφερε 64 ἄρχοντες τοῦ διεθνοῦς ὑποκόσμου σὲ μιὰ ἀπομεμακρυσμένη πολυτελῆ Βίλλα τοῦ διαβόητου Γκιουζέπε Μπάρμαρα—ποὺ ἐθεωρεῖτο ὁ σκοτεινὸς καὶ καταχθόνιος ἄνθρωπος καὶ ὁ νοῦς ποὺ ἤλεγχε ὁλόκληρη τὴν ἐγκληματικὴ δραστηριότητα πολλῶν πολιτειῶν—στὴν βόρειο περιοχὴ τῆς Νέας Ὑόρκης, διεκόπη ἀπὸ τὴν ἐπέμβασι τῆς ἀστυνομίας, ἀλλὰ οἱ συμμετασχόντες σ' αὐτὸ προτίμησαν νὰ πᾶνε φυλακή, παρὰ νὰ ὁμολογήσουν τοὺς σκοτεινοὺς σκοποὺς αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου. Τὸ μυστικὸ ἐν τούτοις ἔχει ἀποκαλυφθῆ : Παρὰ τὰ τεράστια κέρδη τῶν παρελθόντων ἐτῶν στὸν τομέα τῶν ναρκωτικῶν, βρίσκουν οἱ λαθρέμποροι ὅτι σήμερα οἱ κίνδυνοι ξεπερνοῦν τὶς ἀνταμοιβές τους καὶ ἐζήτουν τὴν ἐγκατάλειψι τοῦ τομέως αὐτοῦ, γιατὶ εἶχαν μεγάλως τρομοκρατηθῆ.

Ἂν καὶ ἄλλοι λαθρέμποροι διεθνεῖς ἐξαναγκασθοῦν ν' ἀκολουθήσουν τὴν ἀπόφασι τῶν συνελθόντων στὸ ἀνωτέρω ἐγκληματικὸ συνέδριο, ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀπεχθέστερος τύπος τῆς διεθνοῦς ἐγκλήματος θὰ ἔχῃ κατανικηθῆ.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ στάθμευσις τῶν αὐτοκινήτων σὲ διπλῆ ἢ τριπλῆ σειρά.

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

6. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τύπου τέντιτ-ἄρς.

Τὸ σχέδιον 77 δεικνύει ἑτέραν περίπτωσιν τύπου τέντιτ-ἄρς. Ἂν ἡ κολποειδὴς γραμμὴ εἰς τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον ἦτο κ ά θ ε τ ο ς, ὑπῆρχε δυνατότης καταμετρήσεως μιᾶς τοὐλάχιστον γραμμῆς, διότι αὕτη θὰ ἐλαμβάνετο ἐκ τοῦ ἑνὸς σκέλους τῆς κα-

Σχέδιον 77

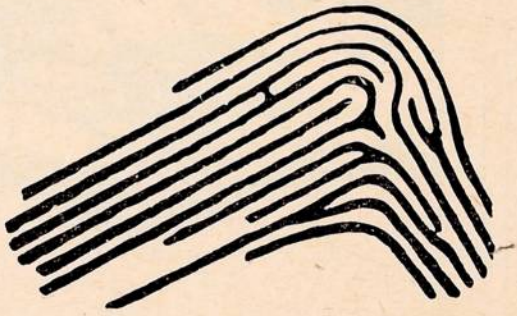
Σχέδιον 78

μπύλης τοῦ πρὸ τοῦ δέλτα εὑρισκομένου καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου σκέλους τῆς κολπώσεως θὰ ἐτοποθετεῖτο τὸ κέντρον.

Ἡ μελέτη τοῦ σχεδίου αὐτοῦ δὲν παρουσιάζει δυσκολίες. Δὲν παρατηρεῖται ἀπόκλισις τῶν γραμμῶν τῶν ἑκατέρωθεν τοῦ δέλτα, ὅπερ σχηματίζεται ἐκ τοῦ μι-

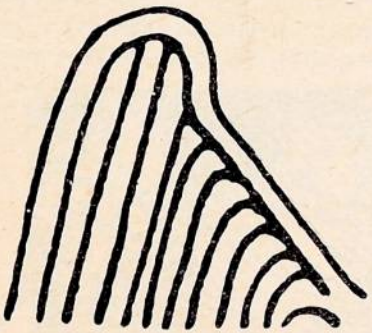
Σχέδιον 78α

Σχέδιον 79

κροῦ δικράνου τῆς διαχωριζομένης γραμμῆς. Τὸ κέντρον εἰς τὸ σχεδίασμα αὐτὸ φυσικὰ εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ κέντρου τῆς κορυφῆς τῆς καμπύλης καὶ ἑπομένως δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὰ διάφορα σχήματα τῶν κέντρων τῶν λούπς, ἅτινα τοποθετοῦνται ἐπὶ τοῦ ἑτέρου σκέλους τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς, δηλαδὴ τῆς γραμμῆς τῆς ἐναντι

τοῦ δέλτα εὑρισκομένης καὶ ἐπὶ τοῦ ὕψους τοῦ χώρου τῆς καμπύλης τῆς κολπώσεως τοῦ ὀνομαζομένου—ὦμος—τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς. Ἑπομένως ὁ τύπος τοῦ σχεδίου 77 ἔχει μίαν κόλπωσιν καὶ ἓν δέλτα, ἀλλ' ἐλλείπει τὸ τρίτον βασικὸν σημεῖον, ἡ καταμετρουμένη γραμμή, διὸ καὶ δὲν δύναται νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ τύπου τῶν λούπς. Τὰ ἀποτυπώματα τῶν σχεδίων 78 καὶ 78α δίδονται ὡς

Σχέδιον 79α

Σχέδιον 80

παράδειγμα τοῦ τύπου τῶν τέντι-ἄρς. Τὰ δύο αὐτὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἔχουν πολλὰς κοινὰς ὁμοιότητας.

Ἕκαστον ἔχει τρεῖς πρὸς τ' ἄνω κατευθυνομένας καὶ τερματιζούσας γραμμὰς ὑπὸ μορφὴν σφηνός, ἀλλ' ἐλλείπει παντάπασιν ἡ κολποειδὴς γραμμή. Ἀλλὰ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 78α δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ὑπάρχει καὶ δέλτα ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν πρὸς τὰ ἄνω πορευομένων καὶ τερματιζουσῶν γραμμῶν. Τὸ αὐτὸ δὲν παρατηρεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τοῦ σχεδίου 78 τοῦ ὁποίου τὸ δέλτα τοπο-

Σχέδιον 81

Σχέδιον 81α

θετεῖται ἐπὶ τῆς μικρᾶς καὶ πρὸς τὰ κάτω ληγούσης γραμμῆς. Ὅταν δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἀποτελεῖται ἐκ δύο ληγουσῶν γραμμῶν καὶ ἑνὸς δέλτα, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλλείπει ἡ καμπύλη κολποειδὴς γραμμὴ—οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ συγχέμεν τὴν καταμετρουμένην καμπύλην γραμμὴν τοῦ τύπου τῶν λούπς μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς γραμμῆς τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντι-ἄρς. Ἡ καταμετρουμένη γραμμὴ τοῦ τύπου τοῦ τέντιτ-ἄρς εἶναι ἁπλῶς συμβατικὴ καὶ ἐγένετο ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ἐνεργεῖται κατ' ἐπιστημονικὸν τρόπον ἡ ταξινόμησις τῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ τύπου τοῦ τέντιτ-ἄρς καὶ ἑπομένως ἡ γραμμὴ αὕτη δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν καμπύλην (κελποειδῆ) γραμμὴν τοῦ τύπου τῶν λούπς. Διὸ οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι διὰ νὰ καταμετρηθῇ μία γραμμὴ εἰς τὸν τύπον τῶν λούπς, ἡ γραμμὴ αὕτη δέον νὰ ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς καμπύλης τῆς ὁποίας ἀμφότερα

τὰ σκέλη δέον νὰ τέμνωνται ἢ νὰ ἅπτωνται τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ δέλτα συρομένης νοητῆς εὐθείας καὶ πρὸς τὸ κέντρον τοῦ ἀποτυπώματος κατευθυνομένης γραμμῆς. Ἡ καταμετρουμένη γραμμὴ ἡ ἀναφερομένη ὡς τοιαύτη εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς, ὅπερ ἔχει λιγούσας μεμονωμένας γραμμὰς καὶ οὐχὶ καμπύλας, εἶναι πλασματική, δηλαδὴ δημιουργεῖται διὰ τῆς πλασματικῆς ἑνώσεως τῶν λιγουσῶν μεμονωμένων γραμμῶν διὰ νοητῆς καμπύλης γραμμῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ μόνον τοποθετήσεως τοῦ κέντρου καὶ ἀποκτήσεως οὕτω καταμετρουμένης γραμμῆς.

Σχέδιον 81β

Σχέδιον 81γ

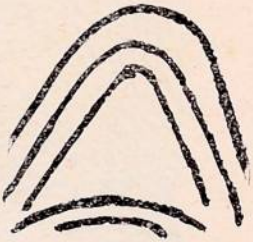
Ἂν οἱ κανόνες οὗτοι γίνουν κτῆμα (κατανοηθοῦν πλήρως) ὑπὸ τῶν δακτυλοσκόπων, ἐλαχίστας δυσκολίας οὗτοι θὰ συναντοῦν διὰ τὴν κατάταξιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς τὸν κατάλληλον τύπον. Οὕτω, βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, τὰ σχέδια 79 καὶ 79α δεικνύουν τύπους τέντιτ-ἄρς, διότι ἔχουν μὲν ταῦτα δύο βασικὰ σημεῖα ἐκ τῶν τριῶν, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ καταταχθῇ ἓν δακτυλικὸν ἀποτύ-

Σχέδιον 82

Σχέδιον 82α

Σχέδιον 83

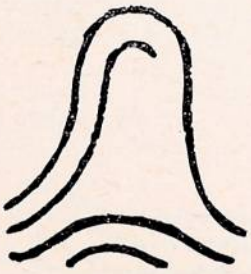
πωμα εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ τύπου τῶν λούπ, ἀλλ' ἐλλείπει τὸ τρίτον, δηλαδὴ ἡ κολποειδὴς θηλοειδὴς γραμμή.

Τὸ σχέδιον 79 τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος ἔχει τὴν μορφὴν τοῦ τύπου τοῦ λούπ, διότι ὑπάρχει κολποειδὴς γραμμὴ συνδεδεμένη μετὰ τοῦ δέλτα, ἀλλὰ τούτου ἕνεκεν δὲν καταμετρᾶται μία τοὐλάχιστον κολποειδὴς γραμμή. Ἐὰν σύρωμεν τὴν νοητὴν εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ ἐν λόγῳ ἀποτυπώματος, (ὅπερ κέντρον εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς μεμονωμένης ἐντὸς τῆς κολπώσεως γραμμῆς) πρὸς τὸ δέλτα τοῦ ἀποτυπώματος, ἡ εὐθεῖα αὕτη γραμμὴ δὲν συναντᾷ—δὲν τέμνει καμπύλην τινὰ γραμμὴν καὶ ἐπομένως οὐδεμία γραμμὴ καταμετρᾶται. Ἡ ὑπάρχουσα ἐντὸς τῆς κολπώσεως εἶναι μεμονωμένη γραμμὴ καὶ οὐχὶ καμπύλη (κολπο-

ειδής). Διὸ ὁ τύπος οὗτος χαρακτηρίζεται ὡς τέντιτ-ἄρς. Δέον ἐπίσης νὰ γνωρίζωμεν ὅτι πρέπει νὰ μεσολαβῇ κενὸν μεταξὺ τοῦ δέλτα καὶ τῆς καταμετρουμένης γραμμῆς, δηλαδὴ νὰ μὴν ὑπάρχῃ οὐδὲν ἕτερον σχῆμα γραμμῆς. Τὸ σχέδιον 79α εἶναι ἐπίσης τύπου τέντιτ-ἄρς διότι δὲν ὑπάρχει κολποειδὴς γραμμή. Ἡ διαχωριζομένη (διανοιγομένη) γραμμὴ συνέχεται μετὰ πολλῶν ἄλλων ὁμοίων καὶ πρὸς τὴν κολποειδῆ γραμμήν, διὰ μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μεταξὺ τοῦ δέλτα καὶ τοῦ κέντρου. Ἡ κολποειδὴς γραμμὴ δὲν τέμνεται ἐλευθέρως. Δὲν μεσολαβεῖ κενὸν διάστημα μεταξὺ τοῦ «δέλτα» καὶ τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς. Ἑπομένως ὁ τύπος οὗτος κατατάσσεται εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ τέντιτ-ἄρς, διότι ἔχει μὲν δύο ἐκ τῶν βασικῶν σημείων τῶν λούπς, δέλτα καὶ κόλπωσιν, ἀλλ' ἐλλείπει τὸ τρίτον, δηλαδὴ ἡ καταμετρουμένη γραμμή. Τὸ σχέδιον

Σχέδιον 83α

Σχέδιον 83β

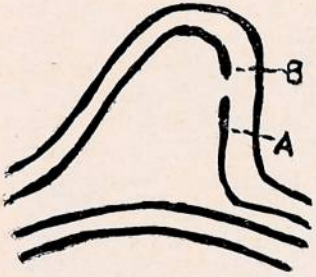

Σχέδιον 83γ

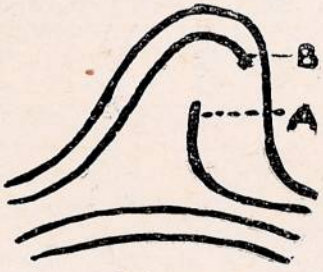
80 δεικνύει τύπον τέντιτ-ἄρς. Ὁ τύπος οὗτος ὅμως συνδυάζει τὰ χαρακτηριστικὰ δύο τύπων. Διότι εἰς τὸ σημεῖον α σχηματίζεται γωνία, λόγῳ συναντήσεως τῆς γραμμῆς α μετὰ τῆς γραμμῆς β.

Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ δύο ἐκ τῶν κυρίων σημείων τοῦ τύπου τῶν λούπς, δηλαδὴ δέλτα καὶ μία καταμετρουμένη γραμμή, ἐλλείπει ὅμως τὸ τρίτον, ἤτοι ἡ κολποειδὴς γραμμή. Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα 81 ἕως καὶ 81γ εἶναι τύπου τέντιτ-ἄρς, συνεπείᾳ τῶν πρὸς τὰ ἄνω κατευθυνομένων γραμμῶν, αἵτινες γραμμαὶ σχηματίζουν γωνίας εἰς τὸ κέντρον τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

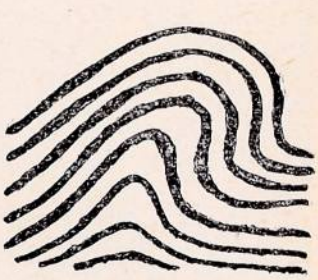
Τὸ ἀποτύπωμα τοῦ σχεδίου 82 εἶναι τέτιντ-ἄρς. Ἡ παρουσία ἔστω καὶ ελα-

Σχέδιον 84

Σχέδιον 84α

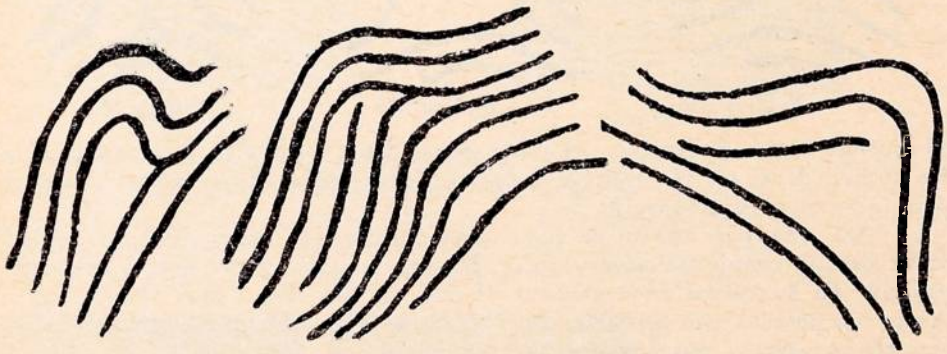
Σχέδιον 85

φρῶς πρὸς τὰ ἄνω κατευθυνομένης γραμμῆς—σφὴν—εἶναι στοιχεῖον σοβαρόν, ὅπερ ἐπιτρέπει τὸν χαρακτηρισμὸν καὶ κατάταξιν τοῦ ἀποτυπώματος αὐτοῦ εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς. Τὸ ἄκρον τῆς κατευθυνομένης πρὸς τὰ ἄνω γραμμῆς (σφηνὸς) δέον νὰ καταλήγῃ εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἀποτυπώματος, διότι ἂν συνεχίζῃ ἡ γραμμὴ τὴν πορείαν της, ὡς εἰς τὸ ἀποτύπωμα 82α, ἡ ἔννοια τῆς γωνίας τῶν 45^0 ἢ περισσοτέρων μοιρῶν δὲν νοεῖται, διὸ καὶ τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα πλέον χαρακτηρίζεται καὶ κατατάσσεται εἰς τὸν τύπον τοῦ ἁπλοῦ ἄρς.

Τὰ σχέδια 83, 83α καὶ 83β δεικνύουν τύπους ἁπλοῦ ἄρς. Τὸ σχέδιον 83γ δεικνύει τύπον τέντιτ-ἄρς. Τὸ σχέδιον 84 δεικνύει ἁπλὸν ἄρς, διότι ἡ σημειουμένη

διὰ τοῦ γράμματος Α γραμμὴ εἶναι τμῆμα τῆς συνεχιζομένης καμπυλοειδοῦς γραμμῆς Β. Τὸ σχέδιον 84α δεικνύει τύπον τέντιτ-ἄρς, διότι ἡ σημειουμένη διὰ τοῦ γράμματος Α γραμμὴ εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βαίνουσα καὶ τερματίζουσα καὶ διότι δὲν ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς συνεχιζομένης καμπυλοειδοῦς γραμμῆς Β. Τὸ σχέδιον 85 καὶ 85α δεικνύουν τύπους ἁπλοῦ ἄρς. Τὸ σχέδιον 85α δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς τύπος λούπ, διότι συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας οἵτινες διέπουν τὸν τύπον τῶν λούπς ἡ κολποειδὴς γραμμὴ δέον νὰ καταλήγῃ ἢ νὰ τείνῃ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἔναντι σημεῖον τῆς ἀφετηρίας αὐτῆς ἢ πέραν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ ἐν ἄκρον τῆς κολπώσεως τοῦ σχεδίου 85α καταλήγει εἰς τὸ ἀντίθετον σημεῖον τῆς ἀφετηρίας, διὸ καὶ δὲν λογίζεται ἡ γραμμὴ αὕτη ὡς κολποειδὴς γραμμή. Τὰ σχέδια 85β καὶ 85γ δεικνύουν τερματιζούσας πρὸς τὰ ἄνω γραμμὰς ὑπὸ τὴν αὐτὴν σχεδὸν γωνίαν συγκρινόμεναι αἱ γραμμαὶ αὗται μετὰ τῶν ὁριζοντίων γραμμῶν τῶν αὐτῶν σχεδίων. Τὸ σχέδιον 85β δεικνύει τύπον ἁπλοῦ ἄρς καὶ τὸ 85γ τύπον τέντιτ-ἄρς.

Ἡ διαφοροποίησις (ὁ διάφορος χαρακτηρισμὸς) τοῦ τύπου τῶν ἐν λόγῳ σχεδίων εἶναι ἀναγκαῖος, διότι ἂν τοῦ σχεδίου 85β τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα κατὰ τὴν ὥραν τῆς λήψεως ἀποτυπωθῇ ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου πλαγίως (λοξῶς)

Σχέδιον 85α Σχέδιον 85β Σχέδιον 85γ

ὥστε τὸ ἄκρον τῆς τερματιζούσης γραμμῆς νὰ εὑρίσκεται πλησιέστερα τῶν ὁριζοντίων γραμμῶν, πιθανὸν νὰ μὴ ὑπάρχῃ τρόπος ἀσφαλοῦς προσδιορισμοῦ τῆς θέσεως τῶν ὁριζοντίων γραμμῶν τοῦ τύπου, καὶ εἰδικώτερον εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἔχει ἀποτυπωθῇ ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου μερικῶς καὶ οὐχὶ τὸ ὅλον σχῆμα αὐτοῦ, δηλαδὴ μέχρι τῆς 1ης φάλαγγος. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, δυνατὸν τοῦ δακτυλοσκόπου (ταξινόμου) νὰ μὴ παρέχωνται τὰ μέσα, λόγῳ κακῆς λήψεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ὑπάρχει ἢ οὔ γραμμή τις περὶ τὸ κέντρον τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος καὶ ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη κατευθύνεται πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὑπὸ τὴν κατάλληλον γωνίαν, δηλ. 45 ἕως 90° καὶ ὅτι αὕτη τερματίζει ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, καὶ τὴν ὁποίαν γραμμὴν ὠνομάσαμεν «σφῆνα». Διό, πρὸς μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν, τὸ ἀποτύπωμα τοῦ σχεδίου 85β χαρακτηρίζεται ὡς τύπος ἁπλοῦ ἄρς μόνον.

Εἰς τὸ ἀποτύπωμα τοῦ σχεδίου 85γ δὲν ἐνδιαφέρει ὁ τρόπος τῆς ἀποτυπώσεώς του κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήψεως καὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου, διότι ἡ πρὸς τὰ ἄνω πορευομένη καὶ λήγουσα ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ἀποτυπώματος γραμμὴ-σφὴν—εἶναι πάντοτεν κατάδηλος καὶ διότι μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀμέσως ὁριζοντίων γραμμῶν μεσολαβεῖ κενὸν σημεῖον, ὥστε μετ' ἀσφαλείας δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ σχέδιον τοῦ ἐν λόγῳ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος καὶ νὰ τὸ κατατάξωμεν εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς. Ἀλλ' ἂν αἱ γραμμαὶ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τῆς ληγούσης γραμμῆς ἀκολουθοῦν ἢ ρέπουν πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν, τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα κατατάσσεται εἰς τὸν τύπον τοῦ ἁπλοῦ ἄρς. *(Συνεχίζεται)*

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΓΟΤΘΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

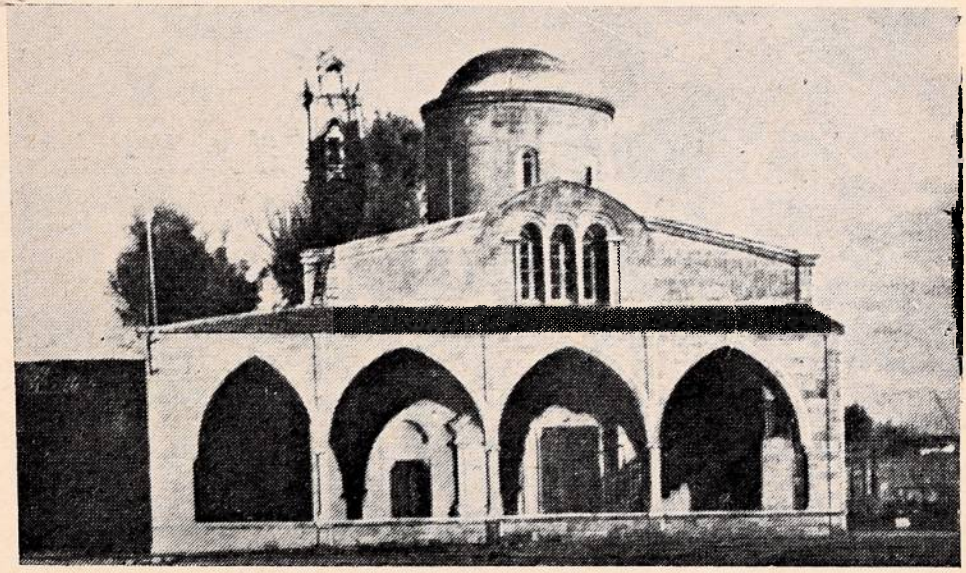
Ὑπὸ Δ/δος **ΧΑΡΟΥΛΑΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑ**

Στὴ χώρα μας ἀρκεῖ νὰ ζητήσῃς καὶ θαὔρῃς ἀνάμεσα στὰ πλούσια ἱστορικὰ της μνημεῖα ὅλες τὶς ἐποχὲς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς τέχνης. Ἀπὸ τὴν νεολιθικὴ ἐποχὴ ὡς τὰ σήμερα, ἡ πατρίδα μας ἄλλοτε σὰν δημιουργὸς ἔδωσε κι' ἄλλοτε φιλοξενῶντας κράτησε μιὰ πολύμορφη δημιουργία. Κι' ὅσο γιὰ τὶς μορφὲς ποὺ στάθηκε γεννήτρα τους, καμμιὰ γῆ δὲν τῆς παραβγαίνει σὲ πλοῦτο ποὺ κάποτε φτάνει τὸν πληθωρισμό. Τὶς μορφὲς ὅμως ποὺ υἱοθέτησε ἢ βίαια δέχτηκε, ἀταίριαστα στὸ κλῖμα καὶ στὶς παραδόσεις της, θὰ τὶς συναντήσουμε στὴ μορφὴ ἑνὸς ἀγώνα ἐπιβολῆς πάνω σὲ παλαιότερα πρότυπα.

Οἱ τέχνες ποὺ ἦρθαν ἀπὸ χῶρες ξένες καὶ πλούσια μᾶς ἄφησαν κατάλοιπα εἶναι ἡ ρωμαϊκὴ καὶ ἀργότερα ἡ γοτθική. Ἡ πρώτη κρατᾷ παντοῦ τὴν συνέχεια τῶν Ἑλληνιστικῶν χρόνων, ὁ γοτθικὸς ρυθμὸς ἔχει σὰν προηγούμενο τὴν βυζαντινὴ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ πάνω της προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ σχῆμα του. Δὲν εἶναι ἐπαναστατικὸς ρυθμός, διαφοροποιεῖ μόνο παληὲς παραδόσεις.

Στοὺς ξέμακρους τόπους τῆς χώρας μας, ποὺ οἱ ἐπιδρομὲς τῶν δυτικῶν ἦταν συχνὲς καὶ κάποτε ὀλέθριες, θὰ συναντήσουμε ἀναμνηστικὰ μιᾶς δύσκολης ἐποχῆς.

Στὴν Κύπρο, στὴν Ἀμμόχωστο, προβάλλει ἡ Μητρόπολη σὰν δῶρο τοῦ βορρᾶ ποὺ στέκει μόνο κι' ἀταίριαστο στὸ κλῖμα τοῦ νησιοῦ. Ἡ πρόσοψη μὲ τὶς τρεῖς

Ὁ Ἅγιος Μάμας Κύπρου

μεγάλες πόρτες, ποὺ περιβάλλονται ἀπὸ τεθλασμένα τόξα, συναγωνίζεται σὲ μεγαλοπρέπεια τὰ πυργόσχημα πλάγια. Τόξα διαρκῶς ἐπαναλαμβάνονται τὸ ἕνα ψηλότερ' ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὥστε ὁλόκληρη ἡ ὄψη νὰ γίνεται μιὰ διακοσμητικὴ ἐπιφάνεια.

Ἡ Κύπρος ἔχει πολλὰ νὰ πῇ, ἔχει πολλὰ νὰ δώσῃ ἀπὸ τοὺς χρόνους αὐτούς. Στὴν Ἁγία Παρασκευὴ τοῦ Γεροσκηπού καὶ στὸν Περιστεριώνα Μόρφου, στὶς δυὸ τοῦτες ἐκκλησιὲς ποὺ ξεφεύγουν μὲ τοὺς τρούλους ἀπὸ τὴν βυζαντινὴ παράδοση, θὰ δοῦμε καμπαναριὰ μὲ τρεῖς καὶ τέσσαρας ὀρόφους. Καὶ τὸ καμπαναριὸ ποὺ μοιάζει πύργος εἶναι δάνειο ἀπ' τὴ δύση.

Τὰ ἀνοίγματα μάλιστα τοῦ καμπαναριοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἔχουν στὸ ἐπάνω μέρος μιὰ καμπύλη ποὺ θυμίζει τὴν ἀγγλικὴ δυναστεία τῶν Tydor. Αὐτὸ εἶναι τὸ τόξο τῆς «ἀσθενοῦς καμπυλότητος». Λέγεται πὼς τὸ τόξο αὐτὸ φανερώνει τὴν ἠθικὴ κατάκτωση τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ μετὰ ἕνα μεγάλο λοιμό. Πόσο ἁπλώνεται ὁ ἄνθρωπος κάποτε!

Ὁ Ἅγιος Μάμας, ὁ τόσο ἀγαπητὸς Ἅγιος τῆς Κύπρου, στὴν ἐκκλησιά του στὴν κωμόπολη Μόρφου ἔχει μιὰ στοὰ μὲ τέσσαρα πελώρια γοτθικὰ τόξα. Εἶναι ἡ γοτθικὴ τέχνη, ἡ δίχως ὑπερβολή, ἡ τέχνη ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὴν ὁμίχλη τοῦ βορρᾶ καὶ ὑποτάχτηκε στὸ φῶς τοῦ νότου.

Τὸ κωδωνοστάσι τοῦ Ἁγίου Μύρωνα τῆς Κρήτης εἶναι ἆρά γε κι' αὐτὸ μακρινὴ ἀνάμνηση τῶν Ἐνετῶν;

Γι' αὐτοὺς πολλὰ θὰ μᾶς πῇ μιὰ πανάρχαια σὲ ἱστορία ἐκκλησιὰ τῆς Εὔβοιας. Μέσα στὴ Χαλκίδα ὑψώνεται ἡ παλαιοχριστιανικὴ ἐκκλησιὰ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἕνας ἀρχαῖος ναὸς ἔχει δεχτῇ πάνω στὰ ἐρείπιά του τὸ χριστιανικὸ τοῦτο προσκύνημα.

Πάνω ἀπὸ τὰ παλαιοχριστιανικὰ κιονόκρανα ξεπετιοῦνται μὲ ἄνεση καλογραμμένα τὰ γοτθικὰ τόξα.

Ὁ συγκερασμὸς τῶν αἰώνων μᾶς δίνεται ἐδῶ μὲ ἰδανικὸ τρόπο.

Στὸ μακρινὸ Ἅγιο Ὄρος, ἆρά γε, τί ἀγέρι φύσηξε κι' ἔτσι παράξενα ἐναλλάσσονται τὰ τόξα τῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορα; Μοιάζει τὸ κλασσικὸ βυζάντιο ν' ἁπλώνῃ φιλικὰ τὸ χέρι στοὺς τεχνίτες ποὺ εἶδαν καὶ θαύμασαν τὶς ξένες χῶρες.

Κι' ὁ Μυστρᾶς; Ἀνάμεσα στὴ νεκρὴ πολιτεία του, ποὺ εἶναι ὁλόκληρη ἕνα κομμάτι βυζαντινῆς καρδιᾶς, ὅλο κάτι θὰ βρῇς, κι' ἴσως θαυμάσῃς ἀκόμα, ποὺ νὰ μιλᾷ γιὰ τοὺς Γουλιέλμους ἄρχοντες τοῦ τόπου.

Ἀλλὰ καὶ δῶ πάνω στὸ ἀττικὸ χῶμα θὰ ἔρθῃ καὶ θὰ ριζώσῃ ἡ τέχνη ποὺ ἔφεραν οἱ σταυροφόροι. Εἶναι ἡ Μονὴ τοῦ Δαφνιοῦ, μάρτυρας αὐτῶν τῶν «ἐπισκέψεων». Στὸ χαμηλὸ κτίσμα, ποὺ σήμερα στεγάζει τὸ μουσεῖο, θὰ βροῦμε τὰ «εθλασμένα» τόξα νὰ στηρίζουν μιὰ ὁλόκληρη στοά. Δὲν ἀρνήθηκε οὔτε τὸ Βυζαντινό μας μουσεῖο νὰ φιλοξενήσῃ διάφορα ἀρχιτεκτονικὰ μέρη ἀπὸ γοτθικὰ κτίσματα.

Ἡ ἀφομειωτικὴ δύναμη τοῦ λαοῦ μας εἶναι γνωστὸ πόσο πάντα στάθηκε μεγάλη. Μιὰ φορὰ ἀκόμα τὸ φανέρωσε. Δανείστηκε μιὰ πινελιά, μιὰ σκιά, ἕνα κάτι γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸν πίνακα μιᾶς μακραίωνης καλλιτεχνικῆς δημιουργίας.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΤΖΑΒΕΛΛΑ

4ωρο 22-2

Ὑπὸ Δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

«Ζωή 'ναι νὰ παλεύῃς μὲ στοιχειὰ
ποὺ εἶναι μέσ' στὸ νοῦ καὶ στὴ
καρδιά σου».

Ἴψεν

...Ἕνα μικρὸ φτωχικὸ γραφεῖο περιποιημένο... Ἡ ἐπίπλωση ἀπέριττη, λιτοδίαιτη, θἄλεγε κανείς. Ἕνα τραπέζι, μιὰ καρέκλα, δυὸ-τρεῖς εἰκόνες στὸ τοῖχο, ἕνα τηλέφωνο πάνω στὸ γραφεῖο... Ἕνα βιβλίο ἀνοιχτό, μιὰ πέννα, ἕνα δοχεῖο μὲ μελάνι...

Κι' ἕνας ἄνθρωπος, καθισμένος στὴν καρέκλα, γυρίζει ἀργὰ-ἀργὰ τὶς σελίδες τοῦ ἀνοιχτοῦ βιβλίου...

Σᾶς παρουσιάζουμε τὸν τηλεφωνικό μας θάλαμο. Τὸ γραφεῖο τοῦ τηλεφωνητοῦ μας ἂν προτιμᾶτε. Καὶ φυσικά, τὸν ἀστυφύλακα τηλεφωνητή. Εἶναι τὸ γραφεῖο τοῦτο ὁ δέκτης τοῦ «ἔξω κόσμου» μὲ τὸν νόμον. Εἶναι ἡ ἀπάντηση στὴν ἐρώτηση, ἡ λύση τῆς ἀπορίας, ὁ χῶρος ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἕνα ἀπεγνωσμένο S.O.S. παίρνει τὴν στερεότυπη ἀπάντηση «Σπεύδω ταχέως. Μὴν ἀνησυχῇς...».

Ἕνας ἀστυφύλακας ἐπικοινωνεῖ μ' ὅλους ἐσᾶς. Σηκώνει τὸ ἀκουστικὸ καὶ σᾶς δίνετε ὁλόψυχα. Ἕνας εἶναι αὐτὸς καὶ ἐσεῖς οἱ ἄλλοι πολλοί, πάρα πολλοί.

—Γ'. Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ἐδῶ, Παρακαλῶ;

—Ποιὸ φαρμακεῖο διανυκτερεύει;

—Τὸ τάδε...

—Εὐχαριστῶ πολύ...

—Παρακαλῶ...

—Αὐτὸς εἶναι ὁ ἕνας.

Ὁ Ἄλλος.

—...Ἄκου παιδί μου (ἀγουροξυπνημένος προφανῶς). Δὲν μοῦ λές, μπορῶ νὰ κοιμηθῶ ἢ ὄχι;;;

—Μπορεῖτε κύριε...

—Εἶσαι βέβαιος;

—Μὰ... Ἐὰν δὲν ἔχετε ἀϋπνίες...

—Δὲν ἔχει «μὰ» οὔτε «ἐὰν...». Ἔχει ὅτι δὲν μπορῶ νὰ κ ο ι μ η θ ῶ. Στεῖλτε ἕνα-δυὸ νὰ σφάξουν αὐτὰ τὰ κοκόρια.

Καταλαβαίνει ὁ τηλεφωνητής. Ἀλλὰ κάνει πῶς δὲν καταλαβαίνει καὶ ἀπορεῖ.

—Πῶς εἴπατε; Ἐ δ ῶ Γ' Ἀ σ τ υ ν ο μ ι κ ὸ ν Τ μ ῆ μ α κύριε!

—Εὐχαριστῶ πολύ! Μὲ φώτισες! Τὸ ξέρω παιδάκι μου ὅτι εἶναι Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Ἀλλὰ ἐλᾶτε νὰ πιάσετε τὰ κοκόρια... Ἤ, πιᾶστε τὸν γείτονα ποῦ τὰ ἔχει... Θέλω νὰ κοιμηθῶ. (Δίδεται ὁδός, ἀριθμὸς ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἀδικουμένου καὶ τοῦ ἀδικοῦντος...).

Εἶναι ἀλήθεια νὰ ἀπορῇ κανεὶς μ' αὐτὰ τὰ συμπαθητικὰ...δίποδα. Ὅ,τι ὥρα τοὺς ἀρέσει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νύχτας, ἀφυπνίζονται τινάζουν ἀριστοκρατικὰ τὶς φτεροῦγες τους, ὀρθώνουν τὸ ἀνάστημα τους σὲ ὑπερεγωϊστικὸ τόνο καὶ ἀφήνουν τὶς νότες τους νὰ ξευθοῦν μέσα στὴ νύχτα. Κι' ὅποιον... πάρει ὁ χάρος. Φαίνεται νὰ ἔχουν κολακευθῆ πολὺ μὲ τὸ νὰ θεωροῦνται ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους ὡς ξυπνητήρια. Μὲ τὸ νὰ πιστεύουν ὅτι «...ρολόϊ δὲν εἶμαι, τὶς ὧρες μετρῶ...». Ἀλλὰ πότε ἐνεργοῦν ὡς ξυπνητήρια; Πότε ἀγνοοῦν νὰ ξυπνήσουν τὸν ἀφέντη τους; Ἀρχίζουν ἀπὸ τὶς 11 τὸ βράδυ καὶ σταματᾶνε τὸ πρωῒ στὶς 7!!!... Κι' αὐτὸς ὁ εὐλογημένος σὰν

τὶ εἴδους ξυπνητήρια βλέπει τὰ κοκόρια μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Ἀθήνας καὶ συντηρεῖ 5-6 στὴν ταράτσα τῆς πολυκατοικίας; Ἂν ἤτανε στὴν ἐπαρχία ἔ; Κάτι πάει κι' ἔρχεται.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ γιὰ νὰ μὴ σᾶς κουράζω μὲ τὶς φιλοσοφικές μου ἀντιλήψεις γιὰ τὰ κοκόρια, ἕνας ἀστυφύλακας φεύγει γιὰ τὸν τόπο τῶν πετεινῶν. Φυσικά, οὔτε γιὰ νὰ τοὺς πιάσῃ, οὔτε γιὰ νὰ τοὺς «σφάξῃ» ἁπλῶς γιὰ νὰ καθησυχάσῃ τὸν ἀγουροξυπνημένο ἄνθρωπο ποὺ μᾶς τηλεφωνεῖ καὶ νὰ τὸν διαβεβαιώσῃ ὅτι αὔριο θὰ καλέσουμε τὸν κάτοχο τῶν πετεινῶν καὶ...ὅλα θὰ πᾶνε μέλι-γάλα.

Ἡ φωνὴ ποὺ μᾶς καλεῖ τώρα εἶναι γλυκειά, μελῳδική.

Σᾶς παρακαλῶ... μὲ συγχωρεῖτε... Ἔχει σταματήσει τὸ ρολόϊ μου καὶ ἔχω ἀρκετὲς ἀϋπνίες... Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τί ὥρα εἶναι;

—Εὐχαρίστως. Μία καὶ δέκα κυρία μου.

—Ὄχι «κυρία μου...». Δεσποινὶς νὰ λέτε... (Ἡ φωνὴ ἀκούεται πολὺ χαδιάρικη... πολὺ γλυκειά, κάπως νωχελική...).

—Μὲ συγχωρεῖτε. Δὲν τὸ ἤξερα... Θέλετε τίποτα ἄλλο;

—Ἄχ! πλήττω τρομερὰ κύριε... Ἔχω μοναξιά... Δὲν μοῦ λέτε ξέρετε ἀπὸ μοναξιά;;;

Ὁ τηλεφωνητής μας ὅμως εἶναι ἕνα ντροπαλὸ χωριατόπαιδο. Καὶ προτιμᾷ νὰ κλείσῃ τὸ τηλέφωνο λέγοντας εὐγενικά:

—Καλὴ νύχτα σας δεσποινίς μου.

Κρῖμα! Ἴσως ἡ γλυκειὰ μελῳδικὴ φωνούλα νὰ ἀνῆκε σὲ καμμιὰ αἰθέρια ὕπαρξη ποὺ νὰ στριφογύριζε στὰ ρόζ ζεστά της συντονάκια. Τὸ φῶς τοῦ δωματίου της θάτανε χαμηλωμένο, μουντὴ θάταν ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ πράσινου ὑπνοδωμάτιου καὶ ὁ ὕπνος θ' ἀρνιόταν νὰ τῆς σφαλίσῃ τὰ βλέφαρα... «Τί ψυχροὶ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ ἀστυνομικοί...». Θὰ σκέφθηκε. Ἴσως νὰ σχημάτισε ἄλλο ἀριθμὸ γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴ θλίψη της.

Καλὰ θὰ ἔκανε. Καὶ εὐτυχῶς ποὺ ἄφησε τὸ τηλέφωνό μας. Γιατὶ δὲν πέρασε ἕνα λεπτὸ καὶ ὁ διαπεραστικὸς του ἦχος ἀντήχησε πάλι.

—Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Λέγετε παρακαλῶ.

Μιὰ λαχανιασμένη φωνὴ ἱκετεύει.

—Σᾶς θερμοπαρακαλῶ κύριέ μου... Ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ εἰδοποιήσετε τὸν ἰατρὸ κ. Πολυχρονόπουλο; Νὰ τοῦ πῆτε ὅτι εἶναι ἄρρωστο τὸ παιδὶ τῆς κ. Παπαδοπούλου καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ ἀμέσως, γιατὶ τὸ παιδὶ κινδυνεύει...

—Μάλιστα κυρία μου. Μείνετε ἥσυχη. Θὰ τὸν εἰδοποιήσουμε ἀμέσως...

Κι' ἀμέσως ξαναχτυπάει τὸ τηλέφωνο.

«Ἐδηλώθη ἡμῖν ἐξαφάνισις τοῦ ... Χαρακτηριστικά...»

«Κατηγγέλθη ὅτι τὴν 20.30′ τῆς σήμερον, ἐκλάπη ἐκ τῆς ὁδοῦ Π. ἀριθ. Χ...τὸ ὑπ' ἀριθ. 2222 ποδήλατον, ἀνῆκον εἰς τὸν... κ.λ.π.». «Παύσατε ἀναζητήσεις διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ Γ.Δ. ἀνευρεθέντος ὑπὸ ὀργάνου τοῦ ΛΘ′ παραρτήματος ἀσφαλείας...».

«Ἀστυφύλαξ Π 32 τῆς 15ης σκοπιᾶς. Ἐσημειώθη ἔναρξις πυρκαϊᾶς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Α., ἀριθ. Β. κατάστημα, τὸ πῦρ...». Λαμβάνονται τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα. καὶ τὸ τηλέφωνο ξαναχτυπᾷ... καὶ ὁ ἀγώνας συνεχίζεται...

Αὐτὰ καὶ ἄλλα συμβαίνουν κατὰ τὸ τετράωρο 22-2 στὸν τηλεφωνητὴ μας. Ὅλες οἱ πλευρὲς τῆς ζωῆς παρελαύνουν ἀπὸ τὸ ἀκουστικό του. Καὶ οἱ εὔθυμες καὶ οἱ τραγικὲς καὶ οἱ σοβαρὲς καὶ οἱ κωμικές. Αὐτὸς δέ, σημειώνει, καταγράφει τὶς κινήσεις τοῦ κόσμου τοῦ ἐγκλήματος, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς παραμονίας. Ἀναγράφει τὰ συμβάντα, ἐκεῖνα ποὺ ἄλλα ἀστυνομικὰ τμήματα ζητοῦν. Γίνονται συνδυασμοί, διασταυρώσεις, ὁδηγιῶν καὶ πληροφοριῶν.

Μὰ τὸ ἀποψινό του τετράωρο ἦταν παράξενο. Πρωτότυπο ἴσως...

Καὶ ἡ πρωτοτυπία ἔγκειται στὸ τελευταῖο τηλεφώνημα τοῦ τετραώρου 22-2.

Βρέχει. Οἱ ἀστραπὲς ξεσχίζουν τὴν κατάμαυρη νύχτα καὶ οἱ δρόμοι ἔχουν πλημμυρίσει, καὶ πρᾶγμα ἀσυνήθιστο, τὸ τελέφωνο δὲν χτυπᾷ. Φαίνεται ν' ἀδρανοῦν οἱ κακοποιοί, ἂν καὶ σὲ νύχτες σὰν καὶ τὴν ἀποψινὴ εὑρίσκονται στὸ ζενὶθ τῶν ἐνεργειῶν τους. Νύχτες σὰν καὶ τὴν ἀποψινὴ εἶναι τὸ βασίλειό τους. Νομίζουν ὅτι, ἐμεῖς σταματᾶμε τὶς ἐνέργειές μας, ὅταν ὁ Θεὸς χαλάῃ τὸν κόσμο ἀπὸ τὴ βροχή. Καὶ ἀποτολμοῦν νὰ δράσουν, ὁπότε ἀντιλαμβάνονται πόσο φοβερὰ γελάστηκαν...

Τὴ νεκρικὴ ἡσυχία τοῦ Τμήματος ταράζει τὸ χτύπημα τοῦ τηλεφώνου. Ὁ τηλεφωνητὴς ἀφήνει τὶς σκέψεις γιὰ τὸ ἂν θὰ μπῇ στὴ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων ἢ ὄχι, καὶ σηκώνει τὸ ἀκουστικό.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος ἀκούγεται μιὰ ἀδύνατη πονεμένη φωνούλα ποὺ τὴν κόβουν οἱ λυγμοί.

—Ἀστυνομία ἐκεῖ;

—Μάλιστα. Στὴ διάθεσί σας...

—Ἀκοῦστε κύριε. Ἀπόψε ἔφυγε ὁ μπαμπᾶς... Εἶπε ὅτι δὲν θὰ ξαναγυρίσῃ ποτὲ πιά... Καὶ γὼ τὸν ἀγαπάω τὸν μπαμπᾶ μου, δὲν μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς αὐτόν... Οὔτε καὶ ἡ μαμά μου μπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς τὸ μπαμπᾶ... Λέει ὅτι θὰ πάρῃ δηλητήριο γιὰ νὰ πεθάνῃ...

Ὁ τηλεφωνητὴς κυττάζει πρὸς τὸ γραφεῖο τοῦ ἀξ/κοῦ τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ θέμα ποὺ τίθεται εἶναι λεπτό... Μὰ ὁ ἀξ/κὸς ὑπηρεσίας εἶναι κυκλωμένος τώρα ἀπὸ 3-4 ἄτομα ποὺ φωνάζουν, χειρονομοῦν, ἀπειλοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

—Ἀπὸ ποῦ τηλεφωνεῖς μικρούλα μου; Πῶς λένε τὸ μπαμπᾶ σου;

—Τὸν λένε Νῖκο Ἀθηναῖο. Καὶ τηλεφωνῶ ἀπὸ τὸ σπίτι μας, Λυκείου 81.

—Ὡραῖα... Ἐσὺ πόσων χρονῶν εἶσαι;

—Πηγαίνω στὴν τρίτη τάξι τοῦ Δημοτικοῦ...

—Ἔχεις ἄλλους στὸ σπίτι;

—Ὄχι. Μόνον ἐγὼ μὲ τὴ μαμά μου εἶμαι. Δὲν ἔχω ἀδέλφια...

—Καλά. Κοιμήσου τώρα ἥσυχα καὶ μὴ φοβᾶσαι γιὰ τὸ μπαμπᾶ σου. Θὰ γυρίσῃ πάλι. Μὴν ἀνησυχῇς...

—Δὲν θὰ γυρίσῃ ποτὲ σᾶς λέω. Βρῆκε ἕνα γράμμα στὴν στάντα τῆς μαμᾶς τὸ ἀπόγευμα, τὴν παρακολούθησε καὶ τὴν βρῆκε κάπου μ' ἕναν ἄλλον ἄνδρα... Τώρα τσακωθήκανε τὴ χτύπησε κι' ἔφυγε... Μὲ φίλησε ὁ μπαμπᾶς φεύγοντας καὶ μοῦ εἶπε νὰ γίνω ἕνα καλὸ κορίτσι κι' ὄχι σὰν τὴ μαμά μου... Ἂν πάρῃ καὶ ἡ μαμὰ μου δηλητήριο καὶ πεθάνῃ τότε τί θὰ κάμω ἐγώ;... (Οἱ λυγμοὶ δυναμώνουν καὶ τ' ἀναφυλλητὰ φτάνουν μὲ τραγικὴ μεγαλοπρέπεια στὸ ἀκουστικό).

Ἡ αἰώνια ἱστορία. Ἱστορία ποὺ ἄρχισε ἀπ' τοὺς πρωτόπλαστους καὶ συνεχίζεται ἀναλλοίωτη μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Ἴσως ἡ μικρούλα νὰ μεγαλοποιῇ τὰ πράγματα. Τὰ βλέπει μὲ τὸ μυαλουδάκι τῶν ἐννέα της χρόνων. Ἀλλὰ ἐδῶ βρίσκεται τὸ δύσκολο τῆς ἀποστολῆς μας. Νὰ προσπαθοῦμε νὰ νοιώθουμε τὸν ἄνθρωπο τῶν πέντε τῶν ὀκτώ, τῶν ἐννέα, τῶν εἴκοσι, τῶν σαράντα καὶ τῶν ἑξήντα χρόνων... Νὰ γινώμαστε τηρητὲς τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ, νὰ ξεφεύγουμε ἀπ' τὸν ἄχαρι καὶ μονόπλευρο αὐτὸ ρόλο καὶ νὰ γινώμαστε διαπαιδαγωγητές, κήρυκες τῆς ἠθικῆς, ἀπόστολοι τοῦ ἰδανικοῦ... Τὰ καταφέρνουμε; Μᾶλλον ναί! Ἡ κοινὴ γνώμη, ἔντυπη καὶ προφορική, πάντοτε μᾶς χειροκροτεῖ.

Ὁ κανονισμός μᾶς λέει ὅτι στὰ ζητήματα ἐκεῖνα τῆς ἠθικῆς ποὺ δὲν ἔρχονται σὲ ἄμεση σύγκρουση μὲ τὸ νόμο—καὶ ἰδίως στὰ οἰκογενειακὰ ζητήματα—δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνουμε. Ἁρμόδιοι σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ πρωταγωνισταί, τὰ ἠθικοπλαστικὰ συγγράμματα, οἱ διάφορες ἑνώσεις, ἑταιρεῖες καὶ σωματεῖα, τὰ δ ι κ α σ τ ή ρ ι α τέλος. Καὶ τὸ ζήτημα ποὺ μᾶς θέτει ἡ μικρούλα τῶν ἐννέα χρόνων, εἶναι ζήτημα δικαστηρίου σὲ λίγο. Ἀπιστία γιὰ τὸν εὐέξαπτο μεσογειακὸ λαό μας, σημαίνει διαζύγιον, ἔγκλημα τὶς πιὸ πολλὲς φορές. Σπανίζουν οἱ ἐξαιρέσεις, ἐκεῖνοι ποὺ συγχωροῦν, ποὺ παραβλέπουν...

Σὲ μᾶς ὅμως τίθεται τὸ ζήτημα τῆς καταστάσεως ποὺ δημιουργήθηκε ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐγκατάλλειψη. Ἡ μητέρα ἀπειλεῖ ν' αὐτοκτονήσῃ, ἡ μικρούλα βλέπει τὸν ὄλεθρο μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τῶν ἐννέα της χρόνων.

Μὴ μοῦ πᾶτε ὅτι μπορεῖ νὰ νοηθῇ ρεαλισμὸς στὴν περίπτωση αὐτή.

Φαίνεται ὅτι ἔτσι σκέφθηκε ὁ τηλεφωνητής μας καὶ ἀπάντησε στὴ μικρούλα.

—Δῶσε μου τὴ μαμά σου μικρούλα μου στὸ τηλέφωνο.

Ἀκούγονται κοριτσίστικες φωνὲς πρὸς τὴ μαμά, ἐπικλήσεις, ἕνας ἐλαφρὸς θόρυβος ποὺ μαρτυρεῖ ὅτι ἡ μικρὴ τραβάει τὴ μητέρα της πρὸς τὸ τηλέφωνο. Κι' ὕστερα:

—Δὲν ἔρχεται κύριε. Ἔχει πέσει μπρούμυτα στὸ κρεβάτι καὶ κλαίει...

Ἄφησέ την. Θἄρθουμε ἐμεῖς ἐκεῖ...

—Σᾶς εὐχαριστῶ. Αὐτὸ ἤθελα καὶ γώ. Ξέρω ὅτι ὅταν ἔρθετε ἴσως νὰ διορθωθοῦν ὅλα...

Ὁ τηλεφωνητὴς κάνει τὴν ἐμφάνισί του, στὴν πόρτα τοῦ γραφείου ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας. «Ἀναφέρω κύριε Ὑπαστυνόμε ὅτι... Μᾶς ζητάει μιὰ μικρούλα ἐννέα ἐτῶν...».

Ἀφήνω τὸ «δελτίο συμβάντων» καὶ μαζὶ μὲ τὸν τηλεφωνητὴ ξεκινᾶμε γιὰ τὸ σπίτι ποὺ ἕνας ρωμηὸς ἐγκατέλειψε! Ξεκινᾶμε γιὰ νὰ σταματήσουμε τὰ δάκρυα τῆς μικρῆς καὶ ν' ἀποτρέψουμε τὸ νὰ γράφουν οἱ ἐφημερίδες αὔριο ὅτι : «...Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ δι' ἀγνώστους λόγους ἡ...» ἢ ὅτι «οἱ λόγοι τοῦ ἀπενενοημένου διαβήματος ἦσαν οἱ...». Τὸν τηλεφωνητὴ θ' ἀναπληροῖ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του ὁ ἀξ/κὸς ὑπηρεσίας. Καὶ ἴσως ἂν ἀργήσουμε, νὰ γράψῃ μόνος του τὸ ὑπόλοιπο δελτίο συμβάντων. Κι' ἴσως νὰ παρουσιασθοῦν καὶ περιπτώσεις ἄλλες ποὺ θ' ἀπαιτοῦσαν πολλὰ ἄτομα. Θὰ τὰ κανονίσῃ ὅμως ὅλα μόνος του. Γιὰ μᾶς δὲν ὑπάρχουν οὔτε ὅρια ἐνεργητικότητας, οὔτε ὅρια κάματου. Δουλεύουμε κι' ἐνεργοῦμε παντοῦ καὶ πάντοτε. Ὡροδεῖκτες καὶ ὡράρια ἐργασίας τ' ἀφήνουμε γιὰ τοὺς ἄλλους, γιὰ ἐκείνους ποὺ μποροῦν νὰ ξέρουν ὅτι «στὶς 2 μ.μ. διακόπτω τὴν ἐργασία μου, ἄρα στὶς 5 μ.μ. θὰ εὑρίσκωμαι ἐκεῖ...». Γιὰ μᾶς ὑπάρχει πάντοτε τὸ ἄγνωστο τὸ τί θὰ φέρῃ ἡ μιὰ στιγμὴ καὶ τί θὰ ἐπακολουθήσῃ στὴν ἄλλη, αὐτὸ ἐναπόκειται στὴν ὄψη ποὺ παρουσιάζει ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ ὡς τὴν ἄλλη ὁ κινητὸς καὶ ἀκίνητος κόσμος ποὺ ἐπιτηροῦμε.

Φτάνουμε... Καὶ διαπιστώνουμε ὅτι τὰ πράγματα εἶναι ἀκριβῶς ὅπως τὰ εἶπε ἡ μικρούλα στὸν τηλεφωνητή. Φαινόταν ἄλλως τε ὅτι ἔτσι πράγματι ἦτανε... Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἔκανε τὴν ἐπαλήθευση.

Ὑπάρχει ἡ ἐγκατάλειψη. Ὑπάρχει καὶ μιὰ τραγικὴ κατάσταση ποὺ ἐδημιουργήθη σὰν ἐπακόλουθο τοῦ ἰδιώνυμου τούτου ἐγκλήματος. Ἡ γυναίκα ἐξακολουθεῖ νὰ κλαίῃ, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν παρουσία μας. Ἡ μικρούλα μᾶς παρακαλεῖ τραβῶντας τὶς μακρυὲς πλεξοῦδες της:

—Φέρτε μου πίσω τὸ μπαμπά μου... Κάντε τὴ μαμά μου νὰ μὴ πάρῃ τὸ δηλητήριο...

Τὴν καθησυχάζουμε. Τῆς λέμε ὅτι θὰ γυρίσῃ ὁ μπαμπάς της, ὅτι ἡ μητέρα της δὲν θὰ πεθάνῃ... Ὅτι ὅλα θὰ διορθωθοῦν.

Ξαφνικὰ σηκώνεται ἐκείνη ἡ μαμά... Μᾶς κεραυνοβολεῖ μὲ τὸ βλέμμα της καὶ μᾶς λέει ἐπιτακτικά.

—Νομίζετε ὅτι ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατώρθωσα ἐγὼ θὰ τὸ κατορθώσετε ἐσεῖς. Δὲν μπόρεσα ἐγὼ νὰ κρατήσω τὸν ἄνδρα μου κοντά μου καὶ θὰ μοῦ τὸν φέρετε τώρα ἐσεῖς;... Μὴ κοπιάζετε ἄδικα κύριοι...

Μιλάει σὰ γυναίκα ποὺ ξέρει καλὰ τὴ θέση της. Κι' ἀπ' ὅ,τι βλέπουμε εἶναι μιὰ γυναίκα ἀρκετὰ ἔξυπνη, ἀρκετὰ ὡραία, μιὰ γυναίκα ποὺ ἡ ὅλη της ἐμφάνιση καὶ ὁ τρόπος ποὺ ὁμιλεῖ ἀφήνουν νὰ ἐννοήσουμε καὶ γιὰ τὴ ζωή της. Φαίνεται λοιπὸν

ὅτι ἀνήκει στὶς γυναῖκες ποὺ σκέπτονται ἐλεύθερα, ποὺ ἐνεργοῦν ἐλεύθερα καὶ ποὺ τὸ παρελθόν τους... ἐγγυᾶται καὶ γιὰ τὸ μέλλον τους... Τώρα ποιὸ εἶναι τὸ παρελθόν της καὶ μὲ βάση αὐτὸ ἐννοοῦμε καὶ τὸ μέλλον, αὐτὸ εἶναι ἄλλη ἱστορία... Ἱστορία ἀποκλειστικὰ δική της καὶ θἄναι ἀδιακρισία νὰ σχολιάσουμε τὸ τί θέλουμε καὶ σὲ τί συμπεράσματα καταλήγουμε παρατηρῶντας τὴ γυναίκα ἐτούτη ποὺ κλαίει, γιὰ τὴν ἐγκατάλειψή της.

—«Δὲν κουραζόμαστε ἄδικα κυρία μου. Ποτὲ δὲν κουραζόμαστε ἄδικα ἐμεῖς. Φτάνει νὰ δείχνετε καὶ σεῖς λίγη κατανόηση καὶ ὅλα διορθώνονται. Φυσικὰ τὸ νὰ κρατήσετε ἢ ὄχι τὸν ἄνδρα σας κοντά σας εἶναι ζήτημα ἀποκλειστικὰ δικό σας. Ἡ ἱκανότητα αὐτὴ ἀνήκει σὲ σᾶς. Μὰ καὶ μεῖς μὲ τὸν τρόπο μας, ἐλπίζω ὅτι κάτι θὰ κατορθώσουμε. Θὰ σᾶς βοηθήσουμε κυρία μου νὰ ἐπιτύχετε αὐτὸ ποὺ νομίζετε ὡς ἀκατόρθωτο. Ὅταν ξέρουμε ὅτι εἰλικρινὰ μετανοιώσατε γιὰ κάτι ποὺ ἔγινε, γιὰ κάτι ποὺ κάνατε ὑπακούοντας σὲ φωνὲς καὶ παρορμήσεις ξένες, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ συνιστοῦν τὸ ἰδανικὸ τῆς οἰκογενείας, τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ποὺ θέλει ἀμόλυντη τὴ τιμή της. Συγχωρεῖστε μας ποὺ ἐπεμβαίνουμε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, στὰ οἰκογενειακά σας ζητήματα ἀλλὰ ἡ κορούλα σας μᾶς εἶπε ἀπ' τὸ τηλέφωνο μερικὰ πράγματα. Μᾶς εἶπε...

—Τὴν ἄκουσα. Καὶ δὲν τὴν ἐμπόδισα γιατί—γιὰ νἆμαι εἰλικρινὴς—αἰσθανόμουνα ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη νὰ ἔχω κάποιο σύμμαχο, κάποιο ποὺ νὰ γνωρίζῃ τὸν πόνο μου καὶ νὰ μὲ βοηθήσῃ. Κι' ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους προτιμῶ ἐσᾶς γιὰ συμμάχους. Προτιμῶ τὴν Ἀστυνομία ποὺ ζημιώνεται καθημερινὰ μὲ τοὺς πόνους καὶ τὶς χαρές, μὲ τὴν εὐτυχία καὶ τὴ δυστυχία μας. Ἐσεῖς βλέπετε, ἀκοῦτε, ὁπότε μαθαίνετε τόσα πολλὰ ἀπὸ μᾶς ποὺ καταφεύγουμε στὰ γραφεῖα καὶ στὶς σκοπιές σας καὶ ζητᾶμε τὴ συμβουλή σας, τὴ βοήθεια, τὴν ἐπέμβασή σας. Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ βλέπουν τόσα πολλά, ποὺ παρακολουθοῦν τὸν παλμὸ τῆς κοινωνίας μας καὶ τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς μας, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀποκτήσῃ πεῖρα, γνώσεις... καὶ γίνονται ἱκανοὶ γιὰ νὰ ἐξυπηρετοῦν σ' ὅ,τι δήποτε τὸν συνάνθρωπο ποὺ πάσχει...

Ἔ λοιπόν. Ἤμουνα μιὰ γυναίκα ποὺ ζοῦσα μέσα στὴν ἁμαρτία. Ζοῦσα μέσα στὴ λάσπη σὰν τὸ ἀγριόχορτο. Εὕρισκα τότε ὄμορφη τὴ λάσπη ἐκείνη καὶ τὴ χαιρόμουνα τὴν ὁμορφιὰ τῆς λάσπης...

Ὦ! ποὺ βρέθηκε ἐκεῖνος. Ἐκεῖνος ποὺ μὲ τράβηξε ἀπὸ τὸ βοῦρκο γιατὶ μ' ἀγκάπαει μ' ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς του. Μοῦδωσε τ' ὄνομά του, μ' ἔκανε γυναίκα του καὶ μοῦ χάρισε τὴν εὐτυχία. Τὴ βρῆκα τὴν εὐτυχία κοντά του, τὴν ἔνοιωσα σ' ὅλη τη; τὴν ἱκάτασα κι' ἔγινε ἀκόμα πιὸ μεγάλη ἡ εὐτυχία μου ὅταν ἔφερα στὸν κόσμο αὐτὸ τὸ ἀγγελούδι ποὺ ἀπόψε σᾶς κάλεσε κοντά μας.

Ζοῦσα αὐτὰ τὰ δέκα χρόνια μέσα στὸ πιὸ γλυκὸ ὄνειρο. Τὸν ἀγάπησα καὶ γὼ μ' ὅλη τὴ ψυχή καὶ τίποτα δὲν φαινόταν ἱκανὸ νὰ σκιάσῃ τὸν οὐρανὸ τῆς εὐτυχίας μας. Τίποτα δὲν φαινόταν, ὡς ποὺ μιὰ μέρα τὸν εἶδα μὲ κάποιαν ἄλλη. Ἦταν μιὰ ὄμορφη πλούσια σὲ κάλη ἀντίζηλός μου, ποὺ τὸν ἔκανε ν' ἀλλάζῃ, νὰ μοῦ φέρεται κάπως βίναυσα στὴν ἀρχή, ἀπότομα ὅμως καὶ τυραννικὰ ἀργότερα. Ἄρχισε νὰ μὲ παραμελῇ, νὰ γίνεται παράξενος στὶς ἐπιθυμίες καὶ στοὺς τρόπους του. Καὶ μιὰ νύχτα, γύρισε στὸ σπίτι ἀργὰ τὸ πρωΐ. Ὅταν τὸν παρατήρησα γιὰ τὴ διαγωγή του μὲ χτύπησε καὶ μοῦ εἶπε ὅτι κατήντησα ἀνυπόφορη, ὅτι ἂν δὲν σκεπτόταν τὸ παιδί μας θὰ ἔφευγε...

Τότε ξύπνησε μέσα μου ἡ δίψα γιὰ τὴν ἐκδίκησι. Δὲν ἄργησε νὰ βρεθῇ ὁ ἄλλος, ἐκεῖνος ποὺ θὰ τὸν ἔκανε νὰ γίνῃ πάλι ὅπως καὶ πρῶτα. Νόμισα πὼς μὲ τὸ νὰ τὸν πληρώσω μὲ τὸ ἴδιο νόμισμα, θὰ κατώρθωνα νὰ τὸν ἐπαναφέρω καὶ νὰ κερδίσω τὴν εὐτυχία ποὺ ἔχασα.

Πῆγα τὸ ἀπόγευμα μὲ κεῖνον. Μὰ ὁ ἄντρας μου μὲ παρακολούθησε μὲ βρῆκε

μαζί του καὶ ἔγινε τὸ ἀντίθετο ἀπ' ὅ,τι περίμενα. Ἔγινε αὐτὸ ποὺ σᾶς εἶπε, ἡ κορούλα μου ἀπὸ τὸ τηλέφωνο.

Ἔχασα τὴ μάχη κύριοι. Ἔφυγε γιὰ πάντα τώρα... Ὑπάρχει τρόπος νὰ τὸν κερδίσω μήπως; Πές τε μου...

Μάλιστα κυρία μου. Ὑπάρχει τρόπος νὰ τὸν ξανακερδίσετε ἂν θάψετε ὁριστικὰ τὶς μοντέρνες ἰδέες ποὺ ὑπονομεύουν τὴν οἰκογενειακὴ ἑνότητα. Σᾶς ἀγάπησε καὶ σᾶς ἀνέσυρε ἀπὸ τὸ βοῦρκο μὲ τόσον ἐρωτισμό, σᾶς χάρισε τὴ γαλήνη καὶ τὴ θαλπωρή, καὶ σεῖς τρέξατε μὲ τὸ πρῶτο ὀλίσθημά του νὰ τοῦ δώσετε μιὰ τόσο τραγικὴ ἐκδίκηση!... Δὲν θὰ ἦταν πιὸ φρόνιμο νὰ προσπαθήσετε μὲ τόσα ἄλλα τίμια καὶ εὐγενικὰ μέσα νὰ τὸν ἐπαναφέρετε κοντά σας; Καταφύγατε στὸ πιὸ ἐπιπόλαιο, στὸ πιὸ ἀκατάλληλο μέσον, ἀκούγοντας τὴ φωνὴ ἐκείνων ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ μιὰν ἰδανικὴ καὶ χριστιανικὴ οἰκογένεια ὁραματίζονται. Κάνατε ἕνα πολὺ μεγάλο λάθος, ἕνα λάθος ποὺ φθάνει στὰ ὅρια τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς.

Μὰ τὸ λάθος ἀνήκει καὶ στοὺς δυό σας. Κι' ἐκεῖνος ἔχει ἄδικο. Ἐκεῖνος, ἔκανε τὴν ἐγκληματικὴ ἐπιπολαιότητα ν' ἀφήσῃ τὴν οἰκογένεια ποὺ δημιούργησε τόσο ἀνθρωπινὰ καὶ τόσο ἐξιδανικευμένα, καὶ νὰ φύγῃ. Μὲ τὸ νὰ σᾶς ἀνασύρῃ ἀπὸ τὴν λάσπη ποὺ εἴπατε καὶ νὰ σᾶς χαρίσῃ τὸ φωτοστέφανο μιᾶς ἰδανικῆς μητέρας καὶ συζύγου, ἔκαμε τὸ πλέον θεάρεστο ἔργο. Μὰ μὲ τὸ νὰ ἐγκαταλείψῃ τόσο ἄπονα γυναίκα καὶ παιδὶ καὶ νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ ἀναλογισθῇ τὶς συνέπειες ποὺ ἡ πράξη του αὐτὴ θὰ εἶχε ὡς ἐπακόλουθο, ἔκαμε τὸ ἀπεχθέστερο ἔγκλημα ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Καὶ ὅσον ἀφορᾶ αὐτόν, μείνετε ἥσυχη. Θὰ τὸν βροῦμε, θὰ τὸν καλέσουμε στὸ γραφεῖο μας καὶ νὰ εἶσθε βέβαιη ὅτι θὰ τὸν ἐπαναφέρουμε κοντά σας. Μὰ ἐσεῖς, ἀγαπῆστε μ' ὅλη σας τὴν καρδιὰ τὸ παιδί σας. Καὶ προσπαθῆστε νὰ νοιώσετε βαθειὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς οἰκογενείας στὴν κοινωνία μας. Φαίνεται ὅτι οὔτε σεῖς, ἀλλὰ οὔτε κι' ὁ ἄνδρας σας ἔχετε ἐμβαθύνει στὸ νόημα ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴ δημιουργία τῆς οἰκογενείας. Αὐτὸ μαρτυροῦν οἱ πράξεις καὶ τῶν δυό σας, οἱ ἐπιπόλαιες ἀποφάσεις ποὺ λάβατε μόλις ξέσπασε κάποια καταιγίδα. Ἐκεῖνος ἐγκατέλειψε τὴν οἰκογενειακή του ἑστία γιατὶ σᾶς βρῆκε μ' ἕναν ἄλλον. Καὶ σᾶς βρῆκε μ' ἕναν ἄλλον ἐπειδὴ ἐσεῖς πιστέψατε ὅτι ὁ ἑβραϊκὸς νόμος εἶναι ὁ ὑπέρτατος συντελεστὴς ποὺ ρυθμίζει τὰ πάντα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκδικήσεως. Καὶ προχωρήσατε ἀκόμα πιὸ πολύ, ἐσεῖς! Σκεφθήκατε ν' ἀφαιρέσετε τὴ ζωή σας, ἐπειδὴ ἐγκαταλειφθήκατε, ἀδιαφορῶντας καὶ γιὰ τὸ ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ σας ἔγκλημα καὶ γιὰ τὴν τύχη στὴν ὁποία θ' ἀφήνατε αὐτὸ τὸ ἀθῷο πλάσμα. Ἀγνοήσατε τὸ τεράστιο ἠθικὸ καὶ κοινωνικὸ βάρος ποὺ ἐπωμισθήκατε ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐνωθήκατε μὲ τὰ δεσμὰ τοῦ ὑμεναίου. Καὶ δὲν συνειδητοποιήσατε τὸ Εὐαγγελικό: «Οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξε, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω...».

Δὲν φιλοδοξοῦμε νὰ γίνουμε κατήγοροί σας κυρία μου. Ἴσως νὰ μὴ ταιριάζῃ αὐτὸ στὴν ἀποστολή μας. Ἐδῶ ὅμως, στὴν περίπτωσή σας, πρέπει νὰ ξεφύγουμε ἀπ' τὸ ρόλο ποὺ συνηθίσαμε καὶ νὰ κάνουμε μιὰ μεγάλη παρένθεση. Γιὰ τὸ καλό σας, γιὰ τὴν εὐτυχία σας καὶ τὴν οἰκογενειακή σας γαλήνη, θὰ σᾶς δώσουμε μιὰ συμβουλὴ καὶ ἐσεῖς σταθμίσατέ την καὶ κάνετε ἐκεῖνο ποὺ θὰ σᾶς πῇ ἡ συνείδησή σας.

Διαγράψτε λοιπὸν γιὰ πάντα αὐτὸ ποὺ κατήντησε μόδα γιὰ τὰ περισσότερα ζευγάρια! Τὴν ἰδέα τῆς ἐκδικήσεως! Διῶξτε την γιὰ πάντα αὐτὴ τὴ νοσηρὴ ἰδέα, θάψτε την ὁριστικὰ καὶ ἀντεπιτεθῆτε μὲ ἄλλα ὅπλα. Μὲ τὰ ὅπλα τῆς πραγματικῆς ἀγάπης, μὲ τὴ στοργή σας, μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ σύζυγό σας. Καὶ νὰ εἶσθε βέβαιη ὅτι αὐτὸς θ' ἀφήσῃ κάθε ἄλλη σκέψη γιὰ τὴν ἄλλη καὶ θὰ γυρίσῃ κοντά σας. Τὸ νὰ τοῦ βάλετε τὴν ἰδέα γιὰ δῆθεν φίλο, γιὰ τὸν ἄλλον, αὐτὸ εἶναι μιὰ ἐξαίρεση τοῦ καθένα ποὺ συνιστᾶται ἀπὸ πολλοὺς ὡς «συνταγὴ εὐτυχίας» σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις. Στὴ δική σας περίπτωση ὅμως δὲν ταιριάζει αὐτό. Σεῖς ἀκολουθῆστε τὸν κανόνα κι' ἀγνοῆστε τὴν ἐξαίρεση.

Αὐτὰ γιὰ τὴ μελλοντική σας ζωή. Γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ θὰ κάνετε μὲ τὸν ἄντρα σας

πού θά ξαναγυρίσῃ. Σᾶς τό ὑπόσχομαι ὅτι θά ξαναγυρίσῃ διότι γνωρίζουμε τούς λόγους πού ὤθησαν καί τούς δυό σας στήν ἀποψινή ἐπιπολαιότητα. Θά τόν καλέσουμε αὔριο ἀπό τή δουλειά του καί θά τά ποῦμε στό φτωχικό μας γραφεῖο ἥσυχα-ἥσυχα. Θά κερδίσουμε, σᾶς τό δηλώνουμε!!!...

Χαίρετε κυρία μου».

Φεύγοντας κοντοσταθήκαμε στήν πόρτα καί κυττάξαμε τή μικρούλα. Εἶχε ἀποκοιμηθῇ σ' ἕνα καναπέ καί στά χείλη της διαγραφόταν ἕνα ἀγγελικό χαμόγελο καθώς ψέλλιζε ἀκατανόητες λέξεις. Κάποιο ὄνειρο, ἀπ' αὐτά πού βλέπουν τά παιδιά σέ παρόμοιες καταστάσεις, θά ἔβλεπε ἀσφαλῶς...

—Λές νά κερδίσαμε; μέ ρώτησε ὁ τηλεφωνητής, ἐνῶ γυρίζαμε στό Τμῆμα κατά τίς τρεῖς περίπου τό πρωΐ.

—Πιστεύω ναί! τοῦ ἀποκρίθηκα. Αὔριο πού θἄρθῃ στό Τμῆμα ὁ φίλος μας θά τόν περιλάβῃ ὁ κ. Β, ὁ ...Ὑπαστυνόμος. Αὐτός δέν εἶναι ὑπηρεσία τό πρωΐ; Ἔ! Θά τόν πείσῃ ὁπωσδήποτε νά γυρίσῃ στή γυναίκα του καί στό παιδί του. Τόν θυμᾶσαι, μέ κεῖνο τό ζευγάρι πού εἶχε πιό σοβαρούς λόγους χωρισμοῦ;.. Μέ κεῖνο πού ἔνωσε τή βραδυά πού βρῆκε τήν εὐτυχία του κι' αὐτός, ἀρχιφύλακας ἀκόμα; Δέν ξέρεις πόσο τόν θαύμασα τότε!! Μέ πόση πειστικότητα ἀνέλυσε τήν κατάσταση τοῦ καθ' ἑνός χωριστά καί μέ πόση φιλοσοφημένη ἀντίληψη τούς ἔνωσε γιά πάντα... Κι' εἶχε κι' ἕνα τόσο μεγάλο δρᾶμα στήν καρδιά!!!... Ἐκεῖνο τό δρᾶμα πού ἀργότερα τό ἔδωσα στόν Ἀρχιφύλακα Χ..., παίρνοντας ἄλλη θέσῃ...

Φθάσαμε στό Τμῆμα καί ἀναφέραμε στόν ἀξιωματικό ὑπηρεσίας. Ὕστερα κατευθυνθήκαμε στό τηλεφωνικό μας θάλαμο. Ἀνοίξαμε τό βιβλίο τηλεφωνημάτων καί ὁ τηλεφωνητής τοῦ τετραώρου 22-2 ἀντέγραψε ἀπ' τό χαρτί πού τοῦδωσε ὁ ἀξιωματικός ὑπηρεσίας.

«...Καλέσατε παρακαλοῦμεν τακτικῇ προσκλήσει τόν ἐπί τῆς ὁδοῦ Β... ἀρ. Γ.. διατηροῦντα κατάστημα κ. Νικόλαον Ἀθηναῖον, ὅπως αὔριον καί ἀπό ὥρας 10-13ης προσέλθῃ εἰς τά γραφεῖα μας καί παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. Β...».

Καί τό μεσημέρι τῆς ἄλλης ἡμέρας στίς 13.45' πηγαίνοντας ν' ἀναλάβω ὑπηρεσία, ἕνα ζευγάρι σφιχταγκαλιασμένο κατέβαινε τίς σκάλες τοῦ Τμήματος. Ἦταν... ἐ κ ε ῖ ν ο ς καί ἐ κ ε ί ν η !!... Ἕνα μικρό κοριτσάκι τούς ἔσπρωχνε ἀπαλά μέ τά δυό του χεράκια καί γελοῦσε εὐτυχισμένο.

Καί μοῦ φάνηκε πώς ἡ εἰκόνα τοῦ Θεανθρώπου εἶχε πάρει πιό γελαστή ὄψη καθώς διάβαζα γιά χιλιοστή φορά τήν ἐπιγραφή πού ἦταν τοποθετημένη κάτω ἀπ' τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ:

«Πάντα νωρὶς καὶ πάντα ἀργὰ
καὶ πάντα αὐτὸς κερδίζει
πού ξέρει στὰ χαλάσματα
κάποιο ναὸ νὰ χτίζῃ».

Ἔβαλα τό σῆμα τῆς ὑπηρεσίας καί ἔτρεξα στήν αἴθουσα ἀλλαγῆς. Ἦταν ἐκεῖ καί ὁ τηλεφωνητής...

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βαλαωρίτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κριεζώτου 9, στὸ Κολωνάκι.

Ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ τρανοὺς ποιητὰς τῆς νεώτερης Ἑλλάδος, γεννήθηκε τὴν 2 Αὐγούστου 1824 στὴ Λευκάδα, ὅπου καὶ πέθανε τὴν 24 Ἰουλίου 1879. Τ' ὄνομά του τ' ὀφείλει στὸ χωριὸ Βαλαώρα τῆς Εὐρυτανίας ἀπὸ τὸ ὁποῖο κατήγετο ἡ οἰκογένειά του. Στὴν οἰκογένειά του, ἀνήκουν πολλοὶ ἁρματωλοί, σπουδαιότεροι τῶν ὁποίων ἦσαν, ὁ Χρῖστος Βαλαωρίτης καὶ ὁ γυιός του Μόσχος, γνωστοὶ ἀπὸ τὴν ἐκστρατεία τοῦ Μοροζίνη (1687).

Γυιὸς τοῦ Ἰωάννου Βαλαωρίτη, βουλευτοῦ τῆς Ἰονίου Βουλῆς καὶ γερουσιαστοῦ κατὰ τὸ 1852, ὁ Ἀριστοτέλης παρηκολούθησε φιλολογικὲς σπουδὲς στὴν Ἰόνιο Ἀκαδημία, ὑπῆρξε δὲ μαθητὴς τοῦ Ἀσωπίου Κων/νου καὶ τοῦ Οἰκονομίδου. Στὸ Παρίσι καὶ στὴν Πίζα τῆς Ἰταλίας παρηκολούθησε νομικὲς σπουδές, τὸ δὲ 1848 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ δικαίου. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἐγκαταλείποντας τὸ δίκαιον, ἀφιερώθηκε σὲ ἱστορικὲς καὶ φιλολογικὲς μελέτες καὶ ἰδιαίτερα στὴ ποίησι.

Τὸ 1852 παντρεύτηκε στὴν Βενετία τὴ κόρη τοῦ Αἰμιλίου Τυπάλδου, Ἐλοϊζία. Στὰ ποιήματά του δικρίνεται ὁ ἁρματολισμός. Ἡ ποίησίς του εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν προαιώνια πολιτικὴ τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἱστορία τῆς τουρκοκρατουμένης Ἑλλάδος καθὼς καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπέδρασαν σημαντικά, στὴν ποιητική του δημιουργία.

Ἀλλ' ὅμως καὶ ἡ ἐθνικὴ δρᾶσις τοῦ Βαλαωρίτη, στὸ ἴδιο δοξασμένο καὶ λαμπρὸ ἐπίπεδο βρίσκεται. Τὸ 1857, βγῆκε βουλευτὴς στὴν Ἰόνιο Βουλὴ καὶ ἀγωνίσθηκε γιὰ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῶν Ἑπτανησίων. Ἐλάχιστο φόρο τιμῆς, στὶς τόσες γιὰ τὴν πατρίδα προσφορές, ἀποτελεῖ ἡ ἀνέγερσις τῆς προτομῆς του στὸν ἐθνικὸ κῆπο,στὴν δὲ Λευκάδα τοῦ ἀνδριάντος του.

Βαλέστρα.

Πάροδος τῆς Λ. Συγγροῦ 117, στὸν Ἅγιο Σώστη.

Ὁ Βαλέστρας, Κορσικανὸς φιλέλλην, γεννήθηκε τὸ 1790 καὶ ὑπηρέτησε ὡς

λοχαγὸς τῶν γρεναδιέρων, στὸ στρατὸ τοῦ Ναπολέοντος. Τὸ 1814 βρίσκεται στὴν Κρήτη κοντὰ στὸν πατέρα του, ποὺ ἦτο ἔμπορος. Ὅταν ξέσπασε ἡ Ἐπανάστασις, βρισκόταν στὴν Τεργέστη. Ἐκεῖ τὸν πῆρε ὁ Δημ. Ὑψηλάντης γιὰ νὰ τοῦ ἀναθέσῃ τὴν ὀργάνωσι τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικοῦ στρτοῦ, ποὺ θὰ ἐγίνετο.

Μαζὶ μὲ τὸν Ἕλληνα Παν. Παρασκευᾶ, ἀνέλαβε πράγματι τὸ ἔργο αὐτό. Στὶς 20 Μαρτίου 1822, βρίσκεται στὸ Λουτρὸ τῆς Κρήτης καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸν Ἅγιο Γεώργιο, κοντὰ στὸν ἀρμοστὴ Ἀφεντούλη. Στὴν Κρήτη, πολεμῶντας τοὺς Τούρκους, συνελήφθη καὶ ἀποκεφαλίσθηκε.

Βαλέττα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Νυμφαίου 2, στοῦ Θών.

Ὁ Βαλέττας Σπυρίδων γεννήθηκε στὴ νήσο Ἴο τῶν Κυκλάδων, τὸ 1793. Τὸ πότε πέθανε, δὲν μᾶς εἶναι γνωστό. Σπούδασε στὸ Παρίσι, ὅπου καὶ μετέφρασε τὸ ἔργο τοῦ Ρουσσὼ «περὶ τῆς ἀνισότητος τῶν ἀνθρώπων», μὲ τὸ ψευδώνυμο «Δημήτριος Ἀριστομένης» καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο μήπως χαρακτηρισθῇ ὡς ἄθεος. Τὸ καιρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, βρισκόταν στὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1843 διετέλεσε Ὑπουργὸς Παιδείας.

Βαλλιάνων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δέρπφελ 6, στὰ Πατήσια.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὴ γνωστὴ οἰκογένεια μεγαλεμπόρων, τραπεζιτῶν καὶ ἐθνικῶν εὐεργετῶν, ἡ ὁποία κατήγετο ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία. Ἤκμασαν τὸν 19ον αἰῶνα καὶ ἐξ αὐτῶν διεκρίθησαν ἰδιαίτερα οἱ ἀδελφοί : 1) Βαλλιᾶνος Μαρῖνος ἢ Μαρῆς. Εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τοῦ οἴκου Βαλλιάνων καὶ συνέβαλε στὴν ἀνέγερσι τῆς ἐθνικῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης τῶν Ἀθηνῶν. 2) Βαλλιᾶνος Παναγῆς. Βοήθησε χρηματικὰ στὴν ἀνέγερσι ἱερατικῆς σχολῆς καὶ μὲ 3.000.000 χρυσὲς δραχμὲς στὴν ἀνέγερσι τῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης. Ἐπειδὴ εἶναι ὁ σπουδαιότερος χρηματοδότης διὰ τὴν ἀνέγερσι τῆς βιβλιοθήκης, μπροστὰ σ' αὐτὴν ἀνηγέρθη μαρμάρινος ἀνδριὰς του καὶ 3) Βαλλιᾶνος Ἀνδρέας, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τοὺς προηγουμένους, βοήθησε στὴν ἀνέγερσι τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης. Στὸν πρόδρομο τῆς βιβλιοθήκης, ὑπάρχουν οἱ ἀνδριάντες τοῦ Μαρῆ καὶ τοῦ Ἀνδρέου, σὰν ἐλάχιστο δεῖγμα τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν των.

Βαλτετσίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 57, στὴ Νεάπολι.

Πῆρε τ' ὄνομα σ' ἀνάμνησι τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς μάχης τοῦ Βαλτετσίου, ποὺ ἔγινε στὶς 12-13 Μαΐου 1821. Στὴ μάχη αὐτή, ὁ Θ. Κολοκοτρώνης, μαζὶ μὲ ἄλλους ὁπλαρχηγοὺς καὶ 3 χιλιάδες περίπου Ἕλληνες, κατέστρεψε 10 χιλ. Τούρκους, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦσαν ὁ Μουσταφᾶς—Μπέης, καὶ ὁ Βαρδουνιώτης Ρουμπῆς.

Ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων στὸ Βαλτέτσι, ἦτο ἡ πρώτη σημαντικὴ νίκη τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κι' ἀπέδειξε τὴν σθεναρότητα τῶν Ἑλληνικῶν ψυχῶν στὴ φωτιὰ τοῦ πολέμου, γιὰ τὴν ἀπόκτησι τοῦ πιὸ πολύτιμου δώρου στὸν ἄνθρωπο, τὴν ἐλευθερία. Τὸ Βαλτέτσι ἔμεινε στὴν ἱστορία σὰν φωτεινὸ παράδειγμα πρὸς μίμησι γιὰ κείνους πού, ποθῶντας τὴν ἐλευθερία, εἶναι ἕτοιμοι νὰ θυσιασθοῦν γι' αὐτή. Ἡ μάχη τοῦ Βαλτετσίου, ὅπως καὶ τόσες ἄλλες τοῦ μεγάλου 21, χάρισαν στοὺς Ἕλληνες τὴν ποθητὴ ἐλευθερία, γιὰ τὴν ὁποία πάντα οἱ Ἕλληνες ξέρουν νὰ πολεμοῦν καὶ νὰ νικοῦν.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

. . . . . .

—«Γιατὶ πρέπει κάποτε νὰ τὰ μάθῃς...» τοῦ ἀπάντησε ἀποφασιστικά, καὶ πλησιάζοντάς τον τοῦ ἔκλεισε τὸ μάτι σιγοψιθυρίζοντας:

—«Ἄκουσε... Ἀπόψε, μὴ κοιμηθῇς ἀμέσως... Θὰ ἔρθω νὰ σὲ βρῶ... Θὰ σοῦ μάθω...»

—«Ὄχι!» Τὴν διέκοψεν ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ «αὐτὸ εἶναι βρωμερό!!!».

—«Βρωμερὸ εἶπες;...» τὸ πρόσωπό της σκλήρυνε, τὰ μάτια της ἔμειναν ἀκίνητα... Ἔμοιαζε μὲ μαθήτρια ποὺ τὴν ἔπιασαν νὰ εἶναι ἄτακτη... Καὶ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔνοιωσε ξαφνικά, ἄθελά του, φόβο καὶ λύπη μαζί... Γι' αὐτὸ προσπάθησε νὰ δικαιολογηθῇ :

—«Ἄκουσε Ζερμαίν! Πρέπει...» πῆγε νὰ τῆς πῇ.... Ἀλλὰ ἐκείνη δὲν θέλησε ν' ἀκούσῃ... Σήκωσε τὸ κεφάλι της καὶ εἶπε μὲ πεῖσμα καὶ μῖσος:...

—«Ἂν μοιάζῃς ὅτι εἶναι ἀστεῖο νὰ κάνω στὴν ἡλικία μου, ὅλη τὴ μέρα, τὴν ὑπηρέτρια σ' αὐτοὺς τοὺς ἀποκρουστικοὺς γέρους, εἶσαι πολὺ γελασμένος... Μήπως θέλεις νὰ μὲ συμβουλέψῃς νὰ βρῶ μιὰν ἄλλη δουλειά;...».

Σταμάτησε ξαφνικά, γέρνοντας τὸ κεφάλι πάνω στὸν ὦμο της... Ἔμοιαζε σὰν νὰ μονολογοῦσε, σὰν ν' ἀπαντοῦσε σὲ κάποιον ἀόρατο κατήγορο, καθὼς συνέχιζε :

—«Κι' ἂν δὲν ἤμουν ἐγώ, μήπως δὲν θὰ ἦταν μιὰ ἄλλη ποὺ θἄκανε ὅ,τι κάνω ἐγώ;».

Ἡ Ζερμαὶν εἶχε φύγει ἀπὸ πολλὴ ὥρα, ὅταν ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἀνασήκωσε τὸ κεφάλι. Καὶ τὸ μόνο ποὺ εἶδε μέσα στὸ σκοτάδι, ποὺ εἶχε ἐν τῷ μεταξὺ πέσει, ἦταν τὸ ἄσεμνο σχέδιο στὸν τοῖχο, ποὺ δὲν ἔκρυβε πιὰ γιὰ τὸ παιδὶ κανένα μυστήριο... Ἡ πρώτη ἐπαφὴ του μὲ τὴ ζωὴ εἶχε πραγματοποιηθῇ... Τὸ παιδὶ ἔνοιωσε πολλὴ ντροπὴ μέσα του... Ἔφτυσε πάνω στὸ σχέδιο, καὶ μὲ τὸ μακρὺ μανίκι του ἄρχισε νὰ τὸ τρίβῃ, γιὰ νὰ τὸ σβύσῃ.... Τὰ μάτια του ἔκαιγαν καὶ ἔνοιωθε ἕνα κόμπο στὸν λαιμό του σὰν νὰ πνιγότανε... Δὲν κατάλαβε ὅτι αὐτὸ ἦταν ἡ ἀρχὴ ἑνὸς ψυχικοῦ ξεσπάσματος, μιᾶς μπόρας ποὺ ἐπλησίαζε... Δὲν κατάλαβε ὅτι σὲ λίγο θἄκλαιγε... Ἀλλά, μόλις τὸ αἰσθάνθηκε, ἔτρεξε στὸ πρῶτο πάτωμα νὰ βρῇ ἐκεῖ τὸν παπποῦ γιὰ τὸν ὁποῖον τοῦ εἶχε μιλήσει ὁ Φερνάν... Τὸν βρῆκε εὔκολα καὶ, πιάνοντάς του τὸ χέρι, φώναξε :

—«Μισὲλ!... Ἰωάννα!...».

Ὁ γέρος ἄρχισε τότες νὰ κλαίῃ, ἐνῷ κουνοῦσε τὸ κεφάλι... Καὶ τὸ παιδὶ ἔκανε τὸ ἴδιο, χωρὶς ν' ἀφήσῃ τὸ χέρι του... Ἔτσι τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ξεσπάσῃ, χωρὶς ντροπή...

Ἔτσι εἶχε τὴν ψευδαίσθησῃ ὅτι συγκινεῖται μαζὶ μ' ἕνα παπποῦ καὶ δυὸ μικρὰ παιδιά!!!

—Στιγμὲς-στιγμὲς ὁ γέρος τραύλιζε μέσα στὰ δάκρυά του ἀκατάληπτες ἱστορίες.

—«Ὁ Μισέλ καὶ ἡ Ἰωάννα πρέπει νᾶναι πεθαμένοι!!!» συλλογίστηκε τὸ παιδὶ καὶ τὰ κλάμματα του διπλασιάσθηκαν... Ἔτσι ἀπόμειναν κι' οἱ δυὸ νὰ κλαῖνε μὲ ὅλη τους τὴν καρδιά, μέχρις ὅτου κτύπησε τὸ καμπανάκι τοῦ δείπνου... Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔφυγε τότε χωρὶς καμμιὰ ἐξήγηση.... Ὅταν ἔφτασε στὴν πόρτα, ἐγύρισε ἀκόμα μιὰ φορὰ γιὰ νὰ χαιρετήσῃ τὸν παππού.... Τὸν κύτταξε, καὶ τοῦ φάνηκαν ἀστεῖες οἱ γκριμάτσες ποὺ ἔκανε καθὼς ἔκλαιγε... Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τοῦ γέννησε τὴν ἐπιθυμία νὰ γελάσῃ...

...Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ δὲν κατέβηκε στὸ ἐστιατόριο... Ἀνέβηκε γρήγορα στὸ θάλαμο, ὥστε νὰ εἶναι βέβαιος ἀ π ο τ ύ λ ω ς β έ β α ι ο ς, ὅτι θὰ κοιμηθῇ ἀμέσως!!!...

...Ἀλλὰ οἱ σκέψεις ποὺ τοῦ εἶχε προκαλέσει ἡ Ζερμαὶν καὶ ποὺ τὶς εἶχε παραμερίσει ἡ ξαφνικιὰ θύελλα τῆς λύπης, ξανάβγαιναν τώρα ὅλες μαζί...

Νὰ ἦταν, τάχα, ἀλήθεια ὅτι εἶχαν κάνει τέτοιο πρᾶγμα, ὅπως τὰ ζῶα στὴν ἀγροικία τῶν Ντεροῦ... Αὐτὴ ἡ σκέψη ἀπασχολοῦσεν ἐπίμονα τὸ παιδί...

...Νὰ εἶχε ἔρθει, λοιπόν, στὸν κόσμο κατὰ τύχη;... Κανεὶς δὲν τὸν εἶχε, ἂρά γε, ἐπιθυμήσει, κανεὶς δὲν εἶχε ὀνειρευτῆ τὴ γέννησή του;.... Κι' ἴσως πρὶν νὰ γεννηθῇ νὰ προσπάθησαν οἱ γονεῖς του ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτόν!!!... Καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἐγκατέλειψαν μόλις σχεδὸν γεννήθηκε!!!...

Αὐτὲς οἱ ἀδυσώπητες σκέψεις μαστίγωναν ἀλύπητα, δίχως κανένα ἀπολύτως οἶκτο, τὴν φτωχὴ καρδιά του... Προαισθάνθηκε ὅτι θἄκλαιγε καὶ πάλι.... Γι' αὐτὸ προσπάθησε νὰ συγκρατηθῇ, φωνάζοντας σὲ βοήθεια τὴν ὑπερηφάνειά του, τὸν ἐγωϊσμό του, τὸ μῖσος του... Ἄρχισε νὰ βρίζῃ χαμηλόφωνα τὴν μάννα καὶ τὸν πατέρα του...

Νὰ ἡ ἀρχὴ τοῦ κατήφορου τόσων καὶ τόσων παιδιῶν!!!... Ποιὸς φταίει γι' αὐτὸ ἂρά γε;...

Ἐνῷ ὅμως ὁ μικρὸς Ἀλὲν Ρομπὲρ συνέχιζε νὰ βρίζῃ τοὺς γονεῖς του, ἦρθε στὸ μυαλό του ἡ Μάμυ ποὺ, τὴν ἴδια στιγμή, περίμενε κι' αὐτὸ τὸ παιδάκι της καὶ ἔνοιωσε ντροπή... Ἔνοιωσε σὰν ἱεροσυλία τὴν στάση του καὶ σταμάτησε...

Τότε ὁ χείμαρρος τῶν σκέψεων του βρῆκε ἄλλη διέξοδο...

...Γιατί, τάχα, ἡ μητέρα του νὰ μὴν τὸν ἀγαπᾷ; Ἦταν ἀπὸ ἀδιαφορία; Μὰ ὄχι... Τὸν ἀγαποῦσε... Τὸν λυπότανε... Καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξη: Οἱ ἐφημερίδες ποὺ τοῦ στέλνει τακτικά.... Τότε τί συμβαίνει, λοιπόν; Φταίει ἡ ἀθλιότητα καὶ ἡ κακία τοῦ κόσμου ποὺ τὴν ἀνάγκασαν νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ!!!.... Αὐτὴ ἡ σκέψη ἐλάφρωσε λιγάκι τὴν ταραγμένη συνείδησή του... Καὶ τὸν ἔκανε νὰ ἡρεμήσῃ... Ἀλλὰ γιὰ λίγο μονάχα...

Γιατὶ νὰ πάλι, μετὰ λίγα λεπτὰ ποὺ ξαναγύρισε τὸ ἄσεμνο σχέδιο στὸ μυαλό του.... Καὶ ἄρχισε νὰ τὸν τυραννάῃ ἡ σκέψη ὅτι οἱ γονεῖς του εἶχαν κάνει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα... Τὸ μυαλό του δὲν ἔπαυε νὰ τοῦ παρουσιάζῃ ντροπιασμένες λεπτομέρειες, ὅλες φανταστικές....

Τὰ ἄλλα παιδιὰ ἀνέβηκαν μὲ φασαρία, ἀλληλοκτυπήθηκαν μὲ μαξιλάρια, ἀλληλοβρίστηκαν.... Καὶ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔμενε πάντα ἀκίνητος, ἄδικα προσπαθῶντας νὰ κοιμηθῇ... Ὁ ὕπνος δὲν ἐρχόταν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' τοὺς ἐφιάλτες...

...Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἀγωνιζότανε ἀπεγνωσμένα νὰ κοιμηθῇ... Ἤθελε ν' ἀποφύγῃ τὴ νυκτερινὴ συνάντηση μὲτ ἡ Ζερμαίν... Ἔκλεινε τὰ μάτια μὲ πεῖσμα καὶ ἔσφιγγε τὶς γροθιές.... Μά, ὁ ὕπνος δὲν ἐρχόταν νὰ τὸν γλυτώσῃ ἀπ' τὸν τυραννικὸ ἐφιάλτη ποὺ τὸν ἀναστάτωνε... Ἔτσι, σὲ λίγο, ἄκουσε τὴν πόρτα ν' ἀνοίγῃ σιγὰ-σιγὰ καὶ κάποιον νὰ πλησιάζῃ ἀθόρυβα πατῶντας ἐπάνω στὶς παντοῦφλες τῶν κοιμισμένων παιδιῶν καὶ σκουντουφλῶντας.... Ξαπλώθηκεν ὁ μικρὸς Ρομπὲρ μὲ τὴν

κοιλιὰ καὶ προσποιήθηκε τὸν κοιμισμένο, μιμούμενος μ' ἐπιτυχία τὴν ἀθῶα ἀναπροὴ ἑνὸς παιδιοῦ ποὺ κοιμᾶται ἀμέριμνα...

Κάποιος ἐπλησίασε... Ἦταν ἡ Ζερμαὶν.... Ἔσκυψε ἐπάνω του.... τὸν φώναξε ψιθυριστὰ.... τὸν σκούντησε.... Ἔνοιωσε τὴ ζεστή της σάρκα καὶ ἀναστατώθηκε σύγκορμος. Τὰ χέρια του τρεμούλιασαν καθὼς ἔφερε στὴ θύμησή του τὰ δυό της στήθη.... Μιά φωνὴ ἀκούγονταν μέσα του.... Μιὰ φωνή προστακτική, ἄγρια, ζεστή, ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ μέσα του, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ὑπάρξεώς του, ἀπὸ τὴν καρδιὰ καὶ τὶς αἰσθήσεις του.... Κι' αὐτὴ ἡ φωνὴ τὸν πρόσταζε νὰ σηκωθῇ καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὴ Ζερμαίν. Ὅλο του τὸ σῶμα τὸ ἐπιθυμοῦσε.... Ἀλλὰ πάνω στὴν κρίσιμη στιγμὴ τοῦ ἀποφασιστικοῦ ἀγώνα ἕνα ὅρομα πρόβαλε στὴ φαντασία του... Μιὰ γλυκειὰ μορφή...

Ἦταν ἡ Μάμμυ καὶ τὸ μικρό παιδί της...

Καθὼς φαντάστηκε τὴν εἰκόνα της ἔνοιωσε γαλήνη. Ἡ τρικυμία ἐκόπασε... Εἶχε ξεφύγει ἀπ' τὰ νύχια τῆς ἁμαρτίας...

Ἔτσι συνέχισε τὴν ὑποκριτικὴ του ἀναπνοή...

Ἡ Ζερμαὶν ἀπογοητεύθηκε... Ἄκουσε τὰ ἐλαφρὰ της βήματα ν' ἀπομακρύνωνται.... Τὴν εἶδε ὕστερα κρυφὰ νὰ στέκεται δυὸ κρεβάτια πάρα κάτω... Τὴν ἄκουσε νὰ συνεννοῆται κρυφὰ μὲ κάποιον, κι' ὕστερα τὴν εἶδε νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὸ θάλαμο... Ἀλλὰ ὄχι μόνη της.... Τὴν ἀκολουθοῦσε ὁ Φερνὰν μὲ πουκάμισο. «Πᾶνε νὰ κάνουν αὐτό!» συλλογίστηκε μὲ ἀηδία ὁ φτωχὸς Ρομπέρ, κι' ἔνοιωσε ἕνα δυνατὸ ρίγος νὰ διαπερνᾷ τὸ σῶμα του.... τοῦ γεννήθηκε τότε ἡ ἐπιθυμία νὰ σηκωθῇ, νὰ πάῃ ν'ἀκούσῃ στὴν πόρτα.... Μιὰ νέα, πιὸ φοβερὴ τρικυμία εἶχε ξεσπάσει μέσα του...

Μά, πάλι μιὰ ἀόρατη δύναμη, ἄγνωστη καὶ ἀκατανόητη, τὸν συγκράτησε στὸ κρεβάτι.... Ὅταν εἶναι κανένας μόνος καὶ ἔρημος στὸν κόσμο δὲν πρέπει ποτὲ νὰ δίδῃ ἀφορμὲς γιὰ νὰ τὸν περιφρονοῦν.... Ἡ ἐκτίμηση τοῦ κόσμου σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἀναπληροῖ τὴ χαμένη οἰκογένεια...

Λογικὲς σκέψεις ἐτοῦτες, ἀταίριαστες στὴν ἡλικία τοῦ μικροῦ Ἀλὲν Ρομπέρ... Κάτι ἄλλο τὸν συγκρατοῦσε,ἐνῷ τὰ δυὸ φαντάσματα τῆς φαντασίας του, ἑνωμένα σ' ἕνα παράξενο σύμπλεγμα τὸν καρτεροῦσαν σ' ἕνα ἄγνωστο κόσμο...

Ἡ μάχη δινότανε ἀδυσώπητα... Ἡ μάχη τοῦ καλοῦ μὲ τὸ κακό... τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ διάβολο...

Ὁ μικρὸς Ἀλὲν Ρομπὲρ ζαλισμένος εἶχε ἀρχίσει ν' ἀποκάμῃ... ὅταν.... ξαφνικά, ἀνεπάντεχα, μεγαλόπρεπα.... μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς μοναξιᾶς του, τῆς λύπης, τῆς ντροπῆς, τῆς ἀμφιβολίας του μιὰ σκέψη ξεπετάχτηκε μέσα του, μιὰ νέα μορφή, μιὰ ὀπτασία...

Ξεπετάχτηκε σὰν τὸ νερὸ ἀπ' τὸ συντριβάνι... ξεπήδησε μέσα του μὲ τόση δύναμη ποὺ τὸν ἔκανε νὰ ἀνησηκωθῇ στὸ κρεβάτι του, ἐνῷ ἡ καρδιά του κόντεψε νὰ σπάσῃ ἀπ' τοὺς γρήγορους κτύπους της....

...Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΘΕΝΟΣ!!!... Τὸ μυαλό του φωτίστηκε, ἡ καρδιά του καθάρισε.... Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ μπόρεσε νὰ μπῇ στὸ τρομακτικὸ βάθος αὐτῆς τῆς φράσεως... Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ μπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ τ' ἀκατανόητα ἐτοῦτα λόγια.. Ἡ Ἁγία Παρθένος μὲ τὴ λευκή της ἀμφίεση συμβόλιζε τὴν ἁγνότητα, τὴν καθαρὴ σκέψη καὶ τὸ ἀμόλυντο μυαλό...

Ἡ Ἁγία Παρθένος δὲν εἶχε γνωρίσει ὅλες αὐτὲς τὶς βρωμιές... Εἶχε μείνει ἁγνή... Εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ σὲ κυττάζῃ κατὰ πρόσωπο... Ἔτσι ἡ μορφὴ αὐτὴ τὸν ξέπλυνε ὁλότελα ἀπ' τοὺς ρύπους καὶ τὸν ἀπάλλαξε ἀπ' τοὺς ἐφιάλτες...

Κρεμάστηκε ἐπάνω της.... Τῆς πρόσφερε τὴν καρδιά του, τῆς ζήτησε τὴν βοήθειά της...

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Προήχθησαν οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς ἀκολούθως : Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως κατ' ἐκλογὴν ὁ μέχοι τοῦδε Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Παπαναγιώτου Χρῆστος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως κατ' ἀρχαιότητα ὁ μέχρι τοῦδε Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Κουμπῆς Παναγιώτης, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου οἱ ἀρχιφύλακες: κ.κ. Δασκαλάκης Παναγιώτης καὶ Πολίτης Ἀπόστολος.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ ἀρχιφύλαξ Κυριακόγκωνας Γεώργιος, ὁ ὑπαρχιφύλαξ Βασιλάκης Σπυρίδων καὶ οἱ ἀστυφύλακες : Καλλίνικος Νικόλαος, Μιχαλόπουλος Παναγιώτης καὶ Χιντάκης Μιχαήλ.

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Μπεζεντάκος Νικόλαος καὶ οἱ ἀστυφύλακες : Γραμματικὸς Γεώργιος, Ἰατροῦ Ἀθανάσιος καὶ Μελᾶς Γεώργιος.

***

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

—Τὴν Κυριακὴν 1ην Ματου ἐ.ἔ. ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν ἁγιασμὸς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τῆς ΙΕ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου τῆς Σχο-

Οἱ νέοι δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι, φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Διοικητοῦ των κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τῶν διμοιριτῶν των.

λῆς Ὑπαξιωματικῶν, παρουσίᾳ ὅλων τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἀντιπροσωπείας τῶν δευτεροετῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων. Πρὸς τοὺς νέους δοκίμους ὑπαστυνόμους ὡμίλησεν ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης, ὑπο-

γραμμίσας μὲ παραστατικότητα τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ συστήσας εὐγένειαν, εὐγενῆ ἄμιλλαν, μελέτην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη.

***

ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΝΤΑΣ ΕΙΣ Η. Π. Α.

Τὴν 29 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. εἰς τὴν Λέσχην Ἀμερικανικῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Μ.Τ.Σ. ἐγένετο εἰδικὴ τελετή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀμερικανὸς Πρέσβυς κ. Μπρὶγκς ἐπέδωσε εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ ὑπαλλήλους ἄλλων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν, οἱ ὁποῖοι μετεκπαιδεύθησαν εἰς Η.Π.Α. πτυχία «καλῆς ἐπιδόσεως».

Κατὰ τὴν τελετὴν ὡμίλησαν: ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς

Οἱ τιμηθέντες διὰ πτυχίων «καλῆς ἐπιδόσεως» μετὰ τῶν κ. κ. Φόρλογκ, Νέρη, Μακρυνιώτη καὶ Ρακιντζῆ.

Ὑπηρεσίας Τεχνικῆς Βοηθείας, ὁ Ἀμερικανὸς Πρέσβυς, καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος καὶ Διευθυντὴς Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ κ. Ἠλίας Κριμπᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀνεφέρθησαν εἰς τοὺς δεσμοὺς ποὺ συνδέουν τὰς δύο χώρας καὶ ἐξῆραν τὴν σημασίαν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τοιούτων ἐπισκέψεων.

Κατὰ ταύτην παρευρέθησαν ἐπίσης πολλοὶ ἐπίσημοι, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου. Ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος παρέστησαν ὁ Ἀρχηγεύων Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ν. Νέρης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐσωτερικῶν κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Θ. Ρακιντζῆς. Ἐκ μέρους δὲ τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ὁ Ἀρχηγὸς αὐτοῦ κ. Μακρυνιώτης.

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα Καλποῦζον Γεώργιον, διότι οὗτος σκοπὸς πύλης τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τοῦ Ἀεροδρομίου Ἑλληνικοῦ τυγχάνων, κατὰ τὸ 4ωρον 2—6 τῆς 27—2—1960, χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν του παρατηρητικότητα καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀντελήφθη τούς: 1) Τριανταφύλλου Ἀνδρέαν καὶ 2) Τζιτζιρᾶν Σπυρίδωνα ὠθοῦντας τὸ ὑπ' ἀριθμ. 36409 Ι.Χ. αὐτοκίνητον ἐπὶ τῆς Λεωφ. Β. Γεωργίου, τὸ ὁποῖον οὗτοι πρὸ ὀλίγου εἶχον ἀφαιρέσει ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἐμπόρου Πασπάτη Γεωργίου (Λυκαβηττοῦ 1), οὓς καὶ συνέλαβεν διαπιστωθέντος ἐκ τῆς ἀνακρίσεως, ὅτι οὗτοι συνεργαζόμενοι μεθ' ἑτέρων ἓξ νεαρῶν προσώπων εἶχαν διαπράξει ἑτέρας κλοπὰς αὐτοκινήτων.

***

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Κατὰ μῆνα Ἰούνιον πᾶς συνταξιοῦχος, ὅστις ἐδήλωσεν ἢ θὰ δηλώσῃ μέχρις 12 Μαΐου 1960, ὡς ὁρίζει ὁ νόμος, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ μέλος τοῦ ταμείου ὑγείας, θὰ προσέλθῃ εἰς τὸν λογιστὴν τοῦ κλάδου ὑγείας μετὰ τοῦ βιβλιαρίου συντάξεώς του, ἵνα τοῦ κανονισθῇ ἡ νόμιμος μηνιαία κράτησις καὶ καταθέσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τὴν συνδρομὴν του ἀπὸ 1—1—1960 συμφώνως τῷ νόμῳ, καθιστάμενος οὕτω μέλος τοῦ κλάδου ὑγείας.

Τοιουτοτρόπως τὰ μὲν μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἅτινα δὲν προστατεύονται οὐδαμῶς ὑπὸ τοῦ Κράτους, θὰ προστατεύωνται ὑπὸ τοῦ ταμείου ὑγείας κατὰ τὸ ποσοστόν, τὸ παρεχόμενον ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, τοῦ ὑπολοίπου ποσοστοῦ βαρύνοντος τὰ μέλη τοῦ συνταξιούχου. Αὐτοὶ δὲ οὗτοι προσωπικῶς οἱ συνταξιοῦχοι, μέχρι τῆς προταθείσης παρ' ἡμῶν τροποποιήσεως τοῦ νόμου, θὰ ἀκολουθοῦν τὴν διαδικασίαν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τὴν καθοριζομένην διὰ τοὺς συνταξιούχους, τοῦ ταμείου ὑγείας ἀναλαμβάνοντος ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ καταβάλῃ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ταμείου εἰς τὸν συνταξιοῦχον.

Ἤτοι ὁ μὲν συνταξιοῦχος ἀστυνομικὸς ἐξομοιοῦται πρὸς τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων καὶ μόνον, ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας εἶναι διάφορος καὶ τοῦτο μέχρι τῆς τροποποιήσεως τοῦ νόμου, τὰ δὲ μέλη τοῦ συνταξιούχου, ἅτινα δὲν προστατεύονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, θὰ προστατεύωνται ὑπὸ τοῦ κλάδου ὑγείας, καθ' ὃ ποσοστὸν προστατεύει τὸ δημόσιον τὰ μέλη τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίων ὑπαλλήλων, τοῦ ὑπολοίπου ποσοστοῦ βαρύνοντος τὰ μέλη τοῦ συνταξιούχου.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Οἱ ἐπιτυχίες τῆς ἐκπομπῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, συνεχίζονται, ἀνάμεσα σὲ ἐνθουσιώδη σχόλια χιλιάδων ἀκροατῶν, ποὺ τέρπονται, συγκινοῦνται καὶ διδάσκονται ἀπὸ τὰ ἐκλεκτὰ ραδιοφωνικὰ ἀστυνομικὰ προγράμματα.

—Μὲ κινηματογραφικὲς μελῳδίες ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε τὸ πρόγραμμα τῆς 23/4/1960 κατὰ τὸ ὁποῖο μεταδόθηκαν καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, πάνω σὲ ἀστυνομικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ λαογραφικὰ σκίτσα ἀπ' τὴ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐπίσης μετεδόθησαν δημοτικὰ καὶ νησιώτικα τραγούδια, καθὼς καὶ διδακτικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸ δόκιμο Ὑπαστυνόμο Σπῦρο Πηλό, μὲ ἀφηγητὴ τὸν ἐκλεκτὸ πρωταγωνιστὴ τοῦ θεάτρου μας Δημήτρη Χόρν.

*

—Πανηγυρικὸ καὶ ἐπιτυχεμένο τὸ πρόγραμμα τῆς 30 Ἀπριλίου, ἦταν ἀφιερωμένο στὴν Πρωτομαγιά, μὲ περιγραφικὰ στιγμιότυπα ἀπ' τὴ γιορτὴ τῶν λουλουδιῶν καὶ μὲ ἐργατικὰ συνθήματα. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἔλαβε μέρος τὸ Τρίο Μέλλοντου, ἡ ἠθοποιὸς Ἑλένη Κριτῆ, ὁ Χρῆστος Πύρπασος καὶ ὁ Δημήτρης Ζάχος μὲ τὸ συγκρότημά του. Ἐπίσης μετεδόθη, γραμμένο ἀπὸ τὸ δόκιμο Ὑπαστυνόμο Σπ. Πηλὸ καὶ διδακτικό, ἀντικομμουνιστικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας.

ΚΟΜΗΤΗΣ 4Β